

Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Právo a právní věda

Katedra obchodního práva

Téma rigorózní práce:

Právní úprava domény .eu

The law surrounding the .eu domain

Vedoucí rigorózní práce: JUDr. Mgr. Vít Horáček, Ph.D.

Autorka: Markéta Allnutt

trvale bytem: Americká 459/27, 120 00 Praha 2

Prohlašuji, že jsem tuto rigorózní práci zpracovala samostatně, a že jsem veškeré prameny, z nichž jsem čerpala při sepsání této práce, vyznačila způsobem ve vědecké práci obvyklým.

V Praze dne 27. března 2013

.....
Markéta Allnutt

Obsah

Seznam zkratek	6
Abstrakt - Právní úprava domény „.eu“	7
Abstract - The law surrounding the „.eu“ domain	8
Úvod	9
I. Obecná část	10
1. Pojem a správa doménových jmen	10
1.1 Vymezení, technická struktura a druhy doménových jmen	11
1.2 Vývoj správy doménových jmen	11
2. Registrace doménových jmen	12
3. Principy registrace doménových jmen	13
4. Hodnota doménových jmen	13
5. Právní úprava doménových jmen	15
5.1 Právní povaha doménových jmen	15
5.2 Je chybějící úprava domén mezerou v zákoně?	17
5.3 Doménová jména jako věci movité	18
5.4 Doménová jména jako relativní subjektivní práva	19
5.5 Doménová jména jako jiná majetková hodnota	20
5.6 Doménová jména jako jiná předmět průmyslového vlastnictví	21
5.7 Úprava doménových jmen v zákoně ze dne 3.2.2012, č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník	22
6. Doménová jména jako předmět právních vztahů	23
6.1 Doménová jména jako předmět vlastnického práva	23
6.2 Doménová jména jako předmět držby	26
6.3 Doménová jména jako součást know-how	28
6.4 Doménová jména jako předmět zástavního práva	29
II. Zvláštní část - ccTLD doména „.eu“	32
1. Pojem a účel domény „.eu“	32
2. Vývoj domény „.eu“	34
3. Právní úprava domény „.eu“	35

4.	Rejstřík EURid - the European Registry of Internet Domain Names	36
5.	Databáze WHOIS	38
6.	Používání národních znaků v doménových jménech „.eu“	41
7.	Vznik práv k doménovému jménu “.eu”	42
7.1	Postupná registrace doménových jmen „.eu“	42
7.2	Vznik a zánik práv k doménovému jménu „.eu“	43
7.3	Registranti domén „.eu“	44
7.4	Registrátoři domén „.eu“	44
7.5	Obsah právního vztahu mezi registrátorem, správcem EURid a držitelem doménového jména	45
7.6	Právní vztah mezi registrátorem a držitelem domény (registrantem)	46
7.7	Srovnání smluvních podmínek certifikovaných registrátorů	50
8.	Skončení smlouvy mezi držitelem domény a registrátorem	53
9.	Rezervace doménového jména	54
10.	Registrace doménových jmen „.eu“ v rejstříku EURid	56
11.	Právní vztah mezi registrátorem a správcem domény	57
12.	Právní vztah mezi držitelem domény a rejstříkem EURid	58
13.	Převod doménových jmen	59
13.1	Realizace smluvního převodu doménového jména „.eu“	60
A.	Převod doménového jména „.eu“ na nového registrátora	60
B.	Převod doménového jména „.eu“ na nového držitele	61
C.	Proces převodu doménového jména „.eu“ v databázi rejstříku EURid	64
13.2	Převod domén v případě zákonné sukcese	65
14.	Zánik doménového jména „.eu“	68
III.	Spory o doménová jména	69
1.	Nejznámější způsoby narušení práv držitelů doménových jmen	69
1.1	Domain grabbing/cybersquatting	69
1.2	Typosquatting	71

1.3	Reverse domain hijacking	72
2	Nejčastější kolize doménových jmen	75
2.1	Doménová jména a ochranné známky	75
a)	Právní úprava	75
b)	Kolize majitelů ochranných známek a doménových jmen	77
c)	Doménové jméno zapsané jako ochranná známka	83
2.2	Doménová jména a nekalá soutěž	86
3.	Obecná doménová jména	90
IV.	Proces řešení sporů o domény “.eu”	95
1.	Srovnání sporů o domény “.eu” a sporů o generické domény	96
2.	ADR řízení - Alternative Dispute Resolution	99
a)	Jazyk řízení	100
b)	Průběh řízení	100
c)	Rozhodnutí in ADR řízení	103
3.	Judikatura a postup RS HKAK ve sporech o doménová jména “.eu”	104
3.1	ADR spory v období Sunrise	105
3.2	ADR spory o ochranné známky	107
3.3	ADR spory o všeobecně známé známky	109
3.4	ADR spory o obchodní firmy a obchodní jména	112
3.5	ADR spory o názvy veřejných subjektů	116
3.6	ADR spory o zeměpisná označení původu	117
3.7	ADR spory o osobnostní práva fyzických osob	118
	Závěr	120
	Summary	122
	Prameny	124
	Klíčové pojmy	133

Seznam zkratk

ADR	Alternative Dispute Resolution
ACPA	Anti-cybersquatting Consumer Protection Act
ccTLD	country code Top Level Domain
DNS	Domain Name System
EU	Evropská unie
EURid	European Registry of Internet Domain Names
gTLD	generic Top Level Domain
IANA	Internet Assigned Numbers Authority
ICANN	Internet Corporation for Assigned Names and Numbers
IDN	Internationalized Domain Name
RS HKAK	Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky
TLD	Top Level Domain
UDRP	Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy
WIPO	World Intellectual Property Organization

Abstrakt

Právní úprava domény .eu

Ve své práci se zabývám právní úpravou domény „.eu“ a srovnáním právních úprav ostatních domén nejvyšší úrovně.

Svou práci jsem rozdělila na čtyři části. V první obecné části se věnuji technické struktuře a právní povaze domén. Dále analyzuji právní vztahy, jejichž předmětem mohou být domény.

Ve druhé části se zaměřuji na doménu „.eu“, její vznik, účel, právní úpravu, registraci a související právní vztahy.

V posledních dvou částech své práce se zabývám zejména doménovými spory. Třetí část je zaměřena na vztah a kolize doménových jmen s právy k ochranným známkám, nekalosoutěžním jednáním a problematiku tzv. obecných domén, jejichž používání někteří autoři považují za nekalosoutěžní.

Ve čtvrté části se věnuji alternativnímu řešení sporů o domény „.eu“, tj. ADR řízení a judikatuře Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.

Ve své práci jsem dospěla k závěru, že doména „.eu“ je jedinou právně upravenou doménou. Tato právní úprava je doplněna stabilní judikaturou ADR centra rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky. Tato právní úprava a systém rozhodování doménových sporů zaručuje držitelům domény „.eu“ větší právní jistotu ve srovnání s ostatními držiteli domén nejvyšší úrovně.

Abstract

The law surrounding the .eu domain

In my thesis I analyse the law surrounding the “.eu” domain and I compare the legal regime of the “.eu” domain with the other TLDs.

My thesis is divided into four parts. The first part is devoted to the technical structure and general legal nature of domains. I analyze further, which legal relationships can arise with connection to domains.

In the second part I focus on the domain „.eu”, particularly on it’s legal regulation, the registration process and related legal relationships.

In the last two parts I concentrate mainly on domain disputes. In the third part I focus on the relationship and collision of domain names with trademarks and unfair competition. I also analyze the connection between general domains and unfair competition.

The fourth part is devoted to alternative dispute resolution of the domain “.eu”, i.e. ADR proceeding and decisions of Arbitration Court attached to the Economic Chamber of the Czech Republic and Agricultural Chamber of the Czech Republic.

The main conclusion that I have made is that the “.eu” domain is the only domain, which is regulated by law and by ADR decisions. That provides for “.eu” domain holders more secure and steady regime compared to the other TLDs.

Úvod

Ve své práci se zabývám právní úpravou domény „.eu“. V současné době význam doménových jmen stoupá úměrně s významem informačních technologií a nová doména „.eu“ vzbuzuje zájem široké veřejnosti. Internet je v dnešní době běžnou součástí pracovního i soukromého života a velká část úspěchu podnikatelů na trhu závisí na jejich prezentaci v internetovém světě. Doména „.eu“ je zatím jedinou právně upravenou doménou. Tato doména je přitom svým významem na úrovni domény „.com“, obě se řadí k doménám nejvyššího řádu.

Cílem mé práce je analýza domén v českém právním prostředí se zaměřením na zvláštní úpravu doménových jmen „.eu“. Zabývám se srovnáním ostatních doménových jmen, upravených v rámci „soft law“, a doménových jmen „.eu“, upravených kogentními normami.

Doména „.eu“ se stává pro veřejnost atraktivní, což dokládá počet registrací, který dlouhodobě roste (podle poslední čtvrtletní zprávy rejstříku EURid je již 3 665 525 zaregistrovaných domén¹). Ve srovnání s doménou „.com“, (kolem 104 866 126 registrací) je zřejmé, že šance zaregistrovat atraktivní doménové jméno je u domény „.eu“ mnohonásobně vyšší. Vzhledem k počtu registrací domén „.com“ se dá očekávat, že v případě této, v současnosti nejpopulárnější domény, budou krátká snadno dohledatelná doménové jména brzo vyčerpána. Každé doménové jméno je totiž možné celosvětově zaregistrovat pouze jednou. Lze očekávat, že zájemci o registraci doménového jména budou brzo zvýšeně poptávat jiné domény.

Mám za to, že doména „.eu“ má řadu předpokladů, aby se do budoucna stala v rámci Evropské unie velmi rozšířenou. Doména „.eu“ signalizuje, že její držitel je otevřený podnikání v rámci celé Evropy a že ovládá minimálně anglický jazyk. Navíc je dokladem toho, že její držitel pochází z Evropské unie, tudíž se na něho vztahují unijní právní předpisy.

¹ EURids's Quarterly Progress Report, Third quarter of 2012, citováno dne 20.2.2013, dostupné na:
http://www.eurid.eu/files/publ/quarterly_2012_Q3.pdf

Svou práci jsem rozdělila na čtyři části. V první obecné části se věnuji především technické struktuře a právní povaze doménových jmen, která je také určující pro právní vztahy, jejichž předmětem mohou být domény.

Ve druhé zvláštní části se potom zaměřuji na doménu „.eu“, její vznik, vývoj, právní úpravu, registraci a související právní vztahy.

Poslední dvě části se týkají doménových sporů. Ve třetí části se zabývám nejčastějšími kolizemi a soudními spory vznikajícími v souvislosti s doménovými jmény.

Ve čtvrté části se věnuji alternativnímu řešení sporů o domény „.eu“, tj. ADR řízení a rozboru judikatury. Dále srovnávám alternativních řešení sporů o doménová jména „.eu“ a o ostatní doménová jména nejvyšší úrovně (řízení UDRP).

Doménová jména v našem právním řádu nejsou upravena zvláštním zákonem, z tohoto důvodu jsem se ve třetí a čtvrté části své práce zaměřila na rozbor judikatury zejm. rozhodnutí v ADR řízení, která právní režim doménových jmen dotváří. Vzhledem k tomu, že doménová jména „.eu“ jsou poměrně novým fenoménem a není zatím k dispozici mnoho soudních rozhodnutí, uvádím v případech, které by se do budoucna mohly týkat domény „.eu“, judikaturu soudů týkající se jiných domén (např. domény „.cz“).

I. OBECNÁ ČÁST

V této části se zabývám technickou podstatou doménových jmen a jejich registračním procesem. Provádím rozbor právní povahy doménových jmen v návaznosti na způsobilost domén být předmětem různých právních vztahů. Zkoumám také finanční hodnotu domén.

1. Pojem a správa doménových jmen

1.1. Vymezení, technická struktura a druhy doménových jmen

Z technického pohledu jsou doménová jména identifikátory počítače nebo počítačové sítě připojené k internetu. Pro uživatele mají doménová jména význam především jakožto adresy webových stránek. V procesu vyhledávání webových

stránek uživateli jsou doménová jména automaticky převáděna sítí počítačů na číselné IP adresy (Internet Protocol address). Tento proces se nazývá Domain Name System (dále jen „DNS“). IP adresa je unikátním číselnou kombinací. Neexistují dvě stejné. DNS umožňuje snadnější zapamatovatelnost adres webových stránek a také snadnější dohledatelnost stránek prostřednictvím webových prohlížečů (např. *www.google.com*, *www.seznam.cz* apod.), kdy k dohledání webové stránky stačí pouze klíčové slovo.

Jednotlivé části doménových jmen jsou odděleny tečkou. Struktura doménových jmen bývá někdy přirovnávána ke stromu², přičemž kořenem je doménové jméno, následují domény nižších úrovní (doména 2. řádu, 3. řádu apod.) a nakonec je doména nejvyššího řádu.

Domén nejvyššího řádu, (tj. doména 1. úrovně TLD - top level domain) je omezený počet. Najdeme mezi nimi obecné domény, tj. gTLD - generické TLD - (.net, .org, .edu), národní domény, tj. ccTLD - country code TLD - (.cz, .sk, .uk, .ar) aj.

Doména „.eu“ je doménou nejvyšší úrovně, doménou sui generis, která má prvky národní i generické domény.³ Více se povaze domény „.eu“ věnuji v II. části své práce.

1.2 Vývoj správy doménových jmen

Doménová jména se začala používat už od roku 1983 ve Spojených státech v rámci americké armádní sítě ARPANET, ze které se postupem času vyvinul dnešní internet. Ministerstvo obrany původně pověřilo správou, přidělováním IP adres a doménových jmen instituci Internet Assigned Numbers Authority – IANA. Registraci doménových jmen pak IANA delegovala na další instituce, označované zkratkou „NIC“ (Network Information Centres). Koncem devadesátých let dvacátého století vláda USA přesunula přidělování a správu doménových jmen na neziskovou organizaci ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and

² Wikipedia, datum aktualizace: 21.8.2012, citováno dne 25.11.2012, dostupné na: >http://cs.wikipedia.org/wiki/Internetová_doména<

³ Disman, M.: Právní úprava domény „.eu“, Linde Praha 2011, str. 43

Numbers), která od té doby zastřešuje a koordinuje všechny registrace doménových jmen.

Postupem času došlo k rozšíření používání internetu a v souvislosti s tím také doménových jmen. Jak uvádí R. Polčák: *„Zatímco na počátku hrála doménová jména roli pouhých kódů jako zástupných označení pro složité IP adresy, s postupným rozvojem činností provozovaných v prostoru sítě internet začala být tato označení chápána v mnoha dalších rozměrech - jako obchodní jména, značky služeb, reklamní slogany nebo dokonce jako prostředky ke stručné prezentaci názorů.“*⁴.

2. Registrace doménových jmen

Registrace všech doménových jmen probíhá prostřednictvím registrátora. Registrantem může být fyzická či právnická osoba, pro registraci některých domén je třeba splnit určité podmínky, např. bydliště či sídlo v určitém státě.

Registrátoři jsou soukromé společnosti, které většinou kromě registrace doménových jmen nabízejí i další služby (např. webhosting apod.). Registrátoři mají uzavřené smlouvy se správci domén.

Správci domén (někdy se používá termín rejstřík) jsou většinou sdružení právnických osob nebo organizace, které vedou databázi doménových jmen, ve které doménová jména přiřazují k IP adresám. Pro každou doménu (např. „.cz“, „.sk“, „.eu“) existuje jeden správce a tudíž jedna databáze domén.

Zájemce o registraci doménového jména (registrant) může požádat správce domén o registraci pouze prostřednictvím registrátora.

Proces registrace probíhá následujícím způsobem:

1. Registrant uzavře smlouvu s registrátorem o registraci doménového jména.
2. Registrátor požádá správce domén o provedení registrace v databázi.
3. Správce provede registraci v databázi.

Registrace domén „.eu“ provádí rejstřík EURid. Tomuto procesu se věnuji níže ve II. části.

⁴ Polčák, R.: Doménová autorita - pojem, význam, kritika, 2002, citováno 2.1.2012, dostupné na: <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=62618>>

3. Principy registrace doménových jmen

Registrace všech doménových jmen funguje na základě dvou hlavních principů: principu jedinečnosti a principu priority.

Princip jedinečnosti znamená, že každé doménové jméno může být celosvětově zaregistrováno pouze pro jednoho držitele.

Princip priority řeší případy, kdy o jedno doménové jméno žádá více zájemců. Platí zásada „first come first served“, tj. doménové jméno je zaregistrováno ve prospěch toho registranta, který o doménové jméno požádá jako první.

V rámci předpisů upravujících doménu „.eu“ jsou tyto principy zakotveny v kapitole II, čl. 2, odst. 2, 3 nařízení Komise 874/2004.⁵

Mimo tyto hlavní zásady existují ještě další omezení, např. požadavky na způsobilost registranta nebo zákaz registrace doménových jmen považovaných soudem členského státu za hanlivá, rasistická nebo odporující veřejnému pořádku apod.⁶

4. Hodnota doménových jmen

Některá doménová jména mohou mít značnou finanční hodnotu. Příklady nejdražších známých prodejů doménových jmen sestavil např. britský deník The Telegraph v článku Top 10 nejdražších doménových jmen.⁷ Ceny těchto domén se pohybují od 16 000 000 \$ do 5 100 000 \$ (např. doména *Insure.com* byla prodána za cenu 16 milionů \$, doména *Fund.com* za 9,99 milionů \$ nebo doména *Beer.com* za 7 milionů \$).

⁵ Kapitola II., čl. 2, odst. 2, 3 nařízení Komise (ES) ze dne 28.4.2004, č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

⁶ Čl. 18 nařízení ze dne 28.4.2004, č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně „.eu“ a zásady, jimiž se řídí registrace.

⁷ Irvine, CH: Top 10 most expensive domain names, 10.3.2010, <http://www.telegraph.co.uk/technology/news/7412544/Top-10-most-expensive-domain-names.html>

Hodnotu doménového jména určují následující faktory :

1. Hodnota domény obvykle stoupá úměrně s délkou doby, kterou držitel webovou stránku vlastní. Tato skutečnost vyplývá také z řady webových stránek nabízejících zdarma ocenění domén. Jedním z faktorů ovlivňující cenu je totiž frekvence a množství návštěv uživatelů.⁸

Vzhledem k tomu, že doména „.eu“ je relativně nová, návštěvnost webových stránek pod doménovými jmény „.eu“ nemusí být v současné době tak vysoká, jako starších domén nejvyššího řádu.

2. Dalším faktorem je očekávání uživatelů internetu. Většina uživatelů zatím stále nejčastěji předpokládá při vyhledávání buď stránky s doménou „.com“ nebo např. „.cz“ v případě České republiky⁹. I když tento faktor se pravděpodobně stává méně rozhodující, jelikož většina uživatelů vyhledává webové stránky prostřednictvím internetových vyhledávačů, zadáním klíčového slova. V takovém případě nehraje roli, zda-li je doménové jméno s příponou „.cz“, „.com“ nebo „.eu“.

Domnívám se, že hodnota doménových jmen „.eu“ bude pravděpodobně v budoucnu stoupat v závislosti na jejich rozšíření.

Hodnotu domény určují i další ukazatele, které se týkají doménového jména druhé úrovně:

1. Délka doménového jména - čím kratší, tím hodnotnější.
2. Počet slov, která doména obsahuje, čím méně, tím má doména větší hodnotu.
3. Domény obsahující slova s obecným a snadno zapamatovatelným výrazem.

Z výše uvedeného vyplývá, že ceny doménových jmen na trhu mohou být velmi různé. Lze očekávat, že hodnota doménových jmen „.eu“ do budoucna poroste v souvislosti s rozšířením těchto doménových jmen.

⁸ Např. Free Domain names appraisals, citováno dne 20.11.2012, dostupné na: <http://www.valuate.com/>

⁹ How to value a domain name, buying and selling domains Jennifer Kyrnin, datum aktualizace: 2013, citováno dne 20.11.2012 <http://webdesign.about.com/od/domains/a/value-a-domain-name.htm>

5. Právní úprava doménových jmen

5.1. Právní povaha doménových jmen

Právní řád v České republice patří podle poznatků srovnávacích právních věd do „právní kultury“ (někteří autoři používají termínu „právní rodina“ nebo „velký právní systém“) tzv. kontinentálně evropského typu, který zahrnuje evropské země mimo Velkou Británii. Na rozdíl od angloamerického typu, tzv. „common law“, který se uplatňuje ve Velké Británii a ve Spojených státech, je hlavním pramenem (formou) práva zákon.

Právo je vícevýznamový výraz. Může být zkoumáno z mnoha rovin, např. z hlediska účelu, obsahu, jako zprostředkovatel hodnot apod. Pokud jde o rovinu normativní, je právo systém pravidel regulujících chování lidí.

V literatuře se pod pojmem právo v normativním smyslu rozumí objektivní právo¹⁰. Objektivním právem se rozumí společenský normativní systém, tj. systém norem společenského chování (příkazů, zákazů a dovolení), stanovených či uznaných státem, jehož dodržování je zabezpečeno státní mocí.¹¹

Podle Právníckého slovníku zpracovaného kolektivem autorů pod vedením Z. Madara (2. díl, Panorama 1998) charakter právních norem mají pouze ta pravidla chování, kterých je nezbytně třeba k utváření společenských vztahů vhodných pro vládnoucí třídu a která zabezpečují řešení společenských rozporů v jejím zájmu¹². Autoři se dále zabývají vztahem právních pravidel a státní moci. Uvádějí, že ze samého pojmu práva plyne jeho závislost na státní moci, protože právo bez hrozby sankcí v případě nedodržení pravidel chování v něm obsažených není ničím. Stát však nemůže existovat bez právních pravidel chování. Právní normy zavazují stát i občany státu. Vytvářejí meze pro chování občanů i státu a na druhou stranu zaručují svobodu pro jednání v rámci těchto mezí, tzv. právní jistotu.

¹⁰ Např. Gerloch, A.: Teorie práva, Aleš Čeněk s.r.o. 2004, Boguszak J., Čapek J., Gerloch A., EUROLEX Bohemia Praha 2001, str. 15.

¹¹ Knappová, M., Švestka, J. a kol.: Občanské právo hmotné, 1. díl, Aspi 2002, str. 27.

¹² Heslo právní norma, Madara Z., kolektiv autorů: Právnícký slovník, 2. díl, Panorama 1998, str. 75.

Podle A. Gerlocha mezi atributy právní jistoty patří mimo jiné jistota, že nikdo nebude omezen na zákonných právech, že bude šetřeno nabytých práv, že se každý domůže svých práv a jistota, že bude spravedlivě postižen každý, kdo právo porušuje.¹³

Právní povahu doménových jmen lze hodnotit jednak z pohledu lidského chování, které je vykonáváno v souvislosti s internetovými doménami a jednak na základě obsahu právních norem upravujících internetové domény.

Podle některých autorů doménové jméno představuje smluvní nárok jeho majitele na zřízení a vedení zápisu tohoto doménového jména v databázi správce doménového jména nejvyššího stupně, pod kterým je doménové jméno druhého stupně zřízeno. Autoři zdůrazňují, že se jedná o faktický fenomén, který je za určitých okolností, ale ne vždy, možné uchopit právními nástroji.¹⁴

Ve světě i v České republice je problematika právní povahy doménových jmen stále předmětem diskusí. Většina států včetně České republiky dosud nepřijala speciální právní úpravu, která by zahrnovala definici domény. Tuto definici neobsahují ani předpisy Evropské unie. Právní vztahy vzniklé v souvislosti s doménovými jmény se tak převážně řídí pravidly „soft law“, která vydávají nestátní organizace.¹⁵

V zahraničních právních předpisech se definice internetových domén občas objevují, např. slovenský zákon č. 22/2004 Sb. o elektronickom obchode, doménu definuje v ust. § 2 písm. d) bod 1. jako „*symbolickou adresu v elektronickej komunikačnej sieti*“. Dále je úprava domény obsažena např. ve finském zákoně o doménových jménech z roku 2003, italském zákoně o užívání názvů pro identifikaci doménových jmen a síťových služeb z roku 2001 a v Anti-cybersquatting Consumer Protection Act (zkráceně A.C.P.A.), který byl přijat v USA roku 1999 jako novela zákona o ochranných známkách. Na základě zákona

¹³ Gerloch, A.: Teorie práva, Aleš Čeněk s.r.o. 2004, Boguszak J., Čapek J., Gerloch A., EUROLEX Bohemia Praha 2001, str. 27.

¹⁴ Např. Frimmel, M.: Elektronický obchod : právní úprava. Praha : Prospektum, 2002, str. 176.

¹⁵ Např. soubor dokumentů Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy vydaná organizací ICANN, dostupné na: <http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp>

A.C.P.A. lze podat žalobu proti osobě, která si zaregistrovala nebo užívá doménové jméno ve zlé víře za účelem získání prospěchu z chráněného práva. Žalobou je možné se domáhat převodu, zrušení předmětného doménového jména a také náhrady škody, ušlého zisku, nákladů řízení a uložení pokuty žalovanému; důkazní břemeno přitom nese žalobce.¹⁶

V důsledku neexistence zvláštní zákonné úpravy se objevují mezi odbornou veřejností různé názory a přístupy ohledně právní povahy doménových jmen.

5.2. Je chybějící úprava domén mezerou v zákoně?

V odborné literatuře se autoři zabývají otázkou, zdali není chybějící veřejnoprávní úprava domén mezerou v zákoně a pokud není, jaká je obecná právní povaha domén.

Většina autorů se kloní spíše k názoru, že se o mezeru v právu spíše nejedná, i když zvláštní zákonná úprava chybí. Případné kolize domén s ostatními právy jsou uspokojivě řešeny ostatními předpisy upravujícími např. práva na označení (např. zák. č. 441/2003 Sb., zák. o ochranných známkách), nekalou soutěž (ust. § 44 an., zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění) nebo ochranu jména fyzických osob, (ust. § 11 an., zák. č. 40/1954 Sb. občanský zákoník v platném znění).¹⁷

Domnívám se, že o mezeru v zákoně by se jednalo v případě, že by současná právní úprava neumožňovala právní vztahy vzniklé v souvislosti s doménovými jmény vůbec řešit, a tudíž by ohledně domén panovala „právní nejistota“.

Zabývala jsem se proto různými pohledy na právní kvalifikaci domén a současnou právní úpravou, abych zjistila, jaké normy jsou na doménová jména a vztahy vzniklé v souvislosti s nimi aplikovatelné.

¹⁶ Badgley, R. A. Domain Name Disputes, Aspen Law & Business Publishers, New York, 2002. kapitola 4.

¹⁷ Pelikánová, R., Čermák K. Jr.: Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha, a.s. 2000, str. 23.

5.3. Doménová jména jako věci movité

Podle ust. § 118, odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění, jsou předmětem občanskoprávních vztahů věci, a pokud to jejich povaha připouští, práva nebo jiné majetkové hodnoty. Podle ust. § 119, odst. 1 věci jsou movité nebo nemovité. V odborné literatuře se uvádí, že teoretické rozdělení věci na hmotné a nehmotné odráží romanistickou tradici, podle níž hmotné a nehmotné věci společně vytvářejí majetek určité osoby.¹⁸ V římském právu byla pro široké pojetí definice věci podstatná ocenitelnost v penězích.¹⁹

Pojem věci není v občanském zákoníku dále definován. Má se však za to, že se jedná toliko o hmotné předměty za předpokladu, že jsou ovladatelné a užitečné, tj. že slouží potřebám lidí.²⁰

Zabývala jsem se možností, zdali domény mají nějakou hmotnou podstatu a mohly by být zahrnuty pod věci movité. Domény jsou jednoznačné jméno - identifikátor počítače připojeného k internetu. Toto jméno je zapsáno správcem domén v souvislosti s přidělením k určité IP adrese. Otázkou je, zdali tento zápis představuje hmotnou povahu. Pro srovnání uvádím např. úpravu zaknihovaných cenných papírů. Cenné papíry jsou podle ust. § 1, odst. 2 zák. č. 591/1992 Sb., o cenných papírech v platném znění, zahrnuty do ustanovení o věcech movitých (až na výjimky v zákoně uvedené), avšak cenné papíry v zaknihované podobě, jejichž hmotný substrát je nahrazen zápisem do příslušné evidence, věcí nejsou. Domnívám se proto, že ani zápis správce domén nezakládá hmotnou povahu domén.

Na druhou stranu např. podnik zahrnuje též aspekty nehmotné povahy, když podle ust. § 5 zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku v platném znění, je podnik definován jako soubor hmotných, jakož i osobních a nehmotných složek podnikání. K podniku náleží věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které patří

¹⁸ Eliáš, K. a kolektiv: Občanský zákoník, velký akademický komentář, 1. svazek, Linde Praha, a.s., 2008, str. 479.

¹⁹ Blaho, P. in Rebro K.: Římské právo, 3. vydání, Bratislava: Iura edition 2003, str. 216.

²⁰ Knappová, M., Švestka, J. a kol.: Občanské právo hmotné, 1. díl, Aspi 2002, str. 225.

podnikateli a slouží k provozování podniku nebo vzhledem k své povaze mají tomuto účelu sloužit. Avšak právní režim podniku je, na rozdíl od domén, zákonem výslovně upraven, když podle ust. § 5 odst. 2 obchodního zákoníku je podnik věcí hromadnou s tím, že na jeho právní poměry se použijí ustanovení o věcech v právním smyslu. Doménová jména by mohla být součástí podniku, tedy součástí věci hromadné.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu v případě domény „*nejde o věc v právním smyslu, jde v podstatě jen o slovní či jinak přijatelné vyjádření kódové technické identifikace počítače, příp. skupiny počítačů v síti. Shodně se smluvními podmínkami, jež přihlašovatel doménového jména ve smluvním vztahu k registrátorovi akceptuje.*“²¹

Domnívám se v návaznosti na rozsudek Nejvyššího soudu, že doménové jméno nemá hmotnou podstatu a není možné ho podřadit pod věci movité.

5.4. Doménová jména jako relativní subjektivní práva

Dalším možným podřazením doménových jmen je pod kategorii relativních subjektivních práv.²² Tomuto závěru by mohla nasvědčovat skutečnost, že např. ve vzorové smlouvě rejstříku EURid, kterou uzavírá s registrátory domén, je uvedeno následující: „*Dle této smlouvy sdružení EURid registruje a uděluje práva k užívání doménového jména.*“²³

V odborné literatuře se uvádí, že předmětem občanskoprávních vztahů mohou být práva, připouští-li to jejich povaha a nepochybně též připouští-li to povaha právního vztahu.²⁴ Mezi tato práva bývají zahrnována typicky práva závazková (vznikající ze smluv nebo z deliktů). Předmětem těchto práv je povinnost něco konat, či nekonat.

²¹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp.zn. 23 Cdo 3407/2010.

²² Tento názor zaujímá např. Sehnálek, D.: Právní povaha doménového jména, 2003, citováno dne 22.11.2012, dostupné na: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115>

²³ Čl. 3 vzorové smlouvy sdružení EURid, citováno dne 20.11.2012, dostupné online na: http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf.

²⁴ Knappová M., Švestka J. a kol.: Občanské právo hmotné, 1. díl, Aspi 2002, str. 235-236.

Subjektivní právo představuje míru možného a dovoleného chování subjektu práva chovat se způsobem objektivním právem nezakázaným.²⁵ Relativní subjektivní právo působí vůči konkrétním subjektům (inter partes).

Někteří autoři se domnívají, že na doménové jméno by bylo možné nahlížet jako na nárok držitele, založený na základě smlouvy o registraci s registrátorem, na zřízení a vedení zápisu tohoto jména v databázi jmenných serverů správce domény.²⁶

Domnívám se však, že vzhledem k povaze doménového jména, která je v první řadě identifikační a označovací²⁷, a dále také s ohledem na výše zmíněný judikát Nejvyššího soudu z roku 2012²⁸ a dále na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.3.2009, sp.zn. 5 Tdo 45/2009, který uvádím níže, doménová jména nejsou relativním subjektivním právem.

Ve vztahu k doménovým jménům mohou ale nepochybně práva vznikat, (např. oprávnění držitele domény požadovat, aby se další osoby zdržely registrace zjevně zaměnitelných doménových jmen s jeho doménovým jménem).

5.5. Doménová jména jako jiná majetková hodnota

Většina odborné veřejnosti se domnívá, že doménová jména patří do kategorie jiných majetkových hodnot.²⁹

Podle ust. § 118 odst. 1 občanského zákoníku jiné majetkové hodnoty mohou být předmětem občanskoprávních vztahů za podobných podmínek jako práva, tj. tehdy, jestliže to připouští jejich povaha. Jiná majetková hodnota

²⁵ Gerloch, A. Teorie práva, 3. vyd. Plzeň : Aleš Čeněk, 2004. str. 166.

²⁶ Sehnálek, D. Právní povaha doménového jména. IT Právo : Server o internetovém a počítačovém právu. 20. května 2003, citováno 4.12.2012, dostupné na: <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115>>.

²⁷ Pelikánová, R., Čermák, K. Jr.: Právní aspekty doménových jmen, Linde, Praha, a.s. (2000), str. 14.

²⁸ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp.zn. 23 Cdo 3407/2010.

²⁹ Např. Jansa, L. Cybersquatting a jeho podoby. *Právo IT* (online). 22. září 2008, citováno 12. 12. 2012., dostupné na:

<<http://www.pravoit.cz/article/cybersquatting-a-jeho-podoby>>.

v zákoně není definována. Z pojmu vyplývá, že se jedná o hodnotu ocenitelnou penězi, odlišnou od věcí a práv. Domény peněžní hodnotu nepochybně mají.

K závěru, že domény patří do kategorie jiné majetkové hodnoty, došel Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 25.3. 2009, ve kterém uvedl následující: „Internetovou doménu, včetně jejího jména je třeba považovat za jinou majetkovou hodnotu ve smyslu § 118 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále ve zkratce „obč. zák.“). Internetová doména a její jméno jsou totiž výsledkem duševní činnosti obviněného a jeho znalostí a její hodnotu lze vyjádřit v penězích, takže jsou způsobilým předmětem občanskoprávních vztahů, jak se uznává i v odborné literatuře (viz např. Smejkal, V. a kol. *Právo informačních a telekomunikačních systémů*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 591). Současně se však nejedná o věc v právním smyslu ani o pouhé subjektivní právo.“³⁰

Vzhledem ke stanovisku v rozsudku Nejvyššího soudu a také ke skutečnosti, že doménová jména nevyhovují ani definici věci movité ani práva a ust. § 118 uvádí taxativní výčet předmětů občanskoprávních vztahů, došla jsem na základě eliminační metody k závěru, že doménová jména mají zřejmě povahu jiné majetkové hodnoty.

5.6. Doménová jména jako předmět průmyslového vlastnictví

Lze se setkat také s názory, že by se doménové jméno dalo podřadit pod kategorii průmyslového či duševního vlastnictví.

Termín průmyslové či duševní vlastnictví v širším smyslu se používá v zákonech i mezinárodních smlouvách (např. ust. § 433, odst 2, § 479, odst 1 obchodního zákoníku). Nehmotné statky je možné obecně definovat jako statky, které mohou být předmětem společenských vztahů, a to bez ohledu na své vyjádření v hmotné podobě.³¹ Znakem předmětu průmyslového vlastnictví je tzv. potenciální ubiquita, tzn. že předmět může být současně používán několika

³⁰ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.3. 2009, sp.zn. 5 Tdo 45/2009.

³¹ Knappová, M., Švestka, J., a kol.: *Občanské právo hmotné*, svazek III., Praha : ASPI, 2002. str. 182.

subjekty na více místech, aniž by docházelo k ovlivnění funkcí či znaků předmětu průmyslového vlastnictví. Doménové jméno jsou naproti tomu oprávněny užívat pouze osoby na základě uzavřené smlouvy se správcem domény, tudíž jim potenciální ubiquita chybí.³²

Na druhou stranu se jiní autoři domnívají, že pojem užívání doménového jména je nutno chápat širěji – jako vnímání doménového jména uživateli internetu při jeho zadávání do vyhledávače a následné užívání samotné webové prezentace, která je pod doménovým jménem umístěna.³³

Někteří autoři se domnívají, že doménová jména jsou svou povahou blízká nehmotným statkům, avšak jako předmět právních vztahů mohou být pouze jako jiná majetková hodnota.³⁴

5.7. Úprava doménových jmen v zákoně ze dne 3.2. 2012, č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník

Zákon ze dne 3.2. 2012, č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014 (dále jen „NOZ“), definuje věc v právním smyslu v ust. § 489 jako vše, co je rozdílné od osoby a slouží k potřebě lidí. V ust. § 496 odst. 2 jsou definovány nehmotné věci jako *„práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty.“*

Doménová jména jsou nehmotnými věcmi sloužícími potřebě lidí, a to jak držitelů doménových jmen, tak i ostatním lidem, kterým doménová jména pomáhají dohledat potřebné informace na internetu, a dále splňují i druhý znak definice nehmotné věci, jelikož jsou bez hmotné podstaty. Doménová jména mají majetkovou hodnotu a jsou převoditelné na jiného.

Doménové jméno je tedy možné podle nové právní úpravy kvalifikovat jako věc, v důsledku toho se do budoucna zvýší ochrana doménového jména jako předmětu vlastnického práva (tedy práva absolutního, působícího erga omnes).

³² Pelikánová R., Čermák, K. Jr. Právní aspekty doménových jmen, Linde Praha a.s., 2000. str. 47.

³³ Např. Disman, M. Právní úprava domény "EU", : Linde Praha a.s., 2011. str. 31.

³⁴ Např. Smejkal, V., a kol.: Právo informačních technologií, C.H.Beck, 2004, str. 591

6. Doménová jména jako předmět právních vztahů

Právo má podle právněvědeckých teorií dvojí smysl, a to jak subjektivní, tak objektivní. Subjektivní právo je potom rozlišováno na absolutní a relativní. Absolutní práva působí vůči všem (erga omnes). Absolutní právo je právní možnost chování, zaručená objektivním právem, kterou subjekt může a nemusí využít.³⁵ Absolutní práva bývají vymezena třemi atributy „ius utendi“ (právo užívat majetek pro vlastní potřebu), „ius fruendi“ (požívat požitky, těžit z majetku výnosy) a „ius disponendi“ (právo nakládat s majetkem, nebo jej i zničit).³⁶ Mezi absolutní práva patří v rámci soukromého práva např. právo vlastnické a jiná věcná práva, v oblasti veřejného práva je to např. právo na život.³⁷

Níže uvádím rozbor, jakých práv by doménové jméno mohlo být předmětem a jaké jsou možnosti nakládání s doménovým jménem. Při tomto rozboru vycházím z předpokladu, že doménová jména jsou tzv. jinou majetkovou hodnotou.

6.1. Doménová jména jako předmět vlastnického práva

Právo vlastnické patří mezi základní práva a je chráněno na základě čl. 11 odst. 1 zák. č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Podle čl. 11 odst. 1 Listiny a ust. § 124 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění: *„Všichni vlastníci mají stejná práva a povinnosti a poskytuje se jim stejná ochrana.“* Vlastnické právo podléhá ochraně také podle čl. 1, odst. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, který stanoví: *„Každá fyzická a právnická osoba má právo pokojně užívat svůj majetek. Nikdo nemůže být zbaven svého majetku s výjimkou veřejného zájmu a za podmínek, které stanoví zákon a obecné zásady mezinárodního práva.“*

Pojem vlastnictví, ačkoli tento pojem většině lidí připadá intuitivně jasný, je nejednotný a vědecky těžko definovatelný.

³⁵ Boguszak, J., Čapek, J., Gerloch, A.: Teorie práva, (Eurolex Bohemia), 2001, str. 103 a násl.

³⁶ Knappová, M., Švestka, J.(ed.): Občanské právo hmotné, svazek I., (Codex Praha) 1995, str. 119 a násl.

³⁷ Gerloch, A.: Teorie práva, (Aleš Čeněk) 2001, str. 146

Nejednotnost pojmu vlastnického práva je dána také různým chápáním jeho předmětu.³⁸ Z ust. § 123 a násl. občanského zákoníku vyplývá, že úprava se týká věcí movitých a nemovitých (popř. dalších věcí v právním smyslu, je-li v zákoně uvedeno, že režim se řídí úpravou věcí movitých).³⁹

V odborné literatuře se uvádí, že Listina, občanský zákoník, jakož i většina zákonů upravuje vlastnictví jen k hmotným předmětům, tj. zejména k věci hmotné (res corporalis), nikoliv však již i k majetkovým právům.⁴⁰ Dále autoři uvádí, že souhrn věcí, práv a jiných majetkových hodnot vyhovujících výměru ust. § 118 občanského zákoníku a náležejících téže osobě vytvářejí její majetek.⁴¹

Pokud tedy soukromé právo nezvolí pro majetkové právo a označení objektu práva vlastnického jako ústřední pojem majetek nebo pojem věci (v širším pojetí zahrnující věci hmotné a nehmotné), vede to k oddělení kategorie vlastnictví od kategorie majetku v tom smyslu, že vlastnictví v objektivním smyslu sice zůstává součástí majetku, ale ne vše, co tvoří majetek, je objektem vlastnického práva. Tím vzniká napětí mezi právní úpravou vlastnění hmotných věcí a majitelstvím nehmotných věcí, neboť oboje spadá pod jiný právní režim. To generuje konflikt mezi úpravou občanského zákoníku a čl. 11 odst. 1 Listiny, podle kterého má každý právo vlastnit majetek.⁴²

K otázce vlastnictví domén se vyjádřil i Nejvyšší soud,⁴³ a to ve sporu z roku 2012 o doménu www.globtour.cz: *“Vzhledem k soukromoprávní povaze*

³⁸ Knappová, M., Švestka, J. a kol.: Občanské právo hmotné, 1. díl, Aspi 2002, str. 265.

³⁹ Např. jako okamžik nabytí vlastnictví podle ust. § 133 je v případě movité věci převzetí věci, není-li dohodnuto jinak a v případě nemovitosti vkladem do katastru nemovitostí podle zvláštních předpisů. Jiné možnosti okamžiku nabytí vlastnictví zákon neuvádí.

⁴⁰ Knappová, M., Švestka, J. a kol.: Občanské právo hmotné, 1. díl, Aspi, 2002, str. 266.

⁴¹ Eliáš, K. a kolektiv: Občanský zákoník, velký akademický komentář, 1. svazek, Linde Praha, a.s., 2008, str. 487.

- pojem majetek se v občanském zákoníku objevuje např. v ust. §135 b, 143 až 146, 149, 415, 485, 839, 841.

⁴² Eliáš, K. a kolektiv: Občanský zákoník, velký akademický komentář, 1. svazek, Linde Praha, a.s., 2008, str. 485.

⁴³ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010.

smluvně získaného práva k doménovému jménu (v právním řádu nijak neupravenému), právní teorie jednotně odmítla názor, že právo k doméně je právem vlastnickým, neboť nejde o věc v právním smyslu, jde v podstatě jen o slovní, či jinak přijatelné vyjádření kódové technické identifikace počítače, příp. skupiny počítačů v síti.(...) Neobstojí proto obrana argumentující nedotknutelností vlastnického práva.“

Z výše uvedeného vyplývá, že podle současné právní úpravy by tedy doménová jména (jako tzv. jiné majetkové hodnoty) mohly být součástí majetku, ale nikoli předmětem vlastnického práva.

Otázkou, zdali lze zařadit doménová jména pod majetek s hmotným základem, který je možné vlastnit, se zabývaly také soudy ve Spojených státech amerických. Tuto otázku řešili v rámci širšího problému, a to zdali je možné, aby doménová jména byla předmětem tzv. in rem sporů, tj. žalob proti majetku. V těchto sporech se na majetek pohlíží jakoby byl stranou sporu. Místní příslušnost soudu je v těchto sporech určena podle toho, kde sídlí registrátor nebo správce domény. Soudní řízení in rem jsou obvykle kratší než klasická řízení in personam, kdy jsou stranami sporu žalobce a žalovaný, protože dokazování je omezeno většinou na zhodnocení dodaných důkazů a neprobíhají např. výslechy svědků apod. Soud může svým rozhodnutím nařídít převod vlastnického titulu, zřídit zástavu, v případě domén také zrušení domény.

Např. v případě Porshe Cars North America, Inc., et al. v. Porsch.com, et al. 51 F. Supp. 2nd 707 (E.D. Va., z 8.7. 2001)⁴⁴ byla žaloba in rem podána k Okresnímu soudu ve Virginii. Předmětem sporu bylo 128 domén podobných zaregistrovaným doménám společnosti Porsche. Společnost Porsche měla zaregistrovány následující domény: „posche.com a „posche-USA.com“. Žaloba in rem ušetřila žalobci žaloby proti různým 128 subjektům, kteří si zaregistrovali tyto domény v různých státech. Soud došel závěru, že žaloby in rem jsou přípustné v případě, že a) tak stanoví federální zákon, nebo že b) tak stanoví státní zákon a žaloba in personam není možná.

⁴⁴ Rozsudek Okresního soudu ve Virginii ze dne 8.7.200, Porshe Cars North America, Inc., et al. v. Porsch.com, et al. 51 F. Supp. 2nd 707.

Navzdory vytvoření fikce, že domény mají hmotný základ, za účelem umožnění žalob in rem, soudy ve Spojených státech usoudily, že držitel doménového jména má pouze smluvní práva na užívání doménového jména, a nikoliv vlastnická nebo quasi-vlastnická práva k doménovému jménu.⁴⁵

V souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi jsem dospěla k závěru, že doménová jména s největší pravděpodobností nemohou být předmětem vlastnického práva a osoby, které si doménové jméno zaregistrují, nemohou být označeny jako vlastníci. Podle odborné literatury je jiná majetková hodnota však součástí majetku, jak vyplývá také z výše uvedených ustanovení občanského zákoníku. Z toho vyplývá, že ačkoli doménová jména nemohou být předmětem vlastnictví, mohou být zřejmě součástí majetku. Osoba, která si doménové jméno prostřednictvím registrátora zaregistruje, by tedy zřejmě mohla být označována jako majitel doménového jména.

6.2. Doménová jména jako předmět držby

V nařízeních Evropské unie upravujících doménu „.eu“ se objevuje pojem „držitel doménového jména“ pro označení osoby, která si zaregistruje doménu „.eu“.⁴⁶ Pojem „držitel“ se objevuje i v Podmínkách registrace doménového jména .eu, vydaných sdružením Eurid, které spravuje internetovou doménu “.eu” na základě pověření Evropské komise, (dále jen “podmínky registrace”). V podmínkách registrace je v úvodu uvedena definice držitele doménového jména: *“Držitel znamená fyzickou osobu, společnost nebo organizaci, která je držitelem registrace doménového jména, nebo která vznesla požadavek nebo podala žádost o registraci doménového jména.”*⁴⁷

Pojem „držitel“ se objevuje i v Pravidlech registrace doménových jmen v ccTLD.cz, která vydalo zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC. V článku

⁴⁵ Viz např. rozsudek ve věci Zurakov v. Register.com, N.Y. Sup. Ct., New York Cty., No. 600703/01, 7/25/01.

⁴⁶ Např. v bodě 14, 15 nařízení komise (ES) č. 874/2004, ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

⁴⁷ Úvodní definice pojmů, Podmínky registrace doménového jména .eu, citováno dne 22.11.2012, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/docs/trm_con_CS.pdf

1.2, bodě 1.2.8 je držitel definován jako: „Fyzická nebo právnická osoba, která má pro sebe zaregistrováno doménové jméno; pokud není v záznamu o držiteli vyplněn název společnosti nebo organizace, považuje se za držitele osoba, která podala žádost o registraci doménového jména; pokud je vyplněn název společnosti nebo organizace, pak se za držitele považuje tato společnost nebo organizace.“⁴⁸

Pojem držitel doménového jména se objevil též ve výše zmíněném rozsudku Nejvyššího soudu o doménu www.globtour.cz z roku 2012⁴⁹, kdy soud uvedl: „Shodně se smluvními podmínkami, jež přihlašovatel doménového jména ve smluvním vztahu k registrátorovi akceptuje, lze uvažovat o držiteli domény a jejího označení – doménového jména.“⁵⁰

Držba je upravena v ust. § 129 a násl. občanského zákoníku. Podle ust. § 129 odst. 1 je držitelem ten, kdo nakládá s věcí jako s vlastní nebo kdo vykonává právo pro sebe. Jedná se o institut vytvořený již v římském právu. Jeho specifickým znakem je, že je to faktický stav, který není v souladu se stavem právním, ale přesto je chráněn právem v zájmu ochrany posledního pokojného stavu.⁵¹ Zákon rozlišuje držitele oprávněného, který je v dobré víře, že mu právo patří, a neoprávněného držitele, který si je vědom toho, že není vlastníkem, ale přesto nakládá s věcí jako s vlastní. V ust. § 130 odst. 2 zákon stanoví, že oprávněný držitel má stejná práva jako vlastník, to znamená, že se může domáhat ochrany svého práva vlastnickými žalobami.

Domnívám se, že pokud Nejvyšší soud ve výše uvedeném rozsudku došel k závěru, že práva k doménovým jménům mají smluvně závazkový charakter, tj. jedná se o relativní dvoustranný smluvně upravený vztah mezi registrátorem a

⁴⁸ Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz platná od 1.1.2012
http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf.

⁴⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010.

⁵⁰ Nejvyšší soud k tomu navíc dodává, že pojmu „držitel doménového jména“ se používá i např. v Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. 4. 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně.eu a zásady, jimiž se řídí registrace, dále např. v Pravidlech registrace doménových jmen v ccTLD .cz (bod 1.2.8 Držitel).

⁵¹ Knappová, M., Švestka, J. a kol.: Občanské právo hmotné, 1. díl, Aspi 2002, str. 287.

přihlašovatelem doménového jména, potom zřejmě označení „držitel“ doménového jména nepoužil v souvislosti s ust. § 129 a násl. občanského zákoníku upravujícími držbu, která se, jak jsem uvedla výše, vztahuje především k faktickému stavu.

V ust. § 129 odst. 2 zákon stanoví, že „držet lze věci jakož i práva, která připouští trvalý nebo opětovný výkon.“ Jak jsem uvedla výše, doménová jména nejsou podle mého názoru věci, jelikož jim chybí hmotný základ, a pravděpodobně nejsou ani právem, ačkoli ve vztahu k nim mohou práva vznikat.

Domnívám se proto, že doménová jména nejsou způsobilá být předmětem držby. Označení „držitel doménového jména“, které se objevilo v rozsudcích Nejvyššího soudu, je používáno zřejmě v důsledku zavedeného pojmu „držitel“ ve smluvních podmínkách správců domén.

6.3. Doménová jména jako součást know-how

Nejvyšší soud ve svém výše zmíněném rozsudku z roku 2009⁵² došel k závěru, že v širším významu jsou domény součástí tzv. know-how: „V širším významu je pak možné chápat internetovou doménu také jako součást tzv. know-how, kterým se zpravidla rozumí souhrn organizačních, řídicích, ekonomických, podnikatelských, technických, obchodních, marketingových a dalších znalostí a zkušeností, pokud nejsou jinými předměty ochrany (např. jako vynálezy) a lze je hospodářsky využít (srov. Smejkal, V. a kol. Právo informačních a telekomunikačních systémů. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2004, s. 466 a násl.; Hendrych, D. a kol. Právní slovník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2003, s. 290 a 291).“⁵³

Pojem „know how“ je amerického původu a používat se začal kolem roku 1943. Doslova znamená „vědět jak na to“. Mezinárodní obchodní komora v Paříži navrhla v roce 1957 tuto definici: „Pojem know how označuje nejen utajované receptury a postupy, ale i techniku, která je nutná, aby patentovaný vynález mohl být využíván, a která umožňuje majiteli patentu využívat jej v širším rozsahu.

⁵² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.3. 2009, sp.zn. 5 Tdo 45/2009.

⁵³ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.3. 2009, sp. zn. 5 Tdo 45/2009.

*Tento pojem obsahuje praktické procesy, zvláštní vlastnosti a technické znalosti získané výrobcem jako výsledek výzkumu, které dosud nejsou známy soutěžitelům.*⁵⁴

Jiní teoretici zdůrazňují, že obsahem know how jsou prvky hmotné a nehmotné (zkušenosti, předávání znalostí, v podstatě jakýkoli postup, který může přinést konkurenční výhodu).⁵⁵

Někteří teoretikové uvádějí, že „know how“ musí být tajné. Lze se setkat i s názory, že se nemusí jednat o utajení absolutní, tj. že je známo jen jednomu uživateli. Postačí zřejmě, je-li známo jen určitému omezenému počtu uživatelů.⁵⁶

Dle mého názoru je sporné, zdali lze doménová jména zahrnout pod tzv. „know how“. Již z překladu tohoto výrazu vyplývá, že „know how“ se týká především postupů. Navíc v odborné literatuře se předpokládá alespoň nějaká míra utajení, a to ať už absolutní nebo omezené s tím, že „know how“ je známo skupině uživatelů v rámci podniku. Naproti tomu doménové jméno je veřejně přístupné a bývá naopak v zájmu držitele domény, aby o něm vědělo co největší množství subjektů, jelikož se tak zvyšuje jeho úspěch na trhu.

6.4. Doménová jména jako předmět zástavního práva

Odborná veřejnost se často zabývá tématem, zdali doménové jméno může být zástavou a zajišťovat pohledávku v rámci zástavní smlouvy.⁵⁷

⁵⁴ Malý, J.: Oceňování průmyslového vlastnictví - nové přístupy, Praha, C. H. Beck, 2007, str. 26.

⁵⁵ Malý, J., Obchod nehmotnými statky: patenty, vynálezy, know how, ochranné známky, Praha, (C.H. Beck, 2002), str. 50.

⁵⁶ Malý, J., Obchod nehmotnými statky: patenty, vynálezy, know how, ochranné známky, Praha, (C.H. Beck, 2002), str. 51.

⁵⁷ Např. Durajová, Z.: Doménové jméno jako předmět zástavního práva ze dne 25.11. 2010, citováno dne 20.11.2012, dostupné na:

<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=2267365>, nebo

Emr, D. a Kroft, M.: Přejete si zastavit doménové jméno? ze dne 22.10.2001, citováno dne 20.11.2012, dostupné na:

http://www.epravo.cz/html/index.php3?s1=3&s2=4&s3=6&s4=0&s5=0&s6=0&limit=15&od=15&m=1&typ=clanky&back%5Bs1%5D=3&back%5Bs2%5D=4&back%5Bs3%5D=6&back%5Bs4%5D=0&back%5Bs5%5D=0&back%5Bs6%5D=0&back%5Blimit%5D=15&back%5Bod%5D=15&recid_cl=15260.

Na webových stránkách sdružení CZ.NIC, správce ccTLD „cz“, je tato otázka řešena v oddílu „často kladené dotazy“⁵⁸. Tento dotaz je sdružením CZ.NIC zodpovězen následovně: *„Doménové jméno lze považovat za tzv. jinou majetkovou hodnotu, či za subjektivní právo držitele doménového jména vyplývající z uzavřené smlouvy o registraci doménového jména. Doménové jméno či právo k němu tedy může být předmětem zástavy. Zástavní právo vznikne uzavřením písemné smlouvy, není-li v ní uvedeno jinak. Existenci zástavního práva CZ.NIC nezapisuje do registru doménových jmen. Úprava vzájemných práv a povinností je zcela v kompetenci smluvních stran. CZ.NIC upozorňuje, že nemá žádnou pravomoc řešit mezi smluvními stranami případné spory ze zástavních smluv.“* Právní předpisy ES tuto otázku neupravují.

Zástavní právo je zařazeno mezi práva k věcem cizím v hlavě třetí občanského zákoníku a je upraveno ust. §152 a násl. občanského zákoníku. Ust. §153 občanského zákoníku definuje, co může být zástavou, taxativním výčtem: *„Zástavou může být věc movitá nebo nemovitá, podnik nebo jiná věc hromadná, soubor věcí, pohledávka nebo jiné majetkové právo, pokud to jeho povaha připouští, byt nebo nebytový prostor ve vlastnictví podle zvláštního zákona, obchodní podíl, cenný papír nebo předmět průmyslového vlastnictví.“*

Autoři D. Emr a M. Kroft ve výše zmíněném článku uvádějí: *„Lze tedy shrnout, že doménové jméno lze považovat za jinou majetkovou hodnotu, a tudíž za objekt, který sám o sobě je způsobilý být zástavou.“* K podobnému závěru došla také autorka Z. Durajová, která v článku uvedla: *„Pokud tedy přijmeme názor, že doména je jiným majetkovým právem, které je předmětem práv a povinností, není, resp. nemusí být vázáno na jeden konkrétní subjekt, pak doména může být i předmětem zástavního práva.“*

Domnívám se, že závěr, který autoři učinili, vznikl v důsledku záměny pojmu „jiná majetková hodnota“, která nemůže být předmětem zástavy a „jiné majetkové právo“, která je způsobilá být předmětem zástavy podle ust. § 153 občanského zákoníku (viz výše).

⁵⁸ Často kladené dotazy: Je možné zastavit doménové jméno? (online), citováno dne 20.11.2012, dostupné na: <http://www.nic.cz/page/383/>

Pojmy „jiná majetková hodnota“ a „jiné majetkové právo“ mají však odlišný slovní i právní význam. Hodnota je v českém jazyce synonymem ceny⁵⁹ a pojem „jiná majetková hodnota“ se podle odborné veřejnosti vztahuje k penězi ocenitelnému statku⁶⁰.

„Jiné majetkové právo“ je právo, mající penězi ocenitelnou hodnotu, na to, aby někdo něco konal, nekonal či strpěl. Tento výklad je také v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu. Mimo jiné rozdílem pojmu „jiné majetkové právo“ a „jiná majetková hodnota“ se Nejvyšší soud zabýval v usnesení ze dne 9.6.2000⁶¹ v rámci posouzení akcie coby majetkového práva, či majetkové hodnoty. Nejvyšší soud uvedl: *„Akcíe, stejně jako jiný cenný papír, není věcí ve smyslu ustanovení § 119 obč. zák.; lze ji charakterizovat jako specifickou majetkovou hodnotu, jejímž charakteristickým rysem je spojení práva s listinou (právo je v ní inkorporováno), která může být v zákonem stanovených případech nahrazena zápisem do zákonem stanovené evidence. Akcie pojmově má majetkovou hodnotu. (...) akcie představuje pro jejího majitele právo (soubor práv, vyplývajících ze zákona), které má majetkovou hodnotu, které není peněžitou pohledávkou, které je převoditelné a které nepřísluší jejímu majiteli jen osobně.“*

Nejvyšší soud zatím neřešil otázku, zdali domény mohou být předmětem zástavního práva. Ve výše uvedeném judikátu Nejvyššího soudu z roku 2009⁶² soud výslovně uvedl, že domény jsou jinou majetkovou hodnotou.

Domnívám se, že majetková práva se k doménám mohou vázat, a to např. právo na plnění v penězích vyplývající ze smlouvy o převodu doménového jména. Dle mého názoru však tato práva nejsou do doménových jmen inkorporována podobně jako např. u cenných papírů, kde je tato inkorporace stanovena přímo zákonem. V případě doménových jmen zákon žádnou podobnou inkorporaci majetkových práv nestanoví.

⁵⁹ Havránek, B. a kolektiv: Slovník spisovného jazyka českého, Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky, v.v.i., (2011), citováno dne 20.11.2012, dostupné na: <http://ssjc.ujc.cas.cz/>.

⁶⁰ Eliáš, K. a kolektiv: Občanský zákoník velký akademický komentář, 1. svazek, Linde Praha, a.s., 2008, str. 485

⁶¹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9.6.2000, sp.zn. 21 Cdo 2587-99.

⁶² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.3.2009, sp.zn. 5 Tdo 45/2009.

Vzhledem k tomu, že pojem jiné majetkové právo je odlišný od pojmu jiná majetková hodnota, mám za to, že doménová jména spíše nemohou být zástavou a tudíž nemohou být předmětem zástavního práva pro rozpor s ust. § 153 občanského zákoníku.

Na druhou stranu se domnívám, že by bylo možné uzavřít smlouvu nepojmenovanou ve smyslu ust. § 51 občanského zákoníku, popř. ve smyslu ust. § 261 odst. 1 obchodního zákoníku, která bude svou povahou blízká zástavní smlouvě podle ust. § 152 a násl. a ve které bude doménové jméno zajišťovat pohledávku věřitele. Vzhledem k tomu, že se bude jednat o smlouvu nepojmenovanou, bude nezbytné právní vztah mezi účastníky smlouvy detailně upravit včetně možných důsledků, jako např. zpeněžení zástavy apod.

V zákoně č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník, je tato otázka řešena odlišně. Zástavní právo je upraveno v rámci dílu 5 věcná práva k cizím věcem v § 1309, který stanoví: *„Zástavou může být každá věc, s níž lze obchodovat.“* Doménové jméno je převoditelné a obchodovatelné. Jak je uvedeno výše, věc je upravena v ust. § 489 NOZ: *„Věc v právním smyslu (dále jen "věc") je vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí.“* Podle této definice nebude již pochyb, že doménová jména jsou věcmi v právním smyslu způsobilými být předmětem jak zástavního práva, tak vlastnického práva.

II. Zvláštní část - ccTLD doména „.eu“

V této části se věnuji vzniku, vývoji a právní úpravě domény nejvyššího řádu „.eu“.

1. Pojem a účel domény „.eu“

Doména “.eu” patří mezi domény nejvyššího řádu. Vznikla jako součást snah Evropské unie rozvinout vlastní internetovou identitu s cílem podpořit rozvoj vnitřního elektronického obchodu.

Vytvoření TLD “.eu” bylo zahrnuto do cílů stanovených akčním plánem eEurope 2002, vypracovaným Evropskou komisí. Jedním z cílů tohoto plánu bylo

urychlit elektronický obchod a podpořit využívání internetu. Vytvoření domény „.eu“ bylo zahrnuto do cíle č. 3 - Podpora používání internetu.⁶³

V průběhu procesu vytvoření a řešení budoucí správy nové domény byla oslovena také centrální doménová autorita - nezisková organizace ICANN.⁶⁴ ICANN je neziskovou organizací, která vznikla v roce 1998, jedním z jejích hlavních úkolů je přidělování a správa domén. Její pravidla a politika ovlivňují politiky a způsob správy ostatních domén, včetně domény “.eu”. Tato skutečnost byla také stvrzena na telekonferenci dne 21.3.2005, jejímž výsledkem bylo uzavření smlouvy mezi ICANN a rejstříkem EURid. Součástí této smlouvy bylo přistoupení organizace EURid k podmínkám ICANN.⁶⁵

V procesu zavedení nové domény řešila ICANN mimo jiné otázku, zdali se jedná o generickou doménu nejvyššího řádu - gTLD nebo o národní doménu nejvyššího řádu - ccTLD. Zpočátku se organizace ICANN klonila k názoru, že nová doména bude mít spíše charakter gTLD. Organizace ICANN se totiž obávala vzniku precedentu, který by mohl mít za následek, že i jiné nadstátní organizace budou žádat o vlastní domény.

Evropská unie však od začátku sledovala cíl vytvořit vlastní internetovou identitu, proto prosazovala spíše typ domény národní – ccTLD. V rámci této diskuse vyvstaly také otázky, zdali Evropská unie, jakožto nadstátní celek má legitimitu k žádosti o vlastní internetovou doménu. Ve prospěch pojetí domény „.eu“ jako národní svědčily skutečnosti týkající se správy domény, a to zejm. že na fungování systému budou dohlížet orgány státní moci. Po zvážení všech

⁶³ Akční plán Evropa 2002, vypracovaný Evropskou komisí, ze dne 14.6.2000, citováno dne 20.12.2012 dostupný na:
http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/2002/documents/archiv_eEurope2002/actionplan_en.pdf

⁶⁴ Internet Corporation for Assigned Names and Numbers, nezisková soukromá organizace se sídlem v Los Angeles, Kalifornie, USA

⁶⁵ Zápis z konference ICANN konané dne 21.3.2005, citováno dne 20.12.2012.
<http://www.icann.org/en/groups/board/documents/minutes-21mar05-en.htm>

skutečností, včetně vnitřních předpisů, organizace ICANN došla k závěru, že se jedná o TLD sui generis, která má prvky jak národní domény, tak generické.⁶⁶

2. Vývoj domény „.eu“

O zavedení domény „.eu“ se začalo v rámci Evropské rady jednat již od roku 1999. Usnesením Rady ze dne 3.10. 2000 byla Komise pověřena koordinací správy internetu.⁶⁷ V dubnu roku 2002 přijal Evropský parlament a Rada nařízení (ES) č. 733/2002 o zavádění domény nejvyšší úrovně „.eu“. Dne 30. dubna 2004 vstoupilo v platnost a účinnost nařízení Komise (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně „.eu“ a zásady, jimiž se řídí registrace. V říjnu 2004 Evropská komise a sdružení EURid podepsaly smlouvu o poskytování služeb, jejímž předmětem byla především správa doménových jmen „.eu“. V březnu roku 2005 organizace ICANN doménu „.eu“ schválila a zavedla ji do tzv. kořenové struktury. V červenci roku 2005 EURid začal s uzavíráním smluv s registrátory a v prosinci 2005 započala první fáze registrací doménových jmen „.eu“ - tzv. Sunrise period a následně fáze volné registrace tzv. „Land Rush“. Od prosince 2009 je možné registrovat doménová jména s diakritikou, tzn. znaky národních abeced, a to v rámci technického řešení systému IDN - Internationalized Domain Names. V červnu 2010 dokončil EURid implementaci rozšířeného bezpečnostního systému DNSSEC (DNS Security Extensions), který zaregistrovaným doménovým jménům zajišťuje pokročilou ochranu proti ztrátě dat a neoprávněným přesměrováním na stránky se škodlivým obsahem.⁶⁸

Podle čtvrtletních zpráv rejstříku EURid počet nových registrací roste, např. nárůst registrací v roce 2012 byl vyšší o 6,1% ve srovnání s rokem 2010, nejvyšší nárůst registrací byl v Litevsku (nárůst o 31%), dále v Rakousku (nárůst o

⁶⁶ Polčák R.: EU - Aktuálně k problematice evropské domény, článek ze dne 24.4.2002, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=88639>.

⁶⁷ EURid RURid's Quarterly Progress Report, Fourth Quarter 2010, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/Q4_2010.pdf.

⁶⁸ Disman M.: Právní úprava domény „.eu“, Linde Praha 2011, str. 47 - 46

22%) a na Slovensku (nárůst o 18%), v České republice a dalších státech (Francie, Itálie, Malta, Polsko, Slovensko) nárůst registrací dosáhl okolo 10%.⁶⁹

3. Právní úprava domény „.eu“

Doména „.eu“ je na rozdíl od většiny internetových domén upravena na úrovni všeobecně závazných předpisů. Hlavními právními prameny jsou zejm.:

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 733/2002 ze dne 22. 4. 2002 o zavádění domény nejvyšší úrovně „.eu.“, (dále jen „**nařízení č. 733/2002**“) a
- Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (dále jen „**nařízení č. 874/2004**“).

Nařízení č. 733/2002 upravuje mimo jiné účel, důvody zavedení ccTLD „.eu“ definice subjektů zajišťujících správu, registraci a dohled.

Nařízení č. 874/2004 stanoví obecná pravidla a zásady pro zavádění, funkce a registraci domény „.eu“, žádosti o registraci, jazyky, zeměpisné pojmy, etapy registrace, databázi WHOIS, odebrání doménových jmen a řešení sporů.

Dále je úprava obsažena v následujících předpisech:

- **Nařízení Komise (ES) č. 1654/2005** ze dne 10. října 2005 o změně nařízení (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.
- **Nařízení Komise (ES) č. 1255/2007** ze dne 25. října 2007 o změně nařízení (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.⁷⁰
- **Nařízení Komise (ES) č. 560/2009** ze dne 26. června 2009 o změně nařízení (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně „.eu“ a zásady, jimiž se řídí registrace. Toto nařízení bylo přijato mimo jiné v důsledku nutnosti upravit seznamy v příloze nařízení č. 874/2004. Tyto seznamy bylo nutno rozšířit, jelikož abecedy členských států

⁶⁹ EURid's Quarterly progress report: Third Quarter 2012, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/quarterly_2012_Q3.pdf

⁷⁰ Tato dvě nařízení byla přijata především v důsledku přistoupení Bulharska a Rumunska do Evropské unie dne 1.1.2007.

obsahují více abecedních znaků, než kolik jich bylo pro registraci k dispozici na začátku registrace. Od roku 2009 bylo možné registrovat doménová jména obsahující znaky národních abeced, jejichž použití v rámci Sunrise period možné nebylo. Některá doménová jména byla vyhrazena pro použití pro orgány a instituce EU, členských států a kandidátských zemí.⁷¹

4. Rejstřík EURid - the European Registry of Internet Domain Names

Klíčovou roli pro fungování evropské domény “.eu” hraje rejstřík EURid, za který odpovídá Evropská komise. Rejstřík EURid, European Registry for Internet Domains, spravuje a provozuje doménu „.eu“ jako nezisková organizace od roku 2003. Rejstřík je neziskovou organizací zřízenou v souladu s právními předpisy Evropské unie. Definice rejstříku je obsažena v čl. 2 nařízení č. 733/2002: *“Rejstříkem se rozumí subjekt pověřený vytvářením, přidělováním a správou TLD .eu, včetně udržování příslušných databází a s tím spojených veřejných informačních služeb, registrace jmen domény, provozování rejstříku jmen domény, provozování serverů adresářových služeb rejstříku pro TLD a šíření residenčních souborů TLD”*.

Nařízení č. 733/2002 uvádí dále v článku 4 výčet povinností rejstříku. Mezi povinnosti rejstříku patří zejm.:

- registrovat doménová jména v TLD “.eu” prostřednictvím akreditovaného registrátora pro doménu .eu, o kterou zažádá společnost, organizace nebo fyzická osoba se sídlem nebo bydlištěm ve Společenství;
- postupovat podle své registrační politiky pro TLD “.eu” po konzultaci s Komisí a ostatními zúčastněnými stranami, v souladu s právními předpisy Evropské unie;
- ukládat poplatky přímo související se vzniklými náklady;
- provádět politiku mimosoudního urovnávání sporů za účelem rychlého řešení sporů mezi držiteli doménových jmen z práv ke jménům, jakož i sporů týkajících se jednotlivých rozhodnutí rejstříku;
- přijímat a provádět postupy pro schválení registrátorů domény .eu;

⁷¹ Disman M.: Právní úprava domény „.eu“, Linde Praha 2011, str. 46-48.

- zajišťovat celistvost databází doménových jmen.⁷²

Nezisková soukromá organizace EURid (the European Registry of Internet Domain Names) byla zapsána v Belgii dne 8.4. 2003. V říjnu roku 2004 uzavřel rejstřík smlouvu s Evropskou komisí. Vnitřní strukturu a vztahy upravují stanovy.

Sídlo sdružení se nachází v Belgii, nedaleko Bruselu. Regionální kanceláře se nacházejí ve Stockholmu (Švédsko), Pise (Itálie) a v Praze. Zaměstnanci rejstříku EURid zajišťují online a telefonickou podporu ve všech úředních jazycích EU pro circa 900 akreditovaných registrátorů po celém světě, kteří nabízejí registrační služby domény „.eu“.⁷³

Registrace a správa doménových jmen se řídí následujícími vnitřními předpisy rejstříku:

- **Pravidly registrace doménových jmen .eu**, která stanovují technické a administrativní postupy, které Rejstřík používá pro registrace doménových jmen nebo pro žádosti o takové registrace, včetně zrušení, převodu, pozastavení, stornování atd. těchto doménových jmen.⁷⁴ (dále jen “**Registrační pravidla**”).

- **Podmínkami registrace doménového jména .eu** Podmínky registrace spolu s Pravidly registrace, Pravidly řešení sporů týkajících se domén “.eu”, popř. Pravidly pro období Sunrise (pokud se na věc vztahují) a nařízeními, stanovují práva a povinnosti rejstříku, registrátora a držitele týkající se jakékoliv žádosti nebo požadavku na registraci doménového jména, samotné registrace a jakéhokoliv jejího prodloužení⁷⁵ (dále jen “**Registrační podmínky**”).

⁷² Doména nejvyšší úrovně .eu, Přehledy právních předpisů EU, datum poslední aktualizace 11.5.2011, citováno dne 2.3.2013, dostupné na:

http://europa.eu/legislation_summaries/information_society/internet/124228_cs.htm

⁷³ O sdružení EURid, platnost webové stránky 2005 - 2013, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: <http://www.eurid.eu/cs/o-sdruzeni>

⁷⁴ Pravidla registrace doménových jmen, citováno dne 2.3.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/docs/reg_pol_CS.pdf

⁷⁵ Podmínky registrace doménových jmen, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/docs/trm_con_CS.pdf.

5. Databáze WHOIS

Databázi WHOIS (z angl. - kdo je) vede každý správce domén a v případě domén „.eu“ rejstřík EURid. Tato databáze slouží k evidenci údajů o majitelích doménových jmen a IP adres. Komunikace mezi klientem a serverem probíhá pomocí WHOIS protokolu.⁷⁶

Databáze WHOIS provozovaná sdružením EURid je upravena v čl. 16 nařízení Komise (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně “.eu” a zásady, jimiž se řídí registrace⁷⁷. Podle této úpravy je účelem databáze WHOIS poskytovat přiměřeně správné a aktuální informace o technických a správních kontaktních místech spravujících jména domén na doméně nejvyšší úrovně “.eu”.

Záznamy v databázi WHOIS sdružení EURid poskytuje jen pro informační účely. Účelem je umožnit osobám zkontrolovat, zda je určitý název domény stále k dispozici, a získat informace ohledně registračních záznamů stávajících doménových názvů.

Sdružení EURid na svých webových stránkách uvádí, že nemůže za žádných okolností nést odpovědnost v případě, že se uchovávané informace ukáží být nesprávné, neúplné nebo jakkoli nepřesné.⁷⁸

Podrobnosti jsou upraveny v dokumentu rejstříku EURid - Pravidlech o zveřejňování informací o doménových jménech “.eu” (dále jen „Pravidla“).⁷⁹

Databáze WHOIS obsahuje informace o držiteli domény. Část 1 Registračních pravidel, která se týká zpracování osobních údajů, stanoví následující: *„Pokud nejsou údaje nezbytné vzhledem k účelu databáze a pokud je držitelem domény fyzická osoba, podléhají informace, které mají být zveřejněny,*

⁷⁶ Wikipedia: WHOIS, stránka aktualizována 16.12.2012, citováno dne 4.2.2013, dostupná na: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Whois>

⁷⁷ Nařízení Komise (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně “.eu” a zásady, jimiž se řídí registrace ze dne 28.4.2004.

⁷⁸ Právní prohlášení a podmínky databáze WHOIS, platnost stránky 2005 - 2013, citované dne 3.2.2013, <http://www.eurid.eu/cs/pravidla-whois-pro-eu>.

⁷⁹ Pravidla o zveřejňování informací o doménových jménech “.eu”, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/whois_cs.pdf.

*jednoznačnému souhlasu držitele jména domény. Záměrné předložení nesprávných informací zakládá důvod pro domněnku, že registrace jména domény porušuje podmínky registrace.*⁸⁰

Se souhlasem držitelů doménových jmen v databázi WHOIS je zveřejňovaná emailová adresa. Fyzické osoby, které žádají o doménové jméno „.eu“, jsou registrátorem výslovně upozorněny na možnost vytvořit si a používat zvláštní funkční e-mailovou adresu, která bude zveřejněna v WHOIS, jako alternativu k použití jejich osobní e-mailové adresy.⁸¹ Držitel však může požádat také o zveřejnění i jiných údajů.

Další shromážděné informace jsou uchovávány jen pro interní použití v souladu s částí 1.2 Pravidel. Tyto informace nejsou sdělovány třetím osobám⁸². O takové informace je možné požádat vyplněním formuláře žádosti, ve kterém doloží: zákonné důvody žádosti a souhlas s tím, že tyto informace nebudou použity k jiným účelům, než k účelům uvedeným v žádosti,

Žadatel o informace musí uvést své jméno a adresu (včetně e-mailové adresy, telefonního a faxového čísla a čísla společnosti, pokud je třetí osoba právnickou osobou).⁸³ Přístup k údajům bude žadateli umožněn pouze tehdy, když splní všechny požadavky. Rejstřík sdělí informace také na základě výzvy soudu.

Rejstřík EURid přijal následující preventivní opatření, která mají zabránit zneužití databáze WHOIS:

- Žadateli o informaci se zobrazí automaticky generovaný kód, který musí zadat. Kód je ve formě obrázku. Toto opatření slouží k zabránění získávání velkého množství dat např. prostřednictvím automatického programu.
- E-mailové adresy a popř. také poštovní adresy, telefonní a faxová čísla se zobrazují také jako obrázky ze stejného důvodu.

⁸⁰ Část 1 Pravidel o zveřejňování informací o doménových jménech „.eu“, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/whois_cs.pdf

⁸¹ Článek 2.4 Pravidel o zveřejňování informací o doménových jménech „.eu“, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/whois_cs.pdf

⁸² Vyjimky jsou stanoveny v části 2.6. Pravidel registrace http://www.eurid.eu/files/docs/reg_pol_CS.pdf

⁸³ Část 2.6 Pravidel o zveřejňování informací o doménových jménech „.eu“, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/whois_cs.pdf

- V databázi je možné vyhledávat pouze podle doménového jména, nikoli podle jiných kritérií, např. jména nebo poštovní adresy.
- Každý, kdo zadá do databáze dotaz, je povinen se seznámit s dokumentem Právní prohlášení a podmínky WHOIS a tento dokument odsouhlasit. Tento dokument obsahuje žádost o souhlas žadatele o informaci, že poskytnuté informace nepoužije k následujícím účelům, aby:
 - dovolil, umožnil nebo jinak podporoval přenos nevyžádaných, komerčních reklam nebo jiných obtěžujících informací, ať již e-mailem nebo jinak;
 - prováděl cílenou reklamu jakýmkoliv možným způsobem;
 - jakýmkoliv způsobem nepřipustně obtěžoval držitele názvů domén tím, že jim bude zasílat zprávy (ať již automatickými, elektronickými procesy schopnými zasílat velké objemy zpráv nebo jinými prostředky);
 - získal, kopíroval anebo jakoukoli formou a jakýmikoli prostředky (elektronickými či jinými) použil celý obsah databáze WHOIS nebo jeho kvantitativně nebo kvalitativně významnou část bez předchozího výslovného svolení sdružení EURid;
 - souhlasil s tím, že veškeré reprodukce anebo přenosy dat ke komerčním účelům budou vždy považovány za získání významné části obsahu databáze WHOIS;
 - souhlasil s dodržováním pravidel sdružení EURid;
 - vzal na vědomí, že sdružení EURid může podniknout kroky k omezení užívání služeb databáze WHOIS s cílem chránit soukromí držitelů/žadatelů nebo celistvost databáze.

Systém je z bezpečnostních důvodů nastaven tak, že ze stejné IP adresy lze získávat maximálně 15 doménových jmen za 60 sekund.⁸⁴

⁸⁴ Článek 2.5 Pravidel WHOIS pro .eu, citováno dne 18.3.2013
dostupné na: <http://www.eurid.eu/cs/pravidla-whois-pro-eu>

6. Používání národních znaků v doménových jménech “.eu”

Od 10.12. 2009 byla zahájena registrace domén “.eu” s národními znaky, tj. v případě českého jazyka s háčky a čárkami, ve smyslu Nařízení Komise (ES) č. 560/2009 ze dne 26. června 2009 o změně nařízení č. 874/2004 za účelem zavedení IDNs v rámci TLD .eu.

DNS systém, který zařizuje převedení názvu domén na číselné adresy a zobrazení správného obsahu na doméně, je omezen znaky ze základní tabulky znaků ASCII (tj. American Standard Code for Information Interchange, americký kód pro výměnu informací). Aby bylo možno použít i národní znaky, které základní ASCII tabulka nepodporuje, je třeba je zakódovat, aby je bylo možno předat systému DNS.

Pro kódování národních znaků je použito kódování Punycode. Principem kódování je oddělení znaků s diakritikou a následné přidání zakódované informace o znacích na konec řetězce. Například doména `www.pračky-a-žehličky.eu` vypadá po přeložení `www.xn--praky-a-ehliky-szby03q.eu`. Přeložený tvar je někdy nazýván jako tzv. ACE tvar IDN domény.⁸⁵

Také správce domény „.cz“, sdružení CZ.NIC, zavedení doménových jmen s diakritikou zvažoval. IDN však pro domény „.cz“ zatím nezavedl, protože na základě pravidelných průzkumů došel k závěru, že komunita uživatelů internetu v České republice (jak jednotlivci, tak organizace) zatím o zavedení IDN nejeví zájem.

V případě domény „.eu“ však zavedení doménových jmen s diakritikou vzbudilo neočekávaný zájem registrantů. Podle čtvrtletní zprávy rejstříku EURid během první hodiny bylo zaregistrováno 38 172 nových doménových jmen. Na konci druhého čtvrtletí roku 2011 bylo zaregistrováno celkem 58 424 (1,75 % všech registrací „.eu“ domén k červenci 2011).⁸⁶

Doménová jména s diakritikou mají určitě své výhody, zejm. uvnitř státu, kde jsou znaky národní abecedy používány. Přinášejí však na druhé straně také

⁸⁵ Zoner software, a.s.: Doména .eu s diakritikou IDN, citované dne 23.2.2012, dostupné na <http://www.doména.eu/inpage/doména-eu-s-diakritikou-idn/>

⁸⁶ EURid's quaterly progress report: Second quater, 2011, citováno 15.1. 2013. Dostupné z: < http://www.eurid.eu/files/Q2_2011.pdf>

nevýhody, např. uživatelé, kteří nevlastní klávesnici s národními znaky, nemohou stránku zadat do vyhledávače. Vedle toho se dá předpokládat, že zavedení národních znaků vytvoří další možnosti působnosti pro doménové spekulanty, kteří pravděpodobně budou mít zájem zaregistrovat si zaměnitelné doménové jméno známé společnosti. Domnívám se, že možná proto zjišťuje sdružení CZ.NIC ve svých pravidelných průzkumech, že obchodní společnosti ani podnikatelé o zavedení doménových jmen s diakritikou nemají zájem.

Je tak otázkou, zdali neočekávaný zájem o registrace domén s diakritikou v případě domén „.eu“ byl v důsledku velké poptávky po těchto doménách, anebo se jednalo spíše o registrace společností, které chtěly předejít koupi domén doménovými spekulanty.

7. Vznik práv k doménovému jménu “.eu”, registrační proces

Registrace doménových jmen „.eu“ má oproti registraci jiných doménových jmen určitá specifická pravidla, která byla vyvinuta tak, aby se předešlo problémům, které provázely registrace doménových jmen starších TLD. Na ochranu práv a oprávněných zájmů fyzických a právnických osob byly výše uvedenými nařízeními přijata následující pravidla:

- postupná registrace spočívající v rozdělení procesu registrace do fáze Sunrise Period a Land Rush,
- omezení registrace některých doménových jmen (prostřednictvím rezervace některých doménových jmen pro určité např. veřejnoprávní subjekty, osoby, jimž svědčí právo k označením).

7.1. Postupná registrace doménových jmen „.eu“

Registrace doménových jmen „.eu“ po etapách je upravena čl. 12 a násl. nařízením Komise (ES)⁸⁷. První období registrace se nazývá Sunrise Period. Sunrise Period byla registrační fáze v období od 7.12. 2005 do 6.2. 2006. Během

⁸⁷ Čl. 12 nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28.4.2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

období Sunrise mohli o registraci domény „.eu“ žádat pouze organizace nebo soukromé osoby, které musely prokázat přednostní práva k danému jménu či označení. V tomto období mohly být zaregistrovány doménová jména odpovídající názvům státních institucí, ochranným a obchodním známkám, zeměpisným označením a označením původu. Přihlášky byly přijímány dle všeobecných podmínek nazývaných Pravidla pro období Sunrise⁸⁸, vydaných rejstříkem EURid.⁸⁹

Od 7.4.2006 začala druhá fáze registrací zvaná Land Rush, kdy byly registrace doménových jmen umožněny široké veřejnosti, za předpokladu, že žadatel splňuje tzv. všeobecná kritéria způsobilosti, tzn. že je právnickou nebo fyzickou osobou se sídlem nebo bydlištěm v EU, popř. subjektem majícím ústřední správu nebo hlavní místo podnikání v EU, nebo je organizací založenou v rámci EU.

7.2 Vznik a zánik práv k doménovému jménu “.eu”

Právo k doménovému jménu lze nabýt jednak registrací do databáze DNS, nebo na základě převodu doménového jména od předchozího majitele, popř. na základě zákonné sukcese. Podmínky, za kterých může být doménové jméno registrováno, stanoví u většiny domén správce domény. V případě domény „.eu“ jsou tyto podmínky upraveny nařízením Evropské rady a parlamentu a dále předpisy sdružení EURid, tudíž na rozdíl od jiných domén nejvyšší úrovně⁹⁰ jsou podmínky registrace a převodu domény na nového nabyvatele více upraveny kogentními normami.

⁸⁸ Pravidla pro období Sunrise, citovaná dne 2.1.2013, dostupná na: http://www.eurid.eu/files/sunrise_rules_cs.pdf

⁸⁹ Informace o období Sunrise, platnost stránky 2005 - 2013, citováno dne 2.1.2013, dostupné na <http://www.eurid.eu/cs/content/sunrise-1>

⁹⁰ Například domény „.cz“, „.sk“, „.uk“.

7.3 Registranti domén „.eu“

Doména „.eu“ patří spolu s dalšími národními doménami mezi domény, k jejichž registraci musí žadatel splnit tzv. všeobecná kritéria⁹¹, tj. registranti jsou buď podniky, jejichž sídlo, správní ústředí nebo hlavní provozovna se nachází na území Společenství, nebo organizace usazené ve Společenství, nebo fyzické osoby s bydlištěm ve Společenství.

Některé domény si naopak může zaregistrovat každý, např. generické domény „.com“, „.net“, „.info“, „.org“.

Specifická kritéria pro registranty vyžaduje např. také doména „.biz“, kterou může používat pouze podnikatel pro obchodní účely⁹², nebo „.int“, jejíž majitel musí být organizací zřízenou mezinárodní smlouvou.

Jinou skupinou jsou domény, které může používat pouze jeden subjekt, a to např. doména „.gov“, která je rezervována pro vládu Spojených států amerických, nebo „.mil“, jejíž majitel může být pouze armáda Spojených států amerických.

7.4 Registrátoři domény „.eu“

Stejně jako v případě ostatních domén, i registrace domény „.eu“ je možná pouze prostřednictvím akreditovaných registrátorů. Tyto registrátory akredituje správce domény EURid, jejich počet není nijak omezen. Každý správce musí splnit smluvní podmínky rejstříku. Tyto smlouvy uzavírané s registrátory jsou pravděpodobně totožné, jejich vzorové znění je uveřejněno na stránkách rejstříku EURid.⁹³

Jelikož je počet registrátorů neomezen, jsou jim nastaveny rejstříkem stejné podmínky. Konkurenční prostředí registrátorů by mělo vést ke zvyšování kvality služeb. Ceny za registraci nejsou obvykle vysoké a u některých registrátorů

⁹¹ Čl. 4, odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) ze dne 22.4.2002 č. 733/2002 o zavádění domény nejvyšší úrovně.eu.

⁹² Pravidla pro doménu „.biz“ jsou obsaženy ve Zprávě IANA o zavedení .info a .biz domény ze dne 21.6.2001, dostupné na: <http://www.iana.org/reports/2001/biz-info-report-25jun01.html>

⁹³ Vzorové smlouvy pro registrátory jsou dostupné na <http://www.eurid.eu/cs/stante-se-registratorem>.

mohou být dočasně nižší než registrační poplatky.⁹⁴ Registrace domény „.eu“ je v současné době levnější než registrace domén „.cz“ nebo „.com“.

Zájemci o registraci domény se tedy neobracejí přímo na rejstřík, ale na jednotlivé registrátory, jejichž seznam je uveřejněn na webových stránkách rejstříku.⁹⁵ Zájemce si vybranou doménu u registrátora objedná, součástí jeho objednávky je požadavek souhlasu se smluvními podmínkami registrátora. Smluvní podmínky většinou zahrnují všeobecné podmínky, podmínky doménových služeb a mimo to také další podmínky, např. webhostingové služby, (tvorba webových stránek, databází apod.).⁹⁶

7.5 Obsah právního vztahu mezi registrátorem, správcem EURid a držitelem doménového jména

Registrace doménového jména se realizuje ve spolupráci žadatele o doménové jméno, registrátora a správce domény (rejstříku). Mezi těmito subjekty jsou uzavírány smlouvy, jejichž předmětem jsou vzájemná práva a povinnosti.

Celý proces je zahájen žádostí o registraci domény na základě internetové objednávky žadatele. Stejně jako v případě převodu doménových jmen se jedná se o tzv. smlouvy inominátní, podle ust. § 51 občanského zákoníku⁹⁷, které stanoví, že účastníci mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště upravena; smlouva však nesmí odporovat obsahu nebo účelu zákona. Popřípadě může jít o smlouvu podle ust. odst. 1 § 269 obchodního zákoníku, pokud si bude doménové jméno registrovat podnikatel a bude zřejmé, s přihlédnutím ke všem okolnostem, že se bude týkat jeho podnikatelské činnosti⁹⁸.

⁹⁴ Současná cena za registraci je 4 eura/rok (asi 102,- Kč), někteří registrátoři nabízejí registraci domény již od 79,- Kč, vč. DPH (např. <http://hosting.wedos.com/>)

⁹⁵ Seznam registrátorů je dostupný na <http://www.eurid.eu/cs/domenova-jmena-eu/seznam-registratoru>

⁹⁶ Např. smluvní podmínky společností WEDOS Internet, a.s.

⁹⁷ Ust. § 51 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění.

⁹⁸ Ust. § 261 zák. č. 513/1999 Sb. obchodního zákoníku v platném znění

7.6 Právní vztah mezi registrátorem a držitelem domény (registrantem)

Zájemce o registraci domény (dále jen „registrant“) tedy musí doménu registrovat prostřednictvím registrátora.⁹⁹ Za tímto účelem uzavře registrant s registrátorem smlouvu. V této smlouvě jsou upravena vzájemná práva a povinnosti. Podmínky registrace se u jednotlivých domén mohou lišit, patrně nelze ani vyloučit, že někteří registrátoři se mohou v konkrétních případech odchýlit od znění vzorových smluv o registraci, které bývají běžně k nahlédnutí na webových stránkách správců domén.

Smlouvy, které registranti s registrátory uzavírají, jsou svou povahou nepojmenované. Ačkoli se domnívám, že jsou blízké úpravě příkazní smlouvy podle ust. § 724 a násl. občanského zákoníku¹⁰⁰, popř. mandátní smlouvy. podle ust. § 566 a násl. obch. zák¹⁰¹.

Registrátoři se ve smlouvách obvykle zavazují, že budou vyvíjet činnost směřující k registraci domény, avšak zdali k registraci dojde, bude záležet také na splnění kritérií požadovaných správcem domény na straně registranta.

Výslovný odkaz na mandátní smlouvu jsem našla u registrátora společnosti ACTIVE 24, která nabízí mimo jiné na základě uzavření mandátní smlouvy registraci slovenské domény “.sk”.¹⁰²

V případě smluv o registraci domény “.eu” jsou smlouvy mezi registrátory a registranty nepojmenované vždy, jelikož registrátoři jsou vázáni smlouvou se sdružením EURid, která stanoví ohledně registrace doménových jmen následující: *“EURid registruje a uděluje práva k užívání doménového jména, o jehož registraci či obnovení registrátor požádá jménem registranta, avšak na vlastní účet. Právo používat doménové jméno bude uděleno pouze v případě, že žádost je v souladu s*

⁹⁹ V souladu s částí 3 Registračních pravidel, citováno dne 2.3.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/docs/reg_pol_CS.pdf

¹⁰⁰ Ust. § 724 zák., č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění.

¹⁰¹ Ust. § 566 zák. č. 513/1999 Sb. obchodního zákoníku v platném znění.

¹⁰² Mandátní smlouva pro registraci domény “.sk“ - elektronická verze, citováno dne 3.2.2013, dostupná na: <http://napoveda.active24.cz/idx.php/0/371/article/>.

pravidly.”¹⁰³ Jednání jménem jiného, avšak na vlastní účet neodpovídá žádnému smluvnímu typu upravenému českým právním řádem.

Vzorová smlouva, kterou sdružení EURid uzavírá s jednotlivými registrátory (dále také jen “**smlouva**”), stanoví, že právo používat doménové jméno bude uděleno pouze v případě, že žádost je v souladu s Registračními pravidly.¹⁰⁴ Požadavek na soulad registranta s Registračními pravidly je dále uveden také v bodu 2.3 čl. 2 smlouvy, kde stanoveno, že registrátor je povinen jednat v souladu s Registračními pravidly a zdržet se přímé či nepřímé spolupráce s registrantem, který Registrační pravidla porušuje. Zaznamená-li registrátor takovéto chování, je povinen o tom bezodkladně informovat Rejstřík.¹⁰⁵

Z výše uvedeného vyplývá, že i když registrant uzavírá smlouvu s registrátorem, je vázán předpisy, které vydává sdružení Eurid, a to prostřednictvím smlouvy s registrátorem.

Pokud jde o úpravu jiných domén, potom se v registračních pravidlech správců nacházejí podobná ustanovení jako v případě domény “.eu”, např. ve smlouvě mezi sdružením CZ.NIC a registrátorem jsou taktéž nedílnou součástí Registrační pravidla.¹⁰⁶

¹⁰³ Čl. 3 Vzorová smlouva s registrátorem, citováno dne 3.2.2013, dostupná na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

¹⁰⁴ Čl. 3 Vzorová smlouva s registrátorem, citováno dne 3.2.2013, dostupná na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

¹⁰⁵ Bod 2.3. čl. 2. vzorové smlouvy s registrátorem, citováno dne 3.2.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

¹⁰⁶ Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz, platné od 1.12.2012, dostupné na:

http://www.nic.cz/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

např. ve smlouvě mezi sdružením CZ.NIC a registrátorem jsou nedílnou součástí

Registrační pravidla, kde je uvedeno v čl. 2, že registrace doménového jména se

provádí prostřednictvím registrátora. Dále je v bodě 2.2 části Registračních

podmínek uvedeno: “Registrátor je povinen získat souhlas každého žadatele s

aktuální verzí Pravidel registrace jako podmínku registrace doménového jména.

Tento souhlas je platně získán tehdy, pokud aktuální znění Pravidel registrace bylo

žadatelem přijato způsobem, z něhož je patrný souhlas žadatele s obsahem

Pravidel registrace.” Mimo to ve vzorové smlouvě mezi CZ-NIC a registrátorem

jsou ustanovení, která stanoví minimální pravidla pro obsah smluv mezi

registranty a registrátory.

Mám za to, že registrant, registrátor a správce domény jsou vzájemně smluvně provázáni jak v případě domény “.eu”, tak zřejmě i v případě ostatních domén. Dochází k tomu zejména v případech, kdy ve smlouvách mezi registrátory a registranty jsou nedílnou přílohou Registrační pravidla a Registrační podmínky sdružení EURid, nebo v případech, kdy na tyto předpisy sdružení EURid smlouvy výslovně odkazují.

Vzorová smlouva EURid obsahuje v čl. 4 následující požadavky na zajištění splnění povinností registranta. Tyto požadavky by měly být zahrnuty do smlouvy s registrantem:

“1. Zajistit a opatřit doklad, že registrant, pro něhož registrátor provádí registraci doménového jména, přijal pravidla, která jsou v platnosti v době, kdy je žádost podána.

2. Zajistit a opatřit doklad, že registrant, pro něhož registrátor provádí registraci doménového jména, splňuje požadavky čl. 3 Nařízení č. 874/2004, mimo jiné také potvrzení registranta, že podle jeho vědomí je žádost o registraci doménového jména učiněna v dobré víře a neporušuje žádná práva třetí strany, jak je stanoveno v čl. 3 Nařízení č. 874/2004.”

3. Zajistit, že registrant, pro něhož registrátor provádí registraci doménového jména, splňuje všechny požadavky stanovené v pravidlech pro získání či obnovení registrace doménového jména, mimo jiné také požadavky nařízení EU č. 733/2002 a Nařízení ES č. 874/2004, která stanovují všeobecné podmínky způsobilosti pro Doménová jména.”¹⁰⁷

Ad 1. Registrační podmínky a Registrační pravidla obsahují řadu ustanovení, která ukládají povinnosti přímo registrantovi. Vzhledem k tomu, že rejstřík EURid nemá přímý smluvní vztah s registrantem, tato ustanovení se dostanou do vztahu k registrantovi prostřednictvím smlouvy s certifikovaným registrátorem, z tohoto důvodu měla by být Registrační pravidla a Registrační podmínky správce domény EURid buď nedílnou součástí smlouvy mezi registrátorem a registrantem, nebo ustanovení, která ukládají registrantům

¹⁰⁷ Čl. 4. vzorové smlouvy s registrátorem, citováno dne 3.2.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf.

povinnosti, by měla být převzata do těchto smluv, a to v aktuálním znění ke dni registrace.

Zabývala jsem se smluvními podmínkami několika registrátorů, avšak dospěla jsem k závěru, že Registrační podmínky ani Registrační pravidla nebývají běžnou přílohou smluv uzavíraných s registranty, a to zřejmě z toho důvodu, že většina registrátorů nabízí registraci více domén a někdy používá pro tyto registrace jedny smluvní podmínky, které obsahují spíše obecná ustanovení.

Ad 2. Požadavky čl. 3 nařízení č. 874/2004 jsou následující:

“Žádost o registraci jména domény musí obsahovat:

- a) jméno a adresu žadatele;
- b) elektronickými prostředky podané potvrzení žadatele, že splňuje obecná kritéria způsobilosti;
- c) elektronickými prostředky podané prohlášení žadatele, že podle jeho nejlepšího vědomí je žádost o registraci jména domény podána v dobré víře a nijak nenarušuje práva žádné třetí osoby;
- d) elektronickými prostředky podaný závazek žadatele dodržovat veškeré podmínky registrace včetně podmínek ohledně postupu mimosoudního řešení sporů uvedených v kapitole VI.

Jakákoli věcná nepřesnost v prvcích uvedených v písmeni a) až d) zakládá porušení podmínek registrace.”¹⁰⁸

V čl. 3 nařízení se dále stanoví, že jakékoli ověření platnosti žádostí o registraci rejstřík provádí po registraci z vlastní iniciativy nebo na základě sporu o registraci dotyčného jména správce domény. Z tohoto ustanovení vyplývá, že případnou kontrolu provádí rejstřík zásadně ex post, tj. když už je registrace držitele domény provedena.

Ad 3. Požadavek, aby registrant splňoval požadavky v Registračních pravidlech, je v souvislosti s požadavkem ad 1., zvláště je zdůrazněn požadavek, aby registrant splňoval tzv. všeobecná kritéria způsobilosti¹⁰⁹, viz výše.

¹⁰⁸ Čl. 3 Nařízení Komise (ES) ze dne 28.4. 2004 č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

V části 7.7 jsem se zabývala smluvními podmínkami registrace domény „.eu” u jednotlivých certifikovaných registrátorů. Zaměřila jsem se na zkoumání otázky, nakolik se výše uvedená ustanovení smlouvy se sdružením EURid objevují ve smlouvách s registranty.

7.7 Srovnání smluvních podmínek certifikovaných registrátorů

Uvádím pro příklad srovnání dvou smluvních registračních podmínek, které jsou na webových stránkách registrátorů společností WEDOS Internet, a.s., a THINline interaktive, s.r.o. Tyto registrátory jsem za příklad zvolila proto, že předpokládám, že zájemce o registraci domény „.eu“ v České republice upřednostní české registrátory. Zaujalo mě také, že společnost Wedos Internet, a.s. nabízí v současnosti registraci domény „.eu“ za poměrně nízké poplatky (nižší než je registrační poplatek rejstříku EURid), proto předpokládám, že zájemci o registraci domény mohou tomuto registrátorovi dát přednost před jinými.

Společnost THINline interaktive, s.r.o. jsem si zvolila za příklad proto, že na rozdíl od většiny ostatních registrátorů nabízí pouze registraci domény „.eu“.

I. Společnost WEDOS Internet, a.s. požaduje při registraci domény akceptaci Smluvních podmínek, jejichž součástí jsou podmínky registrace domény.¹¹⁰ V těchto podmínkách je registrant označen jako Zákazník, registrátor jako Provozovatel a správce doménových jmen jako registr pro konkrétní TLD.

Registrační podmínky stanoví:

„Objednaná doména bude předána k registraci až po zaplacení příslušných poplatků dle aktuálního ceníku a splnění případných dalších podmínek vyžadovaných Provozovatelem či příslušným registrem pro danou TLD.

¹⁰⁹ Všeobecná kritéria způsobilosti jsou stanovena: v Registračních pravidlech v části 1, v čl. 4 bodě 2 písm. b) nařízení EU č. 733/2002 a dále na ně odkazuje nařízení ES č. 874/2004 v čl. 20 písm. b), která stanovují všeobecné podmínky způsobilosti pro doménová jména.

¹¹⁰ Smluvní podmínky doménových služeb WEDOS, citované dne 4.2.2012, dostupné na: <http://hosting.wedos.com/cs/podminky/domeny.html>

*Objednáním nebo zaplacením objednávky registrace nevzniká Zákazníkovi nárok na dané doménové jméno. Ten vzniká až po skutečném provedení registrace a jejím potvrzením Provozovatelem.*¹¹¹

Registrace domény registrátorem bude provedena pouze v případě, že:

- „ - příslušný registr povolí provedení registrace daného doménového názvu
- doménový název je v okamžiku registrace domény volně dostupný k registraci, název není žádným způsobem blokován, rezervován či zakázán
- žadatel o registraci domény splnil všechny podmínky dané příslušným registrem
- příslušný registr je plně funkční a zaregistrování domény úspěšně potvrdí¹¹²

Z výše uvedeného vyplývá, že předmětem plnění podle smlouvy je jednání směřující k registraci domény v příslušném registru TLD. Registrátor však je zavázán registraci provést pouze za předpokladu, že registrant splní podmínky příslušného správce TLD - rejstříku EURid, zaplatí poplatky a splní další podmínky smlouvy s registrátorem. Bude tedy na registrantovi, aby si příslušné podmínky sdružení EURid zjistil, např. prostřednictvím webových stránek, na které je na stránkách registrátora uveden odkaz, jelikož do smlouvy přímo zahrnuty nejsou.

II. Jako druhý příklad uvádím Obchodní podmínky **společnosti THINline interaktive, s.r.o.** (dále jen „**Podmínky**“, která v současné době nabízí pouze zajištění registrace pouze domény „.eu“, tudíž smluvní ustanovení se váží jen k této doméně.¹¹³ Smluvní strany jsou označeny jako Objednatel (registrant) a Registrátor. Ve smlouvě je uvedeno, že veškeré vztahy se řídí ustanoveními obchodního zákoníku.

Předmět Podmínek je definován následovně:

¹¹¹ Bod 1.-4. části 2 Smluvních podmínek doménových služeb WEDOS, citované dne 4.2.2012, dostupné na: <http://hosting.wedos.com/cs/podminky/domeny.html>

¹¹² Bod 4 části 2 Smluvních podmínek doménových služeb WEDOS, citované dne 4.2.2012 dostupné na: <http://hosting.wedos.com/cs/podminky/domeny.html>

¹¹³ Všeobecné obchodní podmínky registrací domén, platné od 27.11.2005, citované dne 3.2.2013, dostupné na: <http://www.registrace-domeny.eu.cz/obchodni-podminky.html>

„Předmětem těchto obchodních podmínek je úprava právních vztahů mezi Registrátorem a Objednatelem při poskytování služeb akreditovaného registrátora domén .eu.“¹¹⁴

Úprava činnosti registrátora ve smlouvě je následující:

“Služby registrátora - poskytování služeb určených pro registraci, správu a provoz domén .eu. Služby registrátora, které jsou předmětem smlouvy, jsou definovány aktuální nabídkou Registrátora zveřejněnou na www prezentaci Registrátora <http://www.registrace-domeny-eu.cz>.”¹¹⁵

Zobrazením uvedeného odkazu se v současné době na předmětné stránce zobrazí mimo jiné nabídka registrace domény „.eu“. Pod nadpisem „EU doména - Co dostanete“ je uvedeno:

*“- rychlou a spolehlivou registraci domény .eu
- účet pro správu Vašich domén .eu
- kompletní správu DNS záznamů.”¹¹⁶*

Registrant by si opět měl zjistit podmínky registrace sdružení EURid sám. Tyto podmínky nejsou do smlouvy výslovně zahrnuty a na stránkách se nezobrazuje ani konkrétní hyperlinkový odkaz, který by vedl k těmto podmínkám. Registrant je seznámen s podmínkami rejstříku EURid prostřednictvím následujícího ustanovení:

„Pravidla - všeobecná platná pravidla registrace domény .eu a související prováděcí nařízení vydaná organizací EURid a dále související regulace Evropské komise (...) jsou uveřejněna na www stránkách EURid: <http://www.eurid.eu>.”¹¹⁷

Registrátor se i v tomto případě chrání pro případ, že by k registraci nedošlo:

¹¹⁴ bod 2 Všeobecné obchodních podmínek registrací domén společnosti THINline interaktive, s.r.o., platné od 27.11.2005, citované dne 3.2.2013 dostupné na:

<http://www.registrace-domeny-eu.cz/obchodni-podminky.html>

¹¹⁵ V bodě 2.2.1 část 2 Všeobecných obchodních podmínek registrací domén, platné od 27.11.2005, citované dne 3.2.2013, dostupné na: <http://www.registrace-domeny-eu.cz/obchodni-podminky.html>

¹¹⁶ Registrace domény .eu, platnost stránky: 2003-2013, citováno 2.3.2013, dostupné na: <http://www.registrace-domeny-eu.cz/>

¹¹⁷ Čl. 2. bod 2.2.4 Všeobecných obchodních podmínek registrací domén platných od 27.11.2005.

„Registrátor nenese odpovědnost za nemožnost poskytnutí Služeb registrátora z důvodů, které jsou zapříčiněny za strany EURid nebo třetích stran.“¹¹⁸

V obou výše uvedených případech se právní vztah mezi registrátorem a registrantem řídí nepojmenovanou smlouvou. V obou případech registrátoři uvádějí odkaz na stránky rejstříku EURid a obsahují klauzuli, že pokud registrant jakékoli podmínky sdružení EURid nesplní a doménové jméno v důsledku toho nebude zaregistrováno, registrátor nenese odpovědnost. Je tedy na zájemci o registraci domény, aby předešel případným budoucím problémům a prověřil jak podmínky registrátora, tak podmínky rejstříku a související nařízení ES.

8. Skončení smlouvy mezi držitelem domény a registrátorem

V případě, že smlouva mezi registrantem a registrátorem skončí a držitel domény má zájem na trvání registrace předmětné domény v databázi rejstříku EURid, jsou dvě možnosti:

1. Držitel domény uzavře smlouvu s novým registrátorem. V takovém případě bude nový registrátor uveden v databázi správce domény. Z hlediska registrace doménového jména se nic nemění. V případě změny registrátora se registrace domény automaticky prodlužuje o rok a držitel domény musí zaplatit roční registrační poplatek.¹¹⁹
2. Držitel domény neuzavře smlouvu s novým registrátorem.

Pokud držitel domény neuzavře smlouvu s jiným registrátorem a původní registrátor informuje o skončení smluvního vztahu rejstřík, potom se domnívám,

¹¹⁸ Bod 4.4. část 4 Všeobecných obchodních podmínek registrací domén, platné od 27.11.2005, citované dne 3.2.2013, dostupné na: <http://www.registrace-domeny-eu.cz/obchodni-podminky.html>

¹¹⁹ Povinnost zaplatit znovu registrační poplatek vyplývá z následujících ustanovení: V Registračních podmínkách je v úvodních ustanoveních, kde jsou definovány pojmy, pod pojmem Období stanoveno ve 3. odst., že v případě převodu, či reaktivace doménového jména se automaticky prodlužuje registrační období o další rok, s novým Obdobím je spojen vždy roční registrační poplatek. Podle bodu 2 části 5 Registračních podmínek tento poplatek bude splatný u nového registrátora, který zaplacení poplatku prokáže rejstříku.

že by se na danou situaci aplikoval čl. 12 vzorové smlouvy s rejstříkem EURid.¹²⁰ Podle tohoto ustanovení by rejstřík registranta vyzval, aby si do jednoho měsíce zvolil nového registrátora¹²¹:

*“Pokud bude smlouva ukončena a registrátor nebude schopen úspěšně dokončit převod doménových jmen, která jsou v jeho portfoliu, na jiného registrátora(y) v období jednoho měsíce od ukončení smlouvy, je sdružení EURid povinno informovat jednotlivé registranty, že jejich doménová jména byla dle smlouvy o provádění registrace prozatím uložena do karantény. Tato informace bude zaslána e-mailem na e-mailovou adresu, kterou registrátor sdělil během procesu Registrace, a nejdéle dva měsíce předtím, než se stane účinnou, bude tato informace zveřejněna rovněž na internetových stránkách sdružení EURid. Zároveň je sdružení EURid povinno informovat Registranta, že má jeden měsíc na to, aby si zvolil nového Registrátora. Sdružení EURid je oprávněno účtovat si náklady související s tímto informačním postupem v případě, že náklady překročí výši zůstatku paušální částky.”*¹²²

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud smlouva mezi registrantem a registrátorem skončí, neznamená to, že by doménové jméno bylo automaticky vymazáno z databáze rejstříku. Pokud bude mít držitel doménového jména zájem na zachování registrace domény, potom by bylo vhodné do jednoho měsíce od skončení smlouvy se svým původním registrátorem uzavřít smlouvu s novým registrátorem.

9. Rezervace doménového jména

Zabývala jsem se otázkou, zdali si registrant může doménové jméno zarezervovat na nějakou dobu, než bude provedena registrace.

¹²⁰ Čl. 12 vzorové smlouvy s registrátorem, citováno dne 2.3.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

¹²¹ Ust. čl. 12 se však týká postupu, kdy skončí smlouva mezi rejstříkem EURid a registrátorem, avšak registrátor není schopen dokončit převod portfolia doménových jmen.

¹²² Čl. 12, odst. 3 vzorové smlouvy s registrátorem, citované dne 2.3.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

Rezervace doménového jména je zmíněná ve výše uvedených Smluvních podmínkách doménových služeb společnosti WEDOS v části nazvané Registrace domény.¹²³ Ve Smluvních podmínkách doménových služeb je uvedeno následující:

*“Registrace domény bude provedena pouze v případě, že doménový název je v okamžiku registrace domény volně dostupný k registraci, název není žádným způsobem blokován, rezervován či zakázán”.*¹²⁴

Z výše uvedeného ustanovení vyplývá, že doménové jméno může být již někým zarezervováno.

Na druhou stranu dále v bodě 5 Smluvních podmínek společnosti WEDOS je stanoveno ohledně rezervace doménového jméno následující:

*“Doménový název, který zákazník požaduje zaregistrovat, nelze žádným způsobem zarezervovat či zablokovat vyplněním objednávky.”*¹²⁵

Vzhledem k tomu, že rezervace doménových jmen není upravena ve vzorové smlouvě o registraci domén rejstříku EURid, bude pravděpodobně záležet na smluvních ustanoveních jednotlivých registrátorů. V takovém případě by ale museli doménové jméno na vlastní náklad zaregistrovat v databázi rejstříku EURid, jelikož rejstřík provádí pouze registrace.

Vzhledem k výše uvedenému jsem došla k závěru, že rezervace doménových jmen běžně prováděny nejsou. Ustanovení o rezervaci, zmíněné výše ve smluvních podmínkách společnosti WEDOS, se zřejmě vztahuje k rezervaci domény držitelem domény, který převádí doménové jméno na nabyvatele.

¹²³ Bod 4 část: Rezervace domény, Smluvní podmínky doménových služeb WEDOS, citované dne 2.3.2013, dostupné na:

<http://hosting.wedos.com/cs/podminky/domeny.html>

¹²⁴ Druhá odrážka shora bodu 4 část: Rezervace domény, Smluvní podmínky doménových služeb WEDOS, citované dne 2.3.2013, dostupné na:

<http://hosting.wedos.com/cs/podminky/domeny.html>

¹²⁵ Bod 5 část: Rezervace domény, Smluvní podmínky doménových služeb WEDOS, citované dne 2.3.2013, dostupné na:

<http://hosting.wedos.com/cs/podminky/domeny.html>

10. Registrace doménových jmen „.eu“ v rejstříku EURid

Registraci doménových jmen na základě žádosti registrátora provádí rejstřík EURid. Podmínky registrace doménových jmen „.eu“ jsou upraveny Registračními pravidly a Registračními podmínkami. Část 2 Registračních podmínek upravuje následující pravidla registrace doménových jmen “.eu“:

1. Doménová jména se registrují v pořadí, v jakém rejstřík obdržel žádost o jejich registraci.

V tomto směru je jediným směrodatným údajem datum a čas, kdy systémy rejstříku obdrží úplný a technicky správný požadavek nebo žádost o registraci doménového jména.

2. Jako doménová jména lze registrovat pouze následující jména:

- jméno, které ještě nebylo registrováno jako doménové jméno,
 - není vyhrazené, blokováno,
 - nebyla podána žádost o jeho registraci v průběhu období postupné registrace,
 - nebylo dáno k dispozici v rámci období Sunrise;
- a dále doménová jména, která splňují následující technické a lexikální požadavky:
- jsou dlouhá nejméně 2 znaky z písmen a - z (bez přípony “.eu”), jsou nejvíce 63 znaků dlouhá;
 - používají znaky výhradně vybrané ze seznamu podporovaných znaků z latinky, řeckého písma a cyrilice zveřejněného na webu Rejstříku v kódování UNICODE;
 - obsahují znaky pouze z jediného písma v kódování UNICODE, včetně číslic 0 až 9 a/nebo spojovníku (-);
 - nezačínají ani nekončí spojovníkem(“-”); neobsahují spojovník (“-”) na třetím a čtvrtém místě;
 - nesmí obsahovat výlučně kód země alfa-2;
 - nesmí obsahovat jiné znaky než z latinky od “A” do “Z” nebo od „a” do „z”, číslice od „0” do „9” nebo spojovník (“-”), pokud začínají znaky „xn--”.

Všechny výše uvedené podmínky musí být splněny současně.¹²⁶

¹²⁶ Část 2 Podmínek registrace doménového jména .eu, citované dne 2.3.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/trm_con_CS.pdf.

Z výše uvedeného vyplývá, že kromě již zmíněného požadavku priority, tj. rejstřík zaregistruje doménové jméno registranta, který o něj požádá jako první, principu jedinečnosti a splnění všeobecných kritérií způsobilosti, rejstřík požaduje splnění celé řady technických požadavků. Vzhledem k tomu, že registrátoři často zahrnují do svých smluv klauzuli, že neodpovídají za neprovedení registrace rejstříkem, je na zájemcích o registraci, aby studovali podmínky rejstříku a předešli tak případným problémům s registrací.

11. Právní vztah mezi registrátorem a správcem domény

Sdružení EURid uzavírá s registrátory smlouvu, která se řídí jednak předpisy Evropské unie a také předpisy sdružení EURid (zejm. Registračními pravidly a Registračními podmínkami).

Smlouva má adhezní povahu, její vzor je veřejně dostupný na stránkách sdružení EURid. Tato smlouva se řídí belgickým právem¹²⁷, kde sdružení EURid sídlí.¹²⁸

Ze smlouvy plyne závazek správce udělit registrátorovi status akreditovaného registrátora, provádět změny záznamů v centrálním registru na základě pokynů registrátora a zajistit promítnutí těchto změn v jmenném serveru. Registrátor je povinen za tyto služby platit stanovené poplatky a dodržovat právní předpisy Evropské unie a podmínky rejstříku.

Předmět smlouvy mezi registrátorem a správcem je definován následovně: „*Dle této smlouvy sdružení EURid registruje a uděluje práva k užívání doménového jména, o jehož registraci či obnovení registrátor požádá jménem registranta, avšak na vlastní účet. Právo používat doménové jméno bude uděleno pouze v případě, že žádost je v souladu s pravidly.*”¹²⁹

¹²⁷ Čl. 15.3 vzorové smlouvy mezi rejstříkem a registrátorem, citované dne 2.3.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf.

¹²⁸ Sdružení EURid sídlí na adrese: Park Station Woluwelaan 150 B-1831 Diegem, Belgie.

¹²⁹ Čl. 3 vzorové smlouvy mezi rejstříkem a registrátorem, citované dne 2.3.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

Registrátor také musí vždy poskytovat své služby alespoň v jednom z jazyků Evropské unie.¹³⁰

Sdružení EURid může uzavřít neomezený počet smluv se správci, všechny smlouvy s registrátory jsou nevýhradní. Smlouva se uzavírá na rok. Stejně jako v případě smluv s registrátory českého sdružení CZ.NIC smlouva je okamžitě ukončena v případě, že je na registrátora prohlášen konkurz, nebo je registrátor zrušen.¹³¹

12. Právní vztah mezi držitelem domény a rejstříkem EURid

Jak jsem již uvedla výše, mezi správcem EURid a držitelem domény žádná písemná smlouva uzavřená není. Každý z těchto subjektů má uzavřenou smlouvu s registrátorem. Předmětem smlouvy mezi registrátorem a registrantem by podle vzorové smlouvy sdružení EURid mělo být následující:

„Registrátor požádá jménem registranta o registraci doménového jména, avšak na vlastní účet. Právo používat doménové jméno bude uděleno pouze v případě, že žádost je v souladu s pravidly.“¹³²

V případech, kdy registrátoři zahrnují do smluv o registraci doménového jména Registrační podmínky a Registrační pravidla sdružení EURid, jsou registranti těmito podmínkami přímo vázáni. V ostatních případech, kdy registrátoři pouze uvádějí hyperlinkový odkaz na stránky rejstříku EURid a do smluv dávají klauzuli, že za registraci doménového jména ručí pouze v případě, že registrant vyhoví veškerým podmínkám sdružení EURid, se domnívám, že registrantům nezbývá než se těmito podmínkami řídit a akceptovat je ve vztahu k sobě jako závazné. Mám za to, že v těchto případech vznikají závazkové vztahy mezi registrantem a rejstříkem. Z tohoto vztahu plyne správci doménového jména závazek provést registraci doménového jména a tuto registraci za stanovených

¹³⁰ Čl. 2.4 vzorové smlouvy mezi rejstříkem a registrátorem, citované dne 2.3.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

¹³¹ Čl. 11.3 vzorové smlouvy mezi rejstříkem a registrátorem, citované dne 2.3.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

¹³² Čl. 3 vzorové smlouvy mezi rejstříkem a registrátorem, citované dne 2.3.2013, dostupné na http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf

podmínek udržovat. To znamená vést záznam o registrovaném doménovém jménu v centrálním registru a zajistit provoz centrálního registru a jmenného serveru (DNS). Držitel se naproti tomu zavazuje řídit se podmínkami registrace.

Domnívám se však, že vždy bude záležet na okolnostech jednotlivých případů a ustanoveních registračních smluv.

13. Převod doménových jmen

V české právním řádu platí zásada římského právníka Ulpiana: Nikdo nemůže převést více práv, než sám má (*Nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*).¹³³

Zabývala jsem se tedy otázkou, jaká práva svědčí držitelům doménového jména a která práva by případně mohl převést na nabyvatele.

Podle Registračních podmínek svědčí držitelům doménového jména následující práva: „*Při registraci doménového jména získává držitel omezené, převoditelné, prodloužitelné, výhradní právo používat doménové jméno během období, pokud není v pravidlech stanoveno jinak. Držitel nemůže uplatňovat žádná jiná práva než ta, která jsou zde uvedena.*“¹³⁴

I když výše uvedené ustanovení stanoví, že držitel domény „.eu“ svědčí pouze „*právo používat doménové jméno*“, v Pravidlech registrace je uvedeno, že „*držitel má právo doménové jméno kdykoli převést na nového držitele nebo k jinému registrátorovi*“.¹³⁵

Vzhledem k tomu, že Pravidla registrace obsahují podrobný postup pro převod doménových jmen na nového majitele a na nového registrátora, lze se přiklonit k názoru, že tato úprava převodu doménových jmen je speciální ve vztahu k úpravě v Podmínkách registrace.¹³⁶

¹³³ Tato zásada neplatí bez výjimky - jako např. ochrana práv nabytých v dobré víře, nebo ust. § 446 zák. č. 513/1991, obchodního zákoníku v platném znění.

¹³⁴ Část 9, bod 1. Podmínek registrace domény .eu, citováno dne 3.2.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/trm_con_CS.pdf, str. 11.

¹³⁵ Část 7, bod 1. a část 10.1 a 10.2 Registračních pravidel, citováno dne 3.2.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/reg_pol_CS.pdf, str. 9.

¹³⁶ Zásada „*lex specialis derogat legi generali*“, tj. zvláštní zákon má přednost před zákonem obecným, je mezinárodně uznávanou zásadou, např. U.S. Legal Forms,

Mám tedy za to, že majiteli doménového jména svědčí právo převést celé doménové jméno „.eu“ se všemi právy, které se k němu váží.

13.1 Realizace smluvního převodu doménového jména „.eu“

V této části se věnuji postupu převodu doménového jména na nového registrátora a na nového držitele. Úprava obou převodů vychází převážně z Registračních podmínek a Registračních pravidel.

A. Převod doménového jména „.eu“ na nového registrátora

Podle čl. 8 Registračních podmínek je majitel domény oprávněn doménové jméno kdykoliv převést na nového registrátora, pokud jsou současně splněny všechny následující podmínky:

- 1) Doménové jméno je převedeno na nového majitele a tento nový majitel potvrdil, že splňuje všeobecná kritéria způsobilosti a
- 2) registrátor zaplatil příslušné poplatky.¹³⁷

Postup převodu na nového registrátora je potom dále upraven v čl. 10 Registračních pravidel. Převod domény „.eu“ na nového registrátora se provede na žádost držitele domény adresovanou stávajícímu registrátorovi, který požádá rejstřík o udělení jedinečného autorizačního kódu. Jednotlivé kroky převodu jsou následující:

1. Rejstřík poskytne stávajícímu registrátorovi autorizační kód.
2. Stávající registrátor poskytne autorizační kód držiteli domény „.eu“.
3. Držitel domény „.eu“ poskytne autorizační kód novému registrátorovi.
4. Nový registrátor poskytne autorizační kód rejstříku.
5. Rejstřík provede převod doménového jména na nového registrátora.

Podle Registračních pravidel výše uvedeným postupem nový registrátor a držitel doménového jména přijímají a stvrzují platnost převodu doménového jména na nového registrátora.¹³⁸

Inc.: Free Legal Dictionary, citováno dne 3.2.2013, dostupné na:
<http://definitions.uslegal.com/l/lex-specialis/>, 2001 - 2013.

¹³⁷ Registrační podmínky, citováno dne 3.3.2013, str. 7-8, dostupné na:
http://www.eurid.eu/files/trm_con_CS.pdf

V registračních podmínkách je upravena také situace, kdy stávající registrátor selže při poskytování jedinečného autorizačního kódu držiteli domény.¹³⁹ Držitel domény je potom oprávněn žádat o autorizační kód přímo rejstřík. Rejstřík však bude požadovat, aby držitel prokázal, že vyvinul veškeré úsilí získat registrační kód od registrátora.¹⁴⁰ V bodě 5. části 7. Registračních podmínek je však uvedeno, že rejstřík v žádném případě nezodpovídá za zpracování převodu doménového jména. Úspěch převodu doménového jména v databázi rejstříku bude vždy zřejmě záležet na kvalitě zpracování žádosti ať už registrátorem, či držitelem domény.

V případě změny registrátora se registrační období domény automaticky prodlužuje o rok a proto je držitel domény povinen zaplatit roční registrační poplatek.

Pokud by nový registrátor neprokázal rejstříku zaplacení poplatku, potom by taková chyba mohla mít za důsledek odebrání předmětného doménového jména držiteli.¹⁴¹

B. Převod doménového jména na nového držitele

Smlouvy o převodu doménových jmen se často uskutečňují prostřednictvím emailové komunikace. Jedná se o tzv. smlouvy inominátní, ve smyslu ust. § 51 občanského zákoníku¹⁴². V případě převodu doménového jména mezi podnikateli se bude režim řídit obchodním zákoníkem, jestliže při vzniku tohoto závazkového vztahu bude zřejmé s přihlédnutím ke všem okolnostem, že se

¹³⁸ Odst. 3, bod 10.1, Registračních pravidel, citováno dne 3.2.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/reg_pol_CS.pdf, str. 9.

¹³⁹ Bod 4. a 5. části 7 Registračních podmínek, citováno dne 3.3.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/trm_con_CS.pdf

¹⁴⁰ Toto úsilí by držitel domény mohl prokázat např. emailovou komunikací se stávajícím registrátorem.

¹⁴¹ V souladu s čl. 20 písm. a) nařízení Komise (ES) 874/2004 Podle bodu 2. části 5 Registračních podmínek. Rejstřík by za důsledky pochybení registrátora nenesl odpovědnost.

¹⁴² Ust. § 51 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění.

týkají jejich podnikatelské činnosti v souladu s ust. odst. 1 § 261 obchodního zákoníku¹⁴³.

Pokud jsou smlouvy o převodu doménového jména uzavřeny písemně, představují vždy větší jistotu pro obě strany, a to zejm. ohledně ujednání o ceně, identifikace subjektů, kteří jsou držiteli a budoucími držiteli doménového jména a také větší jistotu pro posouzení, že právní úkon byl učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně,¹⁴⁴ zejm. proto, že tento požadavek stanoví zákon pod sankcí neplatnosti právního úkonu.

Povinnou náležitostí těchto smluv je závazek držitele doménového jména převést doménové jméno na nabyvatele. Toto ustanovení by mělo být doplněno také o závazek stran poskytnout si vzájemnou součinnost při převodu doménového jména, zejm. závazek držitele doménového jména poskytnout registrační kód nabyvateli a závazek nabyvatele poskytnout registrační kód registrátorovi. Bylo by vhodné stanovit lhůtu, do kdy má být doménové jméno nejpozději převedeno.

Kromě toho by obsahem smluv o převodu doménového jména „.eu“ mělo být i následující:

- a) smluvní strany
- b) cena a její splatnost, popř. ustanovení, že převod je převáděn bezúplatně
- c) postup v případě technických obtíží
- d) postup při porušení povinnosti některé ze stran
- e) postup při odstoupení od smlouvy
- f) eventuálně právní řád, kterým se bude smlouva řídit, v případě, že smluvní strany pochází z různých států¹⁴⁵
- g) závěrečná ustanovení

ad a) Smluvní strany mohou být označeny např. jako převodce a nabyvatel. Identifikační údaje smluvních stran lze ověřit na webových stránkách

¹⁴³ Ust. odst. 1 § 261 zák. č. 513/1991 Sb, obchodní zákoník v platném znění.

¹⁴⁴ V souladu s ust. § 37 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění.

¹⁴⁵ Disman M.: Právní úprava domény .eu, Linde Praha 2011, příloha č. 1, str. 99, Kania J.: O smlouvě o převodu doménového jména, 19.1.2011, citované dne 5.2.2013, <http://www.elaw.cz/cs/pravo-it/360-k-smlouve-o-prevodu-domenoveho-jmena.html>

<http://www.eurid.eu/> v rámci aplikace WHOIS Search. Zadáním doménového jména se objeví údaje o registrátorovi a držiteli doménového jména. V případě, že je držitelem fyzická osoba, objeví se nejčastěji pouze emailová adresa, pokud držitel nepožádal výslovně o zveřejnění dalších údajů.¹⁴⁶ Pokud je držitelem právnická osoba, zobrazí se adresa jejího sídla, telefonní a faxové číslo a e-mailová adresa.

Z identifikace nabyvatele by mělo vyplývat, že splňuje tzv. všeobecná kritéria způsobilosti. Pokud by nabyvatel tyto podmínky nesplňoval, byl by nezpůsobilý stát se držitelem domény „.eu“ a převod by byl absolutně neplatný.¹⁴⁷

Vzhledem k tomu, že v praxi často dochází k omylům ohledně držitele doménového jména, bylo by vhodné, kdyby převodce doménového jména předložil nabyvateli osvědčení o registraci doménového jména vystavené certifikovaným registrátorem.

ad b) V případě, že je doménové jméno převáděno úplatně, bude výše ceny záviset na dohodě stran.

Důležitá je úprava splatnosti ceny. Nabyvatel bude mít zájem zaplatit cenu, až bude převod uskutečněn a převodce bude upřednostňovat zaplacení ceny po podpisu smlouvy. V případě vyšších cen za převod doménového jména by oběma stranám mohla poskytnout větší jistotu např. advokátní nebo notářská úschova, přestože náklady na tuto úschovu by zvýšily náklady převodu domény.

Dále by strany měly upravit, kdo ponese náklady převodu a registračního poplatku.

ad c) Ustanovení upravující postup v případě technických obtíží během převodu domény by mělo vést k součinnosti smluvních stran za účelem odtranění těchto potíží.

¹⁴⁶ Bod 2.3, část 2, Pravidla Pravidla pro zveřejňování informací o doménových jménech .eu (WHOIS), citováno dne 20.11.2012, dostupné na: <http://www.eurid.eu/cs/faq-/dokumenty-ke-stazeni/pravidla-pro-zverejnovani-informaci-o-domenovych-jmenech-eu-whois>

¹⁴⁷ Absolutní neplatnost nastává přímo ze zákona, na takový právní úkon se hledí jakoby nebyl učiněn, nemůže konvalidovat ani dodatečným odpadnutím neplatnosti a zakládá bezdůvodné obohacení. Knappová M., Švestka, J.a kolektiv: Občanské právo hmotné 1 díl ASPI, Praha 2002, str. 140 - 139.

ad d) Postup při porušení povinnosti jedné ze stran je vhodné upravit, jelikož může dojít např. k následujícím situacím:

- nabyvatel nezaplatí kupní cenu
- držitel domény, nebo registrátor je v prodlení s převodem domény
- převod domény se neuskuteční, protože jedna ze stran neposkytuje součinnost
- držitel domény má u svého registrátora nedoplatky, jejichž nezaplacení brání převodu domény.

Pro tyto případy si mohou strany sjednat např. přiměřenou smluvní pokutu nebo smluvní úroky.

ad e) Ve smlouvě lze upravit zvláštní postup v případě odstoupení od smlouvy. Pokud postup upraven nebude bude platit např. v případě smluvního vztahu mezi podnikateli ust. § 344 a násl.¹⁴⁸ obchodního zákoníku, tj. odstoupení bude možné pouze v případě podstatného porušení povinností jednou ze stran.

ad f) Pokud by smluvní strany pocházely z rozdílných států Evropské unie bylo by vhodné stanovit právní řád, kterým se smlouva bude řídit.

ad g) Do závěrečných ustanovení by mohlo být zahrnuto prohlášení držitele, že doménové jméno není předmětem práv třetích osob. Dále prohlášení, že doménové jméno není předmětem žádného soudního ani jiného sporu.

Ve smlouvě o převodu doménového jména „.eu“ mohou být upraveny také další práva a povinnosti smluvních stran, např. pokud se k doménovému jménu váže webová stránka, potom by bylo praktické do smlouvy zahrnout ustanovení, že majitel domény se zavazuje tuto stránku do uskutečnění převodu nepozměňovat nad rámec obvyklé správy.

Strany se mohou také domluvit, že převádějící majitel domény má povinnost o převodu informovat veřejnost, např. prostřednictvím inzerce.

C. Proces převodu doménového jména „.eu“ v databázi rejstříku EURid

Proces převodu doménového jména „.eu“ na nového držitele je upraven v části 7 Registračních podmínek a v bodě 10.2 části 10 Registračních pravidel. Postup je následující:

¹⁴⁸ Ust. § 344 a násl. zák. č. 513/1991, obchodní zákoník v platném znění.

1. Proces je zahájen žádostí držitele domény adresovanou registrátorovi o udělení jedinečného autorizačního kódu.
2. Registrátor o tento autorizační kód požádá rejstřík.
3. Registrátor po obdržení autorizačního kódu jej poskytne převádějícímu majiteli.
4. Převádějící majitel poskytne autorizační kód nabyvateli.
5. Nabyvatel následně pošle autorizační kód svému registrátorovi, který může být odlišný od registrátora převádějícího majitele.
6. Registrátor nabyvatele pošle autorizační kód rejstříku.
7. Rejstřík provede převod doménového jména na nabyvatele.¹⁴⁹

Podle ust. bodu 10.2 části 10 Registračních pravidel se dodržáním výše uvedeného postupu všechny zainteresované strany zavazují přijmout a stvrdit platnost převodu doménového jména „.eu“ na nového držitele.

13.2 Převod domén v případech zákonné sukcese

Registrační pravidla upravují také případy, kdy během převodu přestane majitel existovat, a to následovně:

„Pokud během registračního období přestane držitel existovat, stane se předmětem insolvenčního řízení, likvidace, ukončení činnosti, bankrotu atp. mohou zákonní dědicové nebo zákonně jmenovaný správce požádat o převod doménového jména podle části 7 podmínek.“¹⁵⁰

Podle zmíněné části 7 Registračních podmínek v případě smrti fyzické osoby během registračního období, mohou zákonní dědicové požádat prostřednictvím registrátora rejstřík o převod doménového jména, za předpokladu, že splňují všeobecná kritéria způsobilosti (viz výše).

Právnícká osoba může během registračního období zaniknout ke dni výmazu z obchodního rejstříku, ze zahraničního obchodního rejstříku¹⁵¹, nebo

¹⁴⁹ Převod domény „.eu“ na nového držitele je upraven v části 7 Registračních podmínek a v bodě 10.2 části 10 Registračních pravidel.

¹⁵⁰ Část 10. bod 10.2 části 10 Registračních pravidel.

¹⁵¹ Ve smyslu ust. § 68 odst. 1, zák. č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník.

z jiného zákonem určeného rejstříku¹⁵². Před zánikem právnické osoby se vyžaduje její likvidace, pokud celé její jmění nenabývá právní nástupce¹⁵³.

Pokud se jedná o zánik právnické osoby, jemuž předchází likvidace, potom by doména měla být součástí soupisu jmění, který likvidátor sestaví ke dni vstupu společnosti do likvidace. Za předpokladu, že doména bude mít penězi ocenitelnou hodnotu, je zřejmě součástí obchodního majetku podle ust. § 5 odst. 1 obchodního zákoníku¹⁵⁴. Ve většině případů doménové jméno likvidované společnosti bude mít buď velmi nízkou peněžní hodnotu, nebo žádnou. Může ale dojít k situaci, že společnost bude mít zaregistrované domény s obecným výrazem (někdy se označují jako tzv. “genericke domény”), jako např. autoservis.eu, pujcky.eu, které jsou na trhu často poptávané.

Pokud se právnická nebo fyzická osoba ocitnou v insolvenčním řízení, potom by se doménové jméno mohlo stát součástí majetkové podstaty¹⁵⁵ opět za předpokladu, že bude mít penězi ocenitelnou hodnotu.

Podle ust. § 2 odst. 1 zák. č. 125/2008, zák. o přeměnách obchodních společností a družstev (dále jen „**zákon o přeměnách**“), se obchodním majetkem podnikatele, který je právnickou osobou, rozumí veškerý jeho majetek. Součástí tohoto majetku jsou také internetové domény.

O zánik společnosti nebo družstva v procesu přeměn společností nebo družstev, kdy by mohlo dojít k převodu domény na právní nástupce, by se mohlo jednat v případě fúze, rozdělení společnosti nebo družstva. Zákon o přeměnách upravuje též převod jmění na společníka, během kterého může také dojít k převodu domény - viz níže.

Společnost může zaniknout v důsledku fúze sloučením nebo splynutím. Fúzí splynutím dochází k zániku dvou nebo více společností a přechodu jejich jmění na nově vzniklou nástupnickou společnost. Nástupnická společnost vstupuje

¹⁵² Ve smyslu ust. § 20a, odst. 2, zák. č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník.

¹⁵³ Ust. §20a, odst. 3, zák. č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník.

¹⁵⁴ Ust. § 5 odst. 1 zák. č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník.

¹⁵⁵ Ve smyslu ust. § 206 odst. 1 písm j) zák. č. 182/2006, o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

do právního postavení zanikajících společností¹⁵⁶. V rámci procesu fúze splynutím by došlo k převodu domény na nástupnickou společnost ze zákona.

V případě fúze sloučením dochází k zániku společnosti a přechodu jmění zanikající společnosti na nástupnickou společnost. Nástupnická společnost vstupuje do právního postavení zanikající společnosti¹⁵⁷.

V obou případech by rejstřík měl ve své databázi na žádost nástupnických společností doménové jméno převést.

V případě rozdělení společnosti jmění zanikající společnosti při rozštěpení přechází na jednu nebo více nástupnických společností podle projektu rozštěpení.¹⁵⁸ Doménové jméno jako součást obchodního jmění zanikající společnosti bude součástí majetku nástupnické společnosti.

Poslední případ přeměn obchodních společností se týká převodu jmění na společníka. Zákon zde stanoví, že za podmínek stanovených u jednotlivých forem obchodních společností mohou společníci nebo příslušný orgán obchodní společnosti rozhodnout, že obchodní společnost se zrušuje bez likvidace a že jmění obchodní společnosti včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů převezme jeden přejímající společník.¹⁵⁹ V takové případě by v rámci přechodu jmění obchodní společnosti přešla také doména společnosti na společníka. Problematika převodu doménového jména by měla být upravena v projektu přeměny.

Z výše uvedeného vyplývá, že v souladu s Registračními pravidly a platnou právní úpravou v případě zániku majitele domény doména přechází do majetku právního nástupce za předpokladu, že splňuje všeobecná kritéria způsobilosti.

¹⁵⁶ Ust. § 62 zák. č. 125/2008, zák. o přeměnách obchodních společností a družstev.

¹⁵⁷ Ust. § 61 zák. č. 125/2008, zák. o přeměnách obchodních společností a družstev.

¹⁵⁸ Ust. § 243 a násl. zák. č. 125/2008, zák. o přeměnách obchodních společností a družstev.

¹⁵⁹ Ust. § 337 a násl. zák. č. 125/2008, zák. o přeměnách obchodních společností a družstev.

14. Zánik doménového jména „.eu“

Doménové jméno obecně zanikne výmazem z databáze rejstříku. Podle části 6 Registračních podmínek¹⁶⁰ doménové jméno zanikne uplynutím registračního období, pokud není obnoveno na základě žádosti držitele.

Dále může doménové jméno zaniknout na základě žádosti držitele adresované rejstříku prostřednictvím registrátora.

Podle bodu 4 části 6 Registračních podmínek je rejstřík v případě porušení Registračních pravidel držitelem oprávněn doménové jméno okamžitě pozastavit či zrušit.

Z důvodu ochrany práv držitelů doménových jmen rejstřík doménové jméno po uplynutí registračního období automaticky prodlouží v souladu s částí 6 bodem 2 Registračních podmínek. Za toto prodloužení bude potom rejstřík požadovat od držitele poplatek.

Do úvahy ale také připadá zánik doménového jména v důsledku odstoupení od smlouvy ze strany držitele doménového jména.

V případě smrti nebo zániku držitele dojde k přechodu doménového jména na právní nástupce (viz převod doménového jména výše). Teoreticky by také mohlo dojít k zániku domény v důsledku zániku správce domény.

K zániku doménového jména může dojít také v důsledku rozhodnutí soudu či rozhodnutí v rámci ADR řízení (viz níže) o zrušení registrace doménového jména.

III. Spory o doménová jména

V prostředí informačních technologií, které nezná hranic a zaručuje do jisté míry anonymitu, je mnoho způsobů, jak mohou být práva držitelů doménových jmen narušována. V této kapitole se soustředím zejm. na rozbor soudní praxe, která by se do budoucna mohla týkat také domén „.eu“.

¹⁶⁰ Část 6 Podmínek registrace doménového jména .eu, str. 8, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/trm_con_CS.pdf

1. Nejznámější způsoby narušení práv držitelů doménových jmen

V této kapitole se zabývám častými způsoby narušení, které jsou odbornou i širokou veřejností označovány jako „*domain grabbing*“ (či „*cybersquatting*“), „*typosquatting*“, „*reverse domain name hijacking*“.

1.1. Domain grabbing/cybersquatting

Tzv. „*domain grabbing*“ (někdy se používají pojmy „*cybersquatting*“, „*domain hijacking*“) patří mezi časté případy narušování práv držitelů doménových jmen. Jedná se o registraci, používání nebo obchodování s doménovým jménem, které je shodné nebo zaměnitelné s již zaregistrovanou ochrannou známkou, obchodní firmou nebo se známým jménem fyzické osoby s úmyslem získat majetkový prospěch. Znakem tohoto jednání je nedostatek dobré víry. V České republice se někdy užívá termín „*doménoví spekulanti*“.

Výše zmíněná definice je uvedena ve federálním zákoně Spojených států amerických z roku 1999 The Anticybersquatting Consumer Protection Act (ACPA) 15 U.S.C. §1125(d).¹⁶¹

Ačkoli v právním řádu České republiky „*cybersquatting*“ není výslovně upraven, domnívám se, že poškození se mohou bránit s použitím existujících předpisů, zejm. podle zák. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ust. § 44 a násl. upravujících nekalou soutěž a ust. § 12 upravující nedovolené užívání obchodní firmy zák. č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník.

Termín „*cybersquatting*“ se i v českém právním prostředí pro výše popsané jednání někdy používá. Tento termín se objevil např. také v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13.1.2011, sp.zn. 23 Cdo 2667/2008, který řešil spor mezi dopravní společností a Ústeckým krajem. Ve sporu šlo o zahrnutí názvu Ústecký kraj do názvu dopravní společnosti. Nejvyšší soud došel v uvedeném

¹⁶¹ Wikipedia: Anticybersquatting Consumer Protection Act, 14.12.2012, citováno dne 15.3.2013, dostupné na:

http://en.wikipedia.org/wiki/Anticybersquatting_Consumer_Protection_Act
Kritici zákona ACPA poukazovali na skutečnost, že zákon nemá globální dosah, na rozdíl od internetu, který nezná hranic jednotlivých států, a dále že by mohl ohrozit ústavně zaručenou svobodu slova.

sporu k závěru, že se jedná o neoprávněné užití názvu právnické osoby. V rozsudku byla následující zmínka o „cybersquattingu“: „Případně je odkázat i na článek „Cybersquatting formou neoprávněného útoku na název obce prostřednictvím doménového označení, uveřejněný v Časopise pro právní vědu a praxi, v němž autor Ivo Telec na str. 321 řeší případ protiprávního zásahu do práva na název právnické osoby, a to za situace, kdy delikvent přivodí nebezpečí záměny s jinou právnickou osobou neoprávněným užitím názvu právnické osoby pro označení své domény v počítačové síti. Autor dovozuje, že v takovém případě se veřejnost se může domnívat, že předmětná doména je spjata s právnickou osobou, jejíž název je použit.“¹⁶²

Trestněprávní rovina jednání „cybersquattera“ se zabýval např. Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 29.11.2005, sp.zn. 7 To 419/2005. Jednalo se o posouzení, zdali samotné zaregistrování tzv. doménového jména obviněným může naplnit skutkovou podstatu trestného činu porušením práv k ochranné známce a jiným označením podle ust. § 268 trestního zákoníku. Krajský soud došel k níže uvedenému závěru: „Krajský soud uzavírá, že samotné zaregistrování tzv. doménového jména, byť je shodné s ochrannou známkou jiného subjektu, ještě nelze kvalifikovat jako tr. čin porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 odst. 1 tr. zákona, eventuálně podle § 150 odst. 2 písm. a), b) tr. zákona, pokud obžalovaný dalším jednáním nenaplní některý ze zákonných znaků v tomto tr. činu uvedených, a to ani tehdy, jestliže po zadání tohoto doménového jména dojde k přesměrování na tzv. webové stránky společnosti obžalovaného, jejíž obchodní jméno a názvy výrobků se odlišují od ochranných známek jiných subjektů. Takovéto jednání obžalovaného může být případně postihováno podle ustanovení o nekalé soutěži ve smyslu § 44 a násl. obchodního zákoníku, eventuálně podle zákona o ochranných známkách.“¹⁶³

V praxi se lze setkat s několika typy doménových „cybersquatterů“. Jedni registrují zaměnitelná doménová jména ve snaze získat majetkový prospěch. Zaměnitelná doménová jména zamýšlejí buď prodat, nebo je využít ke zvýšení

¹⁶² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13.1.2011, sp.zn. sp.zn. 23 Cdo 2667/2008.

¹⁶³ Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29.11.2005, sp.zn. 7 To 419/2005.

návštěvnosti svých webových stránek. V případě zvýšení návštěvnosti svých webových stránek potom mají možnost na úkor ostatních soutěžitelů zvýšit své šance na trhu. Druzí používají zaměnitelné domény k šíření počítačových virů. V důsledku tohoto jednání „*cybersquatterů*“ může držitel doménového jména vzniknout škoda, ušlý zisk, případně nárok na přiměřené zadostiučinění.

V případě domén “.eu” se zatím většina sporů řeší v ADR řízení, kterému se věnuji ve IV. části. Také u těchto domén dochází k „*cybersquattingu*” a „*typosquattingu*”, těmto případům se věnuji v části týkající se ADR sporů o ochranné známky a obchodní firmy.

1.2. Typosquatting

„*Typosquatting*“ je podskupinou „*cybersquattingu*“. Termínem „*typosquatting*“ se označuje jednání, při kterém si osoba zaregistruje jméno domény, které je formou jména jiné, často navštěvované domény. Úmyslem je, aby uživatelé omylem zadali název domény, jejímž držitelem je „*typosquatter*“. V dnešní době existují již moderní formy softwaru, které překlepům zabráňují, takže „*typosquatting*“ již pravděpodobně není tak rozšířený jako např. v minulosti.

„*Typosquatting*“ se často soustředí na překlepy uživatelů zejména v oblasti domén druhé úrovně, příkladem může být *gooogle.com* místo *google.com*, *vikimedia.org* místo *wikipedia.org* atd.

Cílem „*typosquatterů*“ jsou zpravidla populární stránky, jako např. vyhledávače nebo zpravodajské servery. Provozovatelům těchto stránek může v důsledku toho vzniknout újma, spojená s nižší návštěvností jejich webových stránek. Ve většině případů jde o osoby, které nemají nic společného s oborem podnikání držitele domény a „*typosquatting*” využívají ke zvyšování návštěvnosti svých stránek, na kterých mají umístěnou placenou inzerci.

Asi nejznámější příkladem „*typosquattingu*” je případ Kevina Hama v souvislosti s kamerunskou doménou “.cm”¹⁶⁴. Kevin Ham vycítil možný potenciál

¹⁶⁴ Sloan P.: The man who owns the Internet 22.5.2007, Business 2.0 Magazine, citováno dne 18.3.2013, dostupné na:

kamerunské národní domény, která je podobná doméně “.com”, což umožňuje zaregistrovat doménová jména, jako například *google.cm*, *amazon.cm*. Kevin Ham nebyl jediný s tímto nápadem, ale jako jediný uzavřel exkluzivní dohodu s kamerunskou vládou. Na základě této dohody kamerunská vláda vložila tzv. wildcard, záznam do svého DNS, který přeměruje každý dotaz na stránku s reklamami *Agoga.com*. Zjednodušeně šlo o typ reklamy, za kterou se platí podle počtu návštěv webové stránky. Některé zdroje tvrdí, že tento inovativní způsob registrace domén si nechal Kevin Ham patentovat.

1.3. Reverse domain name hijacking

“Reverse domain name hijacking” je definováno v čl. 1 Obecných pravidel pro spory o doménová jména (dále jen “UNDRP”) přijatých organizací Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (dále jen “ICANN”) v roce 1999. Tato definice zní: “Reverse Domain Name Hijacking znamená zneužívání pravidel ICANN ve zlé víře za účelem zbavení registrovaného vlastníka jeho doménového jména.”¹⁶⁵

V případě “reverse domain name hijackingu” jde o situaci, kdy majitel ochranné známky, obchodní firmy nebo známého produktu, pro který si zaregistruje doménové jméno, žádá po majiteli doménového jména, které bylo zaregistrováno dříve, aby mu toto doménové jméno převedl. K tomuto převodu oprávněného majitele domény motivuje tím, že mu sdělí, že v opačném případě na něho podá žalobu.

Navržené podmínky převodu jsou pro oprávněného majitele doménového jména nevýhodné, může jít o požadavek, že doménové jméno musí převést

http://money.cnn.com/magazines/business2/business2_archive/2007/06/01/100050989/index.htm?postversion=2007052214

¹⁶⁵ Internet Corporation for Assigned Names and Numbers: Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy, přijaté dne 30.10. 2009, citováno dne 18.3.2013, dostupné na <http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp/rules>

zdarma.¹⁶⁶ “*Reverse domain name hijacking*” je nejčastěji pácháno velkými společnostmi nebo známými osobnostmi.

Jedná se o analogii “*domainsquattingu*”. Vzhledem k nárůstu těchto sporů veřejnost zaznamenala, že držitelé domén velmi často preferují mimosoudní dohody, a to i v případech, kdy byly žaloby již podané. Tento poznatek využívají pachatelé “*reverse domain name hijackingu*”. Proto oprávněného držitele doménového jména buď vyzvou předžalobní upomínkou k vydání domény, nebo na něho rovnou podají žalobu a předpokládají, že držitel domény se nebude mít zájem soudit s velkou společností a platit náklady řízení, které se např. v případě řízení vedeném u ICANN pohybují na poplatcích kolem 900 - 7 100 EUR.

Z nedávných případů “*reverse domain name hijackingu*” je známý případ společnosti WALL-STREET MEDIA CO., která sídlí ve Spojených státech amerických, a majitelem domény *WallStreet.com*. Společnost si zaregistrovala doménu *Wall-Street.com*. Majitel domény *Wallstreet.com* ji měl zaregistrovanou od roku 2001, což je dříve, než si společnost WALL-STREET MEDIA CO. zaregistrovala svou doménu *Wall-Street.com*. Společnost WALL-STREET MEDIA CO. podala na majitele domény žalobu, kterou zahájila arbitrážní řízení u Světové organizace průmyslového vlastnictví (dále jen “WIPO”).

Po zahájení tohoto řízení poslali majiteli domény e-mail, ve kterém připustili, že důvodem pro podání žaloby bylo jeho donucení, aby se společností “spolupracoval” na předání domény *Wallstreet.com*.¹⁶⁷ Ačkoli v tomto případě se prokázalo v řízení před WIPO, že se jedná o “*reverse domain name hijacking*”, jelikož společnost zjevně jednala ve zlé víře za účelem donutit majitele doménového jména k převodu, přesto je doména *Wall-Street.com* v současné době nevyužívaná a veškerý obsah na webových stránkách byl smazán.

¹⁶⁶ Wikipedia: Reverse domain name hijacking, datum aktualizace 9.1.2013, citováno dne 20.2.2013, dostupné na:

http://en.wikipedia.org/wiki/Reverse_domain_hijacking

¹⁶⁷ Andrew Alleman: WallStreet.com: panel rules reverse domain name hijacking, ze dne 17.12.2012 publikované v časopise Policy & Law, dostupné na <http://domainnamewire.com/2012/09/17/wallstreet-com-panel-rules-reverse-domain-name-hijacking/>

Dalším známým případem je kauza Ricka Schwartze, majitele domény *SaveMe.com*, který byl zažalován majitelem brazilské domény *SaveMe.com.br*. Spor probíhal také před WIPO. Majitel domény *SaveMe.com* odmítl přistoupit na mimosoudní řešení sporu a nakonec spor vyhrál s tím, že WIPO došla k závěru, že se jedná o případ “*reverse domain name hijackingu*”.¹⁶⁸ V rámci řízení před WIPO však nedosáhl náhrady nákladů, které musel v souvislosti s řízením vynaložit, stejně jako v případě zmíněném výše.

“*Reverse domain name hijacking*” není okrajovou záležitostí. Na webové stránce *www.DomainArts.com* se objevil seznam celkem 115 případů reverse domain name hijackingu. Tento seznam byl vypracován ke dni 18.7.2012, takže k dnešnímu dni může být seznam ještě delší. Z tohoto seznamu vyplývá, že tyto případy se týkaly převážně majitelů domén “.com”. Vzhledem k poměrně vysokému počtu případů se ale domnívám, že reverse domain name hijacking se může v budoucnu týkat i držitelů domény “.eu”.

Výše uvedené příklady ukázaly, že by bylo vhodné doplnit UNDRP, např. o ustanovení, které by umožňovalo v případě uplatnění neoprávněných nároků ve zlé víře požadovat po žalobci náhradu vynaložených nákladů. Někteří autoři se dokonce domnívají, že by bylo vhodné zahrnout do UNDRP také pokutu penalizující reverse domain name hijacking.¹⁶⁹ V současné době totiž společnosti, která takto ve zlé víře jedná, žádná zásadní finanční sankce nehrozí a i v případě, že oprávněný majitel spor vyhraje, tak ne vždy dosáhne náhrady nákladů řízení, které pro něho budou pravděpodobně citelnější než pro ekonomicky silné společnosti.

Vzhledem k vlivu ICANN na oblast doménových jmen se dá předpokládat, že takové doplnění UNDRP by se odrazilo také na úpravě domén “.eu”.

¹⁶⁸ Bill Hartzer: Reverse Domain Name Hijacking: Why UDRP Reform is Needed, ze dne 3.11.2012, citováno dne 18.3.2013, dostupné na <http://www.billhartzer.com/pages/reverse-domain-name-hijacking-why-udrp-reform-is-needed/>

¹⁶⁹ Bill Hartzer: Reverse Domain Name Hijacking: Why UDRP Reform is Needed, citace přednášky Elliotta Silver, ze dne 3.11.2012, citováno dne 18.3.2013, dostupné na <http://www.billhartzer.com/pages/reverse-domain-name-hijacking-why-udrp-reform-is-needed/>

V současné době oprávněným majitelům doménových jmen nezbývá v případě, že nedosáhnou náhrady nákladů řízení, pokusit se tyto náklady vymáhat soudní cestou. Soudy v různých případech rozhodly, že příslušným soudem je soud v zemi, kde je umístěn server, na kterém je doménové jméno registrováno. Většina subjektů však žaloby vzhledem ke komplikovanosti přeshraničních sporů nepodává a společností, které se “*reverse domain name hijackingu*” dopouští, prakticky nic nehrozí.

2. Nejčastější kolize doménových jmen

Doménová jména se nejčastěji dostávají do kolize s právy na označení. V této kapitole se zabývám nejčastějšími případy kolizí, které se týkají ochranných známek. Zkoumala jsem také možnost zápisu doménových jmen jako ochranné známky. Dále se zabývám nekalosoutěžním jednáním a problematikou obecných doménových jmen, jejichž registraci někteří autoři považují za nekalosoutěžní.

2.1. Doménová jména a ochranné známky

a) Právní úprava

Jedním z nejsilnějších právních institutů ochrany označení jsou ochranné známky. Ochranné známky existují tak dlouho jako samotný obchod, nejstarší ochranné známky byly objeveny na zboží pocházející např. z Číny, Indie, Persie, Říma, Řecka již před 4 000 lety.¹⁷⁰

Spotřebitelé spoléhají na ochranné známky, zejm. pokud není snadné si produkt rychle prohlédnout a zjistit jeho kvalitu, což je případ zboží prodávaného na internetu. Doménoví spekulanti vycházejí často z předpokladu, že je jednodušší najít způsob jak zkopírovat ochrannou známku, než se pokusit dosáhnout stejné kvality a techniky výroby produktů, které jsou pod touto ochrannou známkou nabízeny.¹⁷¹

¹⁷⁰ William, H. Browne: Treaties on the Law of Trademarks, London, 1885, str. 1 - 14

¹⁷¹ Merges, R. P., Menell, P. S., Lemly, M. A.: Intellectual Property in the New Technological Age, Wolter Cluver, Law & Business, 2009, str. 733 -734

Ochranná známka je označení určené k rozlišení výrobků nebo služeb, které je registrované u příslušného úřadu. V České republice jsou ochranné známky upraveny zákonem č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOZ). Podle § 1 ZOZ je „*ochrannou známkou označení tvořené slovy, písmeny, číslicemi, kresbou nebo tvarem výrobku nebo jeho obalu, popřípadě jejich kombinací, určené k rozlišení výrobků nebo služeb pocházejících od různých podnikatelů a zapsané do rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví.*”

Podle judikatury Evropské unie je za určitých okolností možná také registrace ochranné známky zvukové¹⁷², známky čichové¹⁷³, či ochranné známky tvořené barvou nebo kombinací barev.

Pro potencionální konflikty mezi majiteli ochranných známek a držiteli doménových jmen přichází v úvahu ochranná známka slovní, která je tvořena slovy, písmeny nebo číslicemi, nebo známka tvořená kombinací slov, písmen a číslic.

Přihlášku k ochranné známce může podat pouze fyzická nebo právnická osoba, která je podnikatelem, a to pro výrobky, které jsou k datu podání přihlášky předmětem jejího podnikání¹⁷⁴. Ochranná známka dává svému majiteli výlučné právo užívat určitého označení ve spojení s konkrétními výrobky a službami a odlišit je tak od výrobků a služeb téhož druhu. Všichni ostatní jsou současně povinni respektovat toto právo a bez souhlasu majitele nemohou právo užívat¹⁷⁵.

¹⁷² O náročnosti kritérií zápisu zvukové známky např.: Hansel, M.: Zvuková ochranná známka v právu ES, citováno dne 18.3.2013, dostupné na: <http://pravnicaradce.ihned.cz/c1-15548100-zvukova-ochranna-znamka-v-pravu-es>

¹⁷³ Dosud bylo k Úřadu pro harmonizaci vnitřního trhu podáno jen několik přihlášek k registraci čichové známky. V minulosti byla po úspěšném odvolacím řízení u odvolací komise Úřadu zapsána pouze jedna čichová známka, a to pro tenisové míčky pod označením „The smell of fresh cut grass“ („Vůně čerstvě posečené trávy“). Její platnost však již před téměř pěti lety zanikla a nebyla obnovena. Všechny následně podané přihlášky k registraci čichové známky byly zamítnuty.

¹⁷⁴ Ust. § 4 zák. č. 137/1995 Sb., zák. o ochranných známkách, v platném znění.

¹⁷⁵ Ust. § 14 zák. č. 137/1995 Sb., zák. o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů.

Práva majitele ochranné známky jsou omezena na území státu, kde si známku registroval, a na seznam zboží a služeb, pro které si svou známku zapsal (výjimkou jsou tzv. všeobecně známé známky, jejíž ochrana vznikla neformálně, tzn. užíváním).¹⁷⁶ Na území členských států Evropské unie jsou stejné účinky přiznávány ochranným známkám registrovaným podle evropského práva¹⁷⁷ a na území smluvních států Madridské dohody¹⁷⁸ také mezinárodním ochranným známkám. Evropská ochranná známka je registrována do rejstříku vedeném Úřadem pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM). Mezinárodní ochranná známka se zapisuje do rejstříku Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO).¹⁷⁹

b) Kolize majitelů ochranných známek a doménových jmen

Ke kolizím práv majitelů ochranných známek a držitelů doménových jmen dochází zejm. v souvislosti s existencí internetových (někteří autoři používají termín elektronických) obchodů, prostřednictvím kterých nabízí držitelé doménových jmen své výrobky a služby. V literatuře je definován pojem „elektronický obchod“ jako podnikání elektronickými prostředky. To zahrnuje obchodování se zbožím hmotným i nehmotným (potraviny, filmy atd.) i službami (účetními, právními atd.). Zahrnuje všechny kroky od reklamy přes uzavření smlouvy, její plnění, včetně poprodejní podpory a služeb.¹⁸⁰

¹⁷⁶ Černý, M.: Doménová jména versus ochranné známky, článek ze dne 29.10.2001, citovaný dne 22.2.2013, dostupný na:

http://www.epravo.cz/html/index.php3?s1=3&s2=4&s3=6&s4=0&s5=0&s6=0&limit=15&od=15&m=1&typ=clanky&back%5Bs1%5D=3&back%5Bs2%5D=4&back%5Bs3%5D=6&back%5Bs4%5D=0&back%5Bs5%5D=0&back%5Bs6%5D=0&back%5Blimit%5D=15&back%5Bod%5D=15&recid_cl=15291

¹⁷⁷ Podle Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství.

¹⁷⁸ Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek ze dne 14. dubna 1891 a Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek sjednaný v Madridu dne 27. června 1989.

¹⁷⁹ Online databáze mezinárodních ochranných známek je dostupná z: <<http://www.wipo.int>>

¹⁸⁰ Svoboda, P., Kroft, M., Beran, K. In Svoboda, P., Kroft, M., Beran, K., Emr, D., Frýzek, L., Váňa, R., Vít, M. Právní a daňové aspekty e-obchodu, Praha, Linde Praha, a. s., 2001, str. 59.

Stejně jako doménová jména, tak i ochranné známky slouží jejich majitelům (popř. držitelům) k označování jejich výrobků a služeb. Níže se pokusím shrnout nejčastější příčiny sporů mezi majiteli doménových jmen a ochranných známek.

Procesem registrace doménového jména se zabývám výše. Shrnula bych, že pro registraci domény musí žadatel splňovat kritéria pro registraci vyžadované registrátorem domén.¹⁸¹ V případě domény „.eu“ musí žadatel splňovat také požadavky nařízeních komunitárních předpisů, avšak přesto lze konstatovat, že proces registrace domény vč. domény „.eu“ je podstatně rychlejší a jednodušší než proces zápisu ochranné známky. S určitými výjimkami platí, že žadatel si může zaregistrovat prakticky jakékoli slovní spojení jako doménové jméno. Správci domén nezkoumají doménová jména podobným způsobem, jako v případě zápisného řízení u ochranných známek. V rámci registračního procesu se ani registrátoři ani správci domén nezabývají zjišťováním, zdali přihlašovaná doména není předmětem nějakého existujícího práva, nebo zda je přihlašovatel oprávněným majitelem ochranné známky. Vše se ponechává na uvážení žadatele o registraci. Pro registraci doménového jména platí tyto hlavní zásady :

- Registry doménových jmen jsou založeny na principu „first come, first served“, tj. rejstřík zapíše doménové jméno žadatele, který přijde jako první, (princip priority).¹⁸²
- Doménové jméno se celosvětově dá zaregistrovat pouze jednou, (princip jedinečnosti), i když mohou existovat shodná doménová jména pod různými doménami (např. “.cz”, “.com”, “.eu”). Shodné ochranné známky mohou být naproti tomu vedle sebe pro různé služby a zboží a na různém území.

¹⁸¹ Kritéria pro registraci doménových jmen se v jednotlivých státech liší, např. CZ.NIC, z.s.p.o. nestanoví žádné podmínky na osobu žadatele o registraci. Naproti tomu žadatel o doménu „.eu“ musí splnit tzv. všeobecná kritéria způsobilosti, viz výše. Vedle toho SK-NIC, slovenský registrátor doménových jmen „.sk“, vyžaduje, aby žadatel o registraci byl podnikatelem, měl přidělené IČO.

¹⁸² Např. bod 11 nařízení Komise (ES) 874/2004, ze dne 28.4.2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

- Osobám, které si zaregistrují např. určitou ochrannou známku, nechají si zapsat obchodní firmu, či vytvoří chráněný název autorského díla, nevzniká současně žádný přednostní nárok na registraci shodného doménového jména u jednotlivých registrátorů.

- Registrátoři ani správci domén nemají povinnost dělat předběžný průzkum předcházející registraci doménového jména v rámci zapsaných ochranných známek, obchodních firem a jiných zapsaných označení, k nimž mají práva třetí osoby, mimo již zapsaných doménových jmen konkrétní domény.

Někteří autoři se domnívají, že by bylo vhodné doplnit obecně přijatý princip při registraci doménových jmen „first come, first served“ o povinnost uvést v doménových jménech rozlišovací dovětek, jako např. „novak-autoservis.cz“, „novak-boty.eu“. Pomocí tohoto dovětku by bylo možné identifikovat subjekt a jeho předmět činnosti, popř. ochrannou známku.¹⁸³

Jiným řešením by mohlo být přijetí podobného systému při registraci doménových jmen jako při registraci ochranných známek. Potom by registrace musela být zřejmě prováděna orgánem veřejné moci a musela by se přijmout zvláštní zákonná úprava pro registraci domén. Nevýhodou by bylo, že proces registrace domén by se značně prodloužil. V současné době je možné zaregistrovat vybranou doménu během krátké chvíle, nejčastěji okamžitě po zaplacení registračního poplatku. Proces zápisu ochranné známky naproti tomu trvá v průměru 5 - 6 měsíců u národní ochranné známky, u ochranné známky Společenství a mezinárodní známky 10 - 12 měsíců.¹⁸⁴

Domnívám se, že ke zlepšení situace by mohla sloužit i stávající zákonná úprava, pokud by byla doplněna bohatou a ustálenou judikaturou. V takovém případě by se také zlepšilo právní povědomí a podle mého názoru by tak docházelo k porušování práv z ochranných známek a doménových jmen v menším množství.

¹⁸³ Smejkal, V. Internet a §§§. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha, Grada Publishing, 2001, s. 117.

¹⁸⁴ Halaxová & Halaxová Tetrapat, kancelář specializovaná na právo duševního vlastnictví, otázky a odpovědi, jak dlouho trvá registrace, dostupné na: <http://www.tetrapat.cz/faq.php>

V budoucnu by soudy mohly v souvislosti s doménou “.eu” řešit podobné spory, jako následující spor o doménu *ceskapojistovna.cz*. V tomto sporu šlo o porušení práv z několika ochranných známek a obchodní firmy.¹⁸⁵ Žalovaný si zaregistroval doménové jméno *ceskapojistovna.cz*. Jednalo se o klasický případ „cybersquattingu“, neboť žalovaný si předmětnou stránku zaregistroval, avšak nepoužíval ji a zároveň ji žalobci také nabídl k odkoupení.

Soud se v tomto sporu vyjádřil k právům svědčícím jednotlivým stranám následovně: *„Oproti právu žalobce nerušeně užívat předmětné označení Česká pojišťovna i v internetové síti jako doménové jméno tak nestojí relevantní rovnocenné (event. ještě silnější) právo prvního žalovaného, časová priorita v přihlášení u registrátora k uznání práva prvního žalovaného nepostačuje. Na závěru, že takto zasáhl do uvedených práv žalobce, nic nemění skutečnost, že on sám na stránce, jež se otevře při zadání domény, nenabízí žádné služby ani výrobky, ani skutečnost, že žalobce své webové stránky umístil v doméně s odlišným označením“*.

Z výše uvedeného vyplývá, že práva držitele doménového jména jsou slabší než práva majitelů ochranných známek. Časová priorita registrace doménového jména před ochrannou známkou přitom nehraje roli.

Žalobce žádal, aby doména, která odpovídala několika jeho zapsaným ochranným známkám a obchodní firmě, byla převedena v databázi správce domén CZ.NIC na něho. Tento spor se dostal až k Vrchnímu soudu v Praze, který vydal rozsudek v roce 2004. Soud vyhověl požadavku žalobce a rozhodl, že správce domény sdružení CZ.NIC, které ve sporu vystupovalo na straně žalovaného, je povinno provést změnu registrace předmětné domény na žalobce. Vrchní soud uvedl: *“První žalovaný je povinen se zdržet jakékoli dispozice s doménou druhého stupně "ceskapojistovna" registrovanou pod doménou nejvyššího stupně ".cz" a druhý žalovaný (CZ.NIC pozn.) je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku provést změnu registrace subjektu držitele internetové domény druhého stupně*

¹⁸⁵ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10.8.2004, dostupný na <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=218427>

*"ceskapojistovna" pod doménou nejvyššího stupně "cz" tak, aby jako držitel domény "ceskapojistovna.cz" byl zapsán namísto prvního žalovaného žalobce."*¹⁸⁶

Tato část rozhodnutí vyvolala řadu kritických reakcí odborné veřejnosti.¹⁸⁷ Kritici uváděli nejčastěji následující argumenty:

Prvním argumentem bylo, že není automatický absolutní přednostní nárok na doménové jméno na základě obchodní firmy, jména, příjmení, ochranné známky.¹⁸⁸

Druhým argument byl, že z žádného právního předpisu nevyplývá nárok na převedení doménového jména ve prospěch poškozeného. R. Polčák však k důvodům, které zřejmě vedly soud k tomuto rozhodnutí uvedl následující: *"Prostý odstraňovací a zdržovací závazek ve své standardně interpretované formě (zde povinnost uvolnit registraci) by totiž k odstranění závadného stavu s největší pravděpodobností nevedl - toho je možné dokonale dosáhnout, tam, kde o to žalobce sám požádá, pouze převodem registrace"*¹⁸⁹.

Třetí argument byl, že v budoucnu se může objevit subjekt, který má zaregistrovanou ochrannou známku např. podle Madridské dohody (viz výše) a bude mít zájem na zaregistrování doménového jména. Autoři se domnívají, že by soudní rozhodnutí mohlo takový subjekt zablokovat a nemohl by si potom zaregistrovat doménové jméno shodné se svou ochrannou známkou.¹⁹⁰

¹⁸⁶ Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10.8.2004, dostupný na <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=218427>.

¹⁸⁷ Aujezdský, J.: Rozsudek ohledně domény ceskapojistovna.cz. Co je špatně?, 2005, citováno 22.2.2013, Dostupný na: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=220507>

¹⁸⁸ Aujezdský, J.: Rozsudek ohledně domény ceskapojistovna.cz. Co je špatně?, 2005, citováno 22.2.2013, Dostupný na: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=220507>

¹⁸⁹ Polčák, R., Nekalosoutěžní agrese na internetu. Právní rozhledy, Praha, C.H.Beck, 13, citováno 22.2.2013, dostupné také na: http://www.ipravnik.cz/cz/clanky/obchodni-pravo/art_3791/nekalosoutezni-agrese-na-internetu.aspx

¹⁹⁰ Tamtéž, dále diskuse Vlákno názorů k článku Rozsudek ohledně domény ceskapojistovna.cz, citováno 22.2.2013, dostupné na: <http://www.lupa.cz/clanky/rozsudek-ohledne-domeny-ceskapojistovna-cz-co-je-spatne/nazory/106222/vlakno/>

Pokud jde o první názor, potom souhlasím s tím, že není stanoven automatický přednostní nárok na registraci domény oprávněným z výše uvedených označení. Na druhou stranu zaregistrováním domény shodné s něčí obchodní firmou, ochrannou známkou nebo jménem či a příjmením může vyvolat porušení práv majitelů těchto označení, jelikož jejich práva na uvedená označení působí tzv. erga omnes (tj. vůči všem). Nejčastěji se bude v těchto případech jednat o skutkovou podstatu jednání v rámci nekalé soutěže (např. parazitování na pověsti¹⁹¹) nebo o poškozování práv majitelů ochranných známek.¹⁹² Pokud jde o zaregistrování domény shodné s jménem a příjmením, potom by se mohlo jednat o porušení práva na ochranu osobnosti podle § 11 a násl. občanského zákoníku.¹⁹³

Druhý argument, uložení povinnosti převést doménového jméno na poškozeného se objevilo i v dalších rozsudcích (např. rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci domény *tina.cz* z roku 2003¹⁹⁴). Odpověď na otázku, zdali se jedná o postup v souladu se zákonem, přinesl již výše zmíněný rozsudek Nejvyššího soudu 19.4.2012¹⁹⁵ ve sporu o doménu *globtour.cz*, který se s názory v předchozích rozsudcích neztotožnil a uvedl následující: *“Rozhodnutí odvolacího soudu vychází správně z názoru, že právo k doméně není vlastnickým právem, neboť nejde o věc v právním smyslu, ale jde o smluvně získané právo soukromoprávní povahy. Nutno tedy uzavřít, že vztah mezi osobou, která by chtěla mít doménu zaregistrovanou pro sebe (...), a mezi držitelem této domény, jenž si nekalosoutěžně právě tuto doménu zaregistroval a užívá ji (...), čímž zasahuje do práv jiné osoby (...), je vztahem relativním, a podle toho by s ním měl soud zacházet. Uplatněný*

¹⁹¹ Ust. § 48 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění, *“parazitování je využívání pověsti podniku, výrobků nebo služeb jiného soutěžitele s cílem získat pro výsledky vlastního nebo cizího podnikání prospěch, jehož by soutěžitel jinak nedosáhl.”*

¹⁹² Ust. § 8 zák. č. 441/2003 Sb., zák. o ochranných známkách v platném znění, *„vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna”.*

¹⁹³ Ust. § 11 a násl. zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění

¹⁹⁴ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7.5.2003, č.j. 11 Cm 8/2003-45 ve věci zdržení se užívání doménového jména *tina.cz*, Průlom do osobního vlastnictví reakce na článek v Hospodářských novinách ze dne 19.11.2003, dostupné na: <http://www.lupa.cz/clanky/domeny-vs-ochranne-znamky/nazory/78796/>

¹⁹⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp.zn. 23 Cdo 3407/2010.

odstraňovací nárok nemůže vést k uložení povinnosti převést doménu, neboť doména žádné absolutní (výlučné) právo svému nositeli nezakládá.”

Nejvyšší soud dále uvedl, že náprava musí být dosažena v souladu s ust. §53 zák. č. 513/1991 Sb. obch. zák. a ust. § 4 odst. 1 zák. č. 221/2006, o vymáhání práv z prům. vlastnictví: *“Ustanovení § 4 odst. 1 zák. o vymáhání práv z prům. vlastnictví podle názoru dovolacího soudu nelze vyložit tak, že k příkladmo uvedeným možnostem odstranění následků ohrožení nebo porušení práva (viz písm. a/ až c/) lze doplnit cokoliv dalšího podle libovůle oprávněné osoby (...), aniž by se přihlédlo k restituční povaze nároku na odstranění závadného stavu.”* Tento závěr Nejvyššího soudu je zajímavý i z toho důvodu, že např. rozhodnutí v ADR řízení často směřují k převodu neoprávněně zaregistrovaných domén na poškozeného. Této problematice se více věnuji níže v části IV.

V návaznosti na stanovisko Nejvyššího soudu nelze než dát za pravdu autorům, kteří namítají, že nařídít převod doménového jména soudem není v souladu se zákonem.

Ohledně třetího argumentu se domnívám, že rozhodnutí ve věci *ceskapojistovna.cz* nebo *tina.cz* působí inter partes, jelikož se obě týkaly relativních práv, která jsou závazná pouze pro zúčastněné strany. Takže do budoucna by tato rozhodnutí “nezablokovala” ostatní subjekty, které by mohly podat žalobu v souvislosti s předmětnými doménovými jmény.

c) Doménové jméno zapsané jako ochranná známka

Někteří autoři se zabývají otázkou, zdali lze zaregistrovat doménové jméno jako ochrannou známku s tím, že držitel doménového jména by byl chráněn jako majitel ochranné známky.¹⁹⁶

Doménové jméno by muselo splnit podmínky podle ZOZ. Doménová jména by se musela zapsat ve tvaru např. *www.energy.eu*, *www.turbo.com*, tedy včetně části *www.* a domény prvního řádu, tj. „eu“, nebo „cz“. Otázkou je, zdali

¹⁹⁶ Např. Loebel, Z., Central European advisory group: Doménová jména a ochranné známky, článek ze dne 6.12.2002, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: <http://www.epravo.cz/top/clanky/domenova-jmena-a-ochranne-znamky-20197.html?mail>

zápis domény, který zahrnuje část www. a doménu prvního řádu, je způsobilý k zápisu a neodporuje ust. § 1 ZOZ, podle kterého je možné zapsat jako ochrannou známku pouze označení, které je způsobilé odlišit výrobky a služby jedné osoby od výrobků a služeb jiné osoby. Domnívám se, že pokud doménové jméno jako celek má dostatečnou odlišovací schopnost, potom by zápis domény jako ochranné známky byl v souladu s ZOZ. Samotný zápis části www. nebo „.cz“ či „.eu“ však možný není pro nedostatek rozlišovací způsobilosti.

V ust. § 6 je dále uvedeno, že Úřad na základě řádně a důvodně uplatněných námitek nezapíše do rejstříku ochranných známek označení, které zasahuje do starších práv třetích osob. Zákon stanoví: „Do rejstříku se nezapíše označení, pokud je shodné se starší ochrannou známkou, která je přihlášena nebo zapsána pro jiného vlastníka či přihlašovatele pro shodné výrobky či služby; to neplatí, pokud vlastník či přihlašovatel starší ochranné známky udělí písemný souhlas k zápisu pozdější ochranné známky do rejstříku.“¹⁹⁷

Vlastník takové ochranné známky může podat ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění námítka podle ust. § 25. Námítka by mohl podat také majitel doménového jména, které není zapsané jako ochranná známka, a to podle ust. § 7 odst.1 písm. g), které stanoví, že *„přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námítka uživatele nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které je shodné s přihlašováním označením nebo je mu podobné, pokud označení nemá místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky.“*

I když se držitel doménového jména podaří zaregistrovat doménové jméno jako ochrannou známku v ČR, přesto mu tato skutečnost nezajistí naprostou ochranu před potencionálními narušiteli. Ochranná známka má totiž teritoriální charakter. Lze však zaregistrovat ochrannou známku Společenství podle Nařízení Rady ES ze dne 26.2.2009 č. 207/2009, o ochranné známce Společenství. Tuto ochrannou známku lze zaregistrovat přes Úřad pro harmonizaci vnitřního trhu (OHIM), tato registrace je možná i elektronicky. Známkou potom působí v celé Evropské unii. V případě domény “.eu” by taková ochrana byla o to účinnější,

¹⁹⁷ Ust. § 6 zákona č. 441/2003, zákon o ochranných známkách v platném znění.

když registrace domény “.eu” je omezena na subjekty, které zde mají bydliště či sídlo.

Právo ochranných známek vyžaduje, aby ochranná známka byla také náležitě užívána. Podle ust. § 13 odst. 1 pokud do 5 let od zápisu nezačal vlastník ochrannou známku řádně užívat pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pokud toto užívání bylo přerušeno nejméně na nepřetržitou dobu 5 let, může být ochranná známka Úřadem zrušena, pokud její majitel toto neužívání řádně nezdůvodní. V případě registrace domén jako ochranné známky je otázkou, jak tento požadavek vykládat. V současné době je tento požadavek v různých státech vykládán různě, např. ve Francii postačuje pro prokázání užití doménového jména, že je prostřednictvím internetu přístupné obyvatelům dané země, naproti tomu v Německu je třeba, aby majitel byl aktivněji přítomen na území daného státu, např. prováděním reklamní činnosti, umístěním serveru apod.¹⁹⁸

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud by došlo ke konfliktu mezi soutěžiteli a jeden z nich by měl zaregistrovanou ochrannou známku a druhý doménové jméno, potom by právo majitele ochranné známky bylo silnější než právo majitele ochranné známky, i když by bylo doménové jméno zaregistrováno dříve než ochranná známka. To vše ovšem za předpokladu, že by se před registrací ochranné známky nestalo doménové jméno, tzv. všeobecně známou ochrannou známkou (tj. známkou nezapsanou do oficiálního registru, avšak známou široké veřejnosti).

V ostatních případech však bude držitel doménového jména vždy ve slabším postavení oproti držiteli ochranné známky, jelikož držitel doménového jména nemá práva srovnatelná s majitelem ochranné známky.

Touto problematikou se zabýval Okresní soud v Kalifornii ve věci eCash Technologies Inc. v. Guagliardo (rozsudek ze dne 18.12. 2000)¹⁹⁹. Soud v

¹⁹⁸ Loebel, Z., Central European advisory group: Doménová jména a ochranné známky, článek ze dne 6.12.2002, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: <http://www.epravo.cz/top/clanky/domenova-jmena-a-ochranne-znamky-20197.html?mail>.

¹⁹⁹ Rozsudek Okresního soudu v Kalifornii ze dne 18.12.2000, č. CV 00-03292 ABC (RNBx), věc eCash Technologies Inc. v. Guagliardo d/b/a ecash.com, C.D.Cal., citováno dne 22.2.2013, dostupné na:

odůvodnění rozsudku uvedl, že registrace doménového jména nedává držiteli domény žádná práva k ochranné známce shodné s doménovým jménem, i když tato registrace předcházela zápisu ochranné známky.

2.2. Doménová jména a nekalá soutěž

Definice nekalé soutěže je upravena v ust. § 44 a násl. obchodního zákoníku,²⁰⁰ podle kterého „*nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům. Nekalá soutěž se zakazuje.*”

Zákaz nekalé soutěže směřuje proti deformacím soutěžních pravidel s cílem poškodit soutěžitele nemravným způsobem.²⁰¹ Obecný zákaz nekalé soutěže stanoví, že nekalosoutěžní jednání musí naplnit následující znaky:

- jednání v hospodářské soutěži
- rozpor s dobrými mravy soutěže
- způsobilost přivodit újmu jiným soutěžitelům, nebo spotřebitelům.

Obchodní zákoník uvádí dále v ust. § 45 - 52 příkladný výčet nekalosoutěžních skutkových podstat. Jedná se o klamavou reklamu, klamavé označování zboží a služeb, vyvolávání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, podplácení, zlehčování, srovnávací reklamu, porušování obchodního tajemství a ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí.

Je zřejmé, že mnohé skutkové podstaty se mohou týkat oblasti doménových jmen, zejména např. klamavé označení zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny a parazitování na pověsti.

Klamavým označením zboží a služeb je každé označení, které je způsobilé vyvolat v hospodářském styku mylnou domněnku, že zboží nebo služby pocházejí

<http://court.cacd.uscourts.gov/cacd/recentpubop.nsf/0/964acc8107f2f31988256b48007a0489?OpenDocument>.

²⁰⁰ Ust. § 44 a násl. zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zák. v platném znění.

²⁰¹ Eliáš, K. a kol. Kurs obchodního práva : Obecná část, soutěžní právo. Praha : C.H. Beck, 2004, str. 301.

z určitého státu, oblasti či místa nebo od určitého výrobce. Jestliže soutěžitel označí nebo nabízí své výrobky či služby doménovým jménem, které je zaměnitelné s doménou jiného subjektu, jehož doménové jméno, firma nebo ochranná známka byly zaregistrovány dříve, pak je pravděpodobné, že se snaží získat na úkor jiného soutěžitele neoprávněnou výhodu.

Podobným problémem je vyvolání nebezpečí záměny. Pokud jeden soutěžitel již po právu užívá obchodní firmu nebo zvláštního označení podniku či výrobků a toto označení je pro něj příznačné, jejichž užití konkurentem by mohlo vyvolat nebezpečí záměny těchto dvou soutěžitelů nebo jejich výrobků či služeb. Pokud je doménové jméno známé v prostředí internetu i mimo a spjaté s jedním podnikatelem nebo s jeho výrobky či službami, jeho užití konkurentem může naplnit i tuto definici nekalé soutěže.

Třetím příkladem speciální úpravy nekalé soutěže, který by se na problematiku domén mohl často vztahovat, je parazitování na pověsti. Jedná se o využívání pověsti podniku, výrobků nebo služeb jiného soutěžitele s cílem získat neoprávněnou výhodu pro vlastní nebo cizí podnikání.

Nekalosoutěžní jednání ve vztahu k doménovým jménům řešil Nejvyšší soud v již výše zmíněném rozsudku ze dne 19.4. 2012.²⁰² V tomto rozsudku se Nejvyšší soud zabýval následující otázkou: Zdali jednání žalované, která si zaregistrovala internetovou doménu, následně nechala zapsat ochrannou známku a změnila svou obchodní firmu tak, aby všechna označení byla shodná s označeními užívanými již po právu jinou osobou. Podle názoru soudu, za předpokladu, že žalovaná věděla, resp. vědět měla a mohla, že pod obchodním jménem podniká určitá obchodní společnost a svou obchodní firmu si změnila až v průběhu soudního řízení, jednala v rozporu s dobrými mravy a tedy nekalosoutěžně. Nejvyšší soud uvedl: *“Podle názoru dovolacího soudu první žalovaná, pokud v době registrace uvedeného doménového jména globtour.cz (...) věděla, resp. vědět měla a mohla, že pod obchodním jménem, resp. obchodní firmou se slovem GLOBTOUR již (...) podniká určitá obchodní společnost, a dále pokud až v době tohoto řízení změnila svoji obchodní firmu (...) a stala se vlastníkem ochranné*

²⁰² Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp.zn. 23 Cdo 3407/2010.

známky globtour (...), registrovala a užívala doménové jméno globtour.cz v rozporu s dobrými mravy soutěže a jednala nekalosoutěžně.”

Ve výše uvedeném případě bylo stranou sporu na straně žalované sdružení CZ.NIC, správce domény “.cz”. Nejvyšší soud rozhodl, že jako nápravu závadného stavu má CZ.NIC povinnost zrušit registraci sporné domény.

Případem soutěžitelů, kteří nabízejí různé druhy služeb prostřednictvím internetu, se zabýval Městský soud v Praze ve svém rozhodnutí ze dne 12.4. 2001.²⁰³ V tomto rozhodnutí soud zkoumal, zdali se tito soutěžitelé mohou vůči sobě dopustit nekalosoutěžního jednání. Soud k tomuto uvedl následující: *“V daném případě soud dospěl k závěru, že žalobce i žalovaný jsou soutěžiteli v hospodářské soutěži. Nejde o vztah přímého soutěžitele žalobce, neboť žalovaný neposkytuje telekomunikační služby, účastníci se však setkávají na Internetu, kde propagují a nabízejí své služby, byť každý z jiné oblasti. Pokud žalovaný při nabídce svých služeb používá označení, které je podobné označení, jež na stejném „trhu“ již dříve používá žalobce, jde nepochybně o jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže a takové jednání je objektivně způsobilé přivodit žalobci a potažmo i spotřebitelům (návštěvníkům Internetu) újmu.”*

Z rozhodovací praxe soudu vyplývá, že Internet je považován za společný trh soutěžitelů. Soutěžitelé, kteří pro své podnikání zvolí podobné označení, se vůči sobě mohou dopustit nekalosoutěžního jednání, i když nenabízí podobné výrobky a služby a nejsou tedy přímými soutěžiteli.

Mezi další případy, ve kterých by v budoucnu mohly vznikat spory v souvislosti s doménou “.eu”, patří případ z roku 2006, který byl projednán Nejvyšším soudem pod sp.zn. 32 Odo 447/2006²⁰⁴. Dovolatel v tomto sporu uplatnil námitku, že dovětky „.cz“ a „.com“ mají dostačující rozlišovací schopnost. Vzhledem k tomu, že doména “.eu” je novější než ostatní zaregistrované domény, mohl by tento spor vzniknout v budoucnu mezi držitelem domény “.eu” a oprávněným ke starším označením. Nejvyšší soud došel k závěru, že dovětky “.cz” a “.com” nemají dostatečnou rozlišovací schopnost. Nejvyšší

²⁰³ Rozsudek Městského soudu ze dne 12.4.2001, sp.zn. Nc 1072/2001-7.

²⁰⁴ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3.5.2006, sp.zn. 32 Odo 447/2006.

soud k tomuto uvedl následující: *“Obrana dovolatele založená na dostačující rozlišnosti jím užívaných internetových stránek od zapsané obchodní firmy žalobkyně a), spočívající v dovětcích „cz“ a „com“, neobstojí. (...) Pro běžného spotřebitele dovětky „cz“ a „com“ dostačující rozlišovací schopnost pro svoji nevýraznost nemají. Právě s ohledem na charakter internetového obchodu realizovaného shodně oběma účastníky pro stejné druhy výrobků je třeba dovodit, že běžný spotřebitel může být v otázce obchodní firmy a označené domény na internetové stránce uveden v omyl o tom, komu jím navštívené internetové stránky patří a se kterým podnikatelem obchod uzavírá.”*²⁰⁵

Často vyskytující se typem nekalosoutěžního jednání je zlehčování²⁰⁶. Tento typ nekalosoutěžního jednání se vyskytuje na Internetu často pravděpodobně také v souvislosti s určitou anonymitou, které prostředí informačních technologií zaručuje. Zlehčování je podle odborné literatury „poukazování na domnělé či skutečné nedostatky ostatních soutěžitelů“.²⁰⁷ Zajímavý případ byl řešen americkými soudy. Žalovaným byl americký designér internetových prezentací a žalobcem bylo fitcentrum zvané Bally.²⁰⁸ Žalovaný si otevřel prezentaci nazvanou “Ballysucks” (volný překlad “Bally nestojí za nic”) a žertovně se na této stránce vyjadřoval o službách žalobce. Soud v tomto případě došel k závěru, že se jedná o parodii a v očích průměrného spotřebitele nemůže žalobcova pověst utrpět. Toto rozhodnutí přineslo několik průlomových hledisek, a to hledisko “běžného spotřebitele - uživatele internetu”, který rozlišuje oficiální stránky od žertovných parodií. Soud také vyslovil názor, že průměrný uživatel internetu má zájem získávat informace o žalobci i z jiných zdrojů, než je jeho oficiální webová stránka.

Druhým zajímavým momentem tohoto rozhodnutí bylo prolomení známkoprávní ochrany ve prospěch jejího žertovného využití. Soud se vyjádřil, že

²⁰⁵ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3.5.2006, sp.zn. 32 Odo 447/2006.

²⁰⁶ Ust. § 44 písm. f) zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění.

²⁰⁷ Polčák R.: Nekalosoutěžní agrese na internetu, 19.10.2005, Brno, Praha, citováno dne 11.3.2013, dostupné na: http://www.ipravnik.cz/cz/clanky/obchodni-pravo/print_1/art_3791/lay_3/nekalosoutezni-agrese-na-internetu.aspx

²⁰⁸ Případ „Bally total fitness v. Faber“, č. j. 29 F Supp. 2d 1161 (C.D.Cal., Nov. 23, 1998).

známkoprávní ochrana má chránit zejm. identifikační funkci známky, která parodickým využitím není ohrožena. Soud k tomu uvedl také následující: *“Průměrný uživatel internetu nemá prakticky možnost nalézt informace o určitém produktu bez toho, aby tyto informace byly opatřeny příslušným identifikačním znakem (...) a zabránit žalovanému v užívání ochranné známky žalobce k identifikaci své prezentace by de facto znamenalo zamezení přístupu valné většiny rozumně postupujících uživatelů internetu“*.²⁰⁹

2.4 Obecná doménová jména

Obecným doménovým jménem²¹⁰ je takové doménové jméno, jehož kořen je tvořen slovem, které je obecným názvem zboží nebo služeb. Příkladem obecných doménových jmen tak mohou být například doménová jména „*pravnisluzby.eu*“, „*pujcky.eu*“ apod.

Obecná doménová jména jsou mezi registranty doménových jmen vysoce poptávaná, jelikož mají schopnost přilákat na webové stránky značné množství uživatelů. Průměrný uživatel totiž často hledá služby zadáním obecného názvu služby do vyhledávače. Obecné domény se tak uživateli zobrazí jako první. Problematika atraktivity obecných domén je ale složitější, neboť ne každá obecná doména zajistí jejímu držiteli vysokou návštěvnost jeho webových stránek. Záleží vždy i na dalších faktorech, např. na zvolení takového obecného názvu domény, který mají uživatelé tendenci zadávat často do vyhledávače, což někdy překvapivě nemusí být např. obecný výraz „právní služby“, ale např. „advokat“. Dále bude záležet na obsahu webových stránek držitele domény. Pokud totiž obsah uživatele na první pohled nezaujme, potom webovou stránku rychle opustí, což nepřinese držiteli doménového jména žádný užitek.

²⁰⁹ Příklad tohoto soudního rozhodnutí byl uveden v článku Polčák, R.: Nekalosoutěžní agrese na internetu, 19.10.2005, Brno, Praha, citováno dne 11.3.2013, dostupné na: http://www.ipravnik.cz/cz/clanky/obchodni-pravo/print_1/art_3791/lay_3/nekalosoutezni-agrese-na-internetu.aspx

²¹⁰ Někdy se používá výraz druhová nebo generická doménová jména.

V případě domén “.eu” je stále vyšší šance zaregistrovat krátké obecné doménové jméno, než v případě domén “.cz” nebo “.com”, pro které je již většina takových jmen obsazena.

Ačkoli, jak jsem výše uvedla, registrace obecného doménového jména nezaručuje automaticky úspěch na trhu,²¹¹ někteří autoři vidí v registraci druhových doménových jmen nebezpečí způsobilé narušit hospodářskou soutěž a mají za to, že registrace druhového doménového jména zakládá jakousi monopolizaci obecného termínu a je nekalosoutěžním jednáním²¹². Tento názor se objevil např. ve článku P. Kupky, který na podporu své argumentace využil mimo jiné judikaturu německých soudů, a to rozhodnutí Zemského soudu v Mnichově²¹³ ve věci zákazu používání doménového jména *rechtsanwalte.de*.²¹⁴ V tomto případě bylo Zemským soudem rozhodnuto, že používání takového druhového jména je jednáním omezujícím hospodářskou soutěž, neboť výraz „rechtsanwalte“ je obecným pojmem. Soud v rozhodnutí uvedl následující: *„Používání napadené domény vede k nekalému omezení poskytování služeb žalovaným. (...) Užívání sporné domény je tedy určené a způsobilé k tomu, aby zachytilo všechny potenciální klienty žalovaného, kteří na internetu vyhledávají advokáty pomocí přímého zadání označení profese „Rechtsanwälte“, směřováním toků zákazníků, které je pro internet specifické. Tím je konkurentům pravidelně*

²¹¹ Skutečnost, že obecná doménová jména nezaručují jejich držitelům automaticky ohromnou výhodu na trhu před ostatními soutěžiteli, dokazuje také fakt, že po zadání obecných doménových jmen typu: www.pravni-sluzby.cz, nebo www.advokat.cz se zobrazí webové stránky středně velkých advokátních kanceláří. Z tohoto důvodu si nemyslím, že by tyto obecné výrazy zaručovaly, že tyto kanceláře „přeberou“ ostatním všechny potenciální klienty, kteří shání právní služby.

²¹² Např. Kupka, P., Doménová jména a poskytování právních služeb na internetu, *Bulletin Advokacie*. 2004. č. 3. s. 18 – 26, obdobně např. Pelikánová, R. K novým rozhodnutím ohledně doménových jmen, *Právní rozhledy*, 1/2002, str. 541.

²¹³ Rozsudek Vrchního zemského soudu v Celle ze dne 29. 3. 2001, sp. zn. 13 U 309/00. *Právní Rozhledy*, 2002, č. 1, str. 54.

²¹⁴ V překladu advokati.de.

znemožňováno nabídnout tomuto okruhu klientů své služby a tímto způsobem je zmařena možnost věcného srovnání služeb.“²¹⁵

Druhým rozhodnutím německého soudu, na které autor poukazuje, v němž soud došel k závěru, že generická doména je způsobilá narušit hospodářskou soutěž, je rozhodnutí Vrchního zemského soudu v Celle ve věci *anwalt-hannover.de*.²¹⁶

Autoři, kteří zastávají odlišné názory, však poukazují na skutečnost, že rozhodnutí Zemského soudu v Mnichově ve věci *rechtsanwaelte.de* nikdy nenabývalo právní moci a bylo zrušeno Vrchním zemským soudem v Mnichově²¹⁷. Další námitkou je, že uvedená rozhodnutí patrně nepředstavují reprezentativní přehled německé judikatury. Např. M. Frimmel ve svém článku Mýty o druhových doménových jménech²¹⁸ uvádí, že německé soudy vynesly desítky rozhodnutí, ve kterých došly k závěru, že generická doménová jména nepoškozují dobré mravy a jejich registrace a užívání není nekalosoutěžním jednáním.²¹⁹ Zvláště autor poukazuje na rozhodnutí německého Spolkového soudního dvora z května 2001²²⁰, ve kterém se tento nejvyšší německý soudní orgán zabýval přípustností druhových doménových jmen. Došel při tom k závěru, že registrace druhových doménových jmen je obvyklým chováním a nesplňuje znak jednání v rozporu s dobrými mravy. Použitím druhového pojmu se pouze využívá nabízející se výhoda, aniž by se přitom nekalým způsobem ovlivňovali zákazníci. Současně

²¹⁵ Rozsudek Vrchního zemského soudu v Celle ze dne 29. 3. 2001, sp. zn. 13 U 309/00. Právní Rozhledy, 2002, č. 1, str. 54.

²¹⁶ Rozsudek Zemského soudu v Mnichově ze dne 16. 11. 2000, sp. zn. 7 O 5570/00. Právní Rozhledy, 2002, č. 7, str. 347 - str. 349.

²¹⁷ Rozsudek Vrchního zemského soudu v Mnichově ze dne 22. 11. 2001, sp. zn. 6 U 5611/00 ve věci „rechtsanwaelte.de“.

²¹⁸ JUDr. Frimmel M., PhD. ve svém článku Mýty o druhových doménových jménech, Bulletin Advokacie č. 5. 2004, str. 48 – 51.

²¹⁹ Např. rozsudek Spolkového soudního dvora ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. I ZR 216/99 „Mitwohnzentrale.de“, rozsudek Vrchního zemského soudu v Mnichově ze dne 18. 4. 2002, sp. zn. 29 U 1573/02, „rechtsanwa-elte-dachau.de“ a v oblasti mimo poskytování právních služeb rozsudek Vrchního zemského soudu v Hamm, ze dne 18. 3. 2003, sp. zn. 4 U 14/03, „tauschschule-dortmund.de“.

²²⁰ Rozsudek Spolkového soudního dvora ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. I ZR 216/99 „Mitwohnzentrale.de“.

Spolkový soudní dvůr odmítl srovnání druhového doménového jména s ochrannou známkou potud, že by zde měla existovat překážka obdobná absolutním překážkám zápisu ochranné známky. Druhové doménové jméno není srovnatelné s ochrannou známkou, protože nezakládá žádné výlučné právo k použitému pojmu a ostatní soutěžitelé mohou tento pojem i nadále používat.

Spolkový soudní dvůr uvedl, že o zneužití druhových doménových jmen by se mohlo jednat např. tehdy, pokud si jeden subjekt registruje druhový pojem pod různými doménovými jmény nejvyššího stupně (např. „.com“, „.org“ atd.), případně spolu s dalšími alternativními způsoby zápisu, a tím pojem plošně blokuje.

V jiném případě z roku 2002 Hanzovní vrchní zemský soud v Hamburku shledal doménové jméno klamavé, jelikož označovalo nepravdivou skutečnost a bylo proto způsobilé přivodit újmu třetím osobám. Konkrétně se jednalo o rozsudek ve věci domény *rechtsanwalt.com*, jejíž majitel - soudní znalec - neměl oprávnění ani potřebnou kvalifikaci k nabízení právních služeb.²²¹

V případě domén „.eu“ vznikl spor v souvislosti s generickým doménovým jménem *sex.eu*.²²² O registraci tohoto doménového jména podalo žádost velké množství registrantů. Spor byl veden soudní cestou a trval celkem šest let. Rozhodnutí bylo vydáno 12.12.2011 odvolacím soudem v Bruselu, který rozhodl, že doména bude zaregistrována ve prospěch žadatele, který požádal o registraci jako první, v souladu s principem priority.

Tento spor ukazuje také, že hodnota domény je v čase velmi relativní. Zatímco na začátku sporu v roce 2006 byla doména *sex.eu* považována za velmi lukrativní, její hodnota byla možná srovnatelná s doménou *sex.com*, která měla hodnotu milionů dolarů, v roce 2011 její hodnota povážlivě klesla. Internet začal být totiž plný pornografických filmů a jiných materiálů, které jsou zdarma

²²¹ Rozsudek Hanzovního vrchního zemského soudu v Hamburgu ze dne 2. 5. 2002, sp. zn. 3 U 303/01, „rechtsan-walt.com“.

²²² Článek Court decides on *sex.eu* ze dne 12.12.2011, citováno dne 27.11.2012, dostupné na: <http://www.eurid.eu/cs/content/court-decides-sexeu>

dostupné. Podle Vladimíra Poštulky²²³ (autor knihy Dějiny pornografie v datech, vydalo Nakladatelství XYZ s.r.o., 2007) se pornografické filmy přestaly natáčet kolem roku 2010 a v dnešní době se tímto průmyslem nedají vydělat téměř žádné peníze.

Několik sporů o obecná doménová jména „.eu“ se vedlo také v rámci ADR řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře a Agrární komoře ČR.²²⁴ Např. ve sporu o doménu *reifen.eu*²²⁵ (v překladu pneumatiky) byl registrant držitelem švédské ochranné známky „&R&E&I&F&E&N&“. Soud se zabýval námitkou žalobce, že žalovaný si zaregistroval asi 100 ochranných známek, zahrnujících německé obecné výrazy. Soud nakonec došel k závěru, že registrace doménového jména byla provedena s nedostatkem dobré víry, jednak měl žalovaný zaregistrovaných přes 100 německých obecných výrazů jako ochranné známky a dále bylo zřejmé, že žalovaný webové stránky nepoužívá, a že registrace byla zřejmě spekulativní.

Osobně si nemyslím, že druhová doménová jména automaticky vyřazují ostatní soutěžitele. K narušení hospodářské soutěže může dojít pokud např. některý držitel zablokuje doménové jméno celoplošně, registrací na všech dostupných doménách. Avšak vždy bude záležet na konkrétním případě a posouzení, zdali je konkrétní pojem skutečně zablokovan a nedal by se např. určitý pojem formulovat jinak, přičemž význam by zůstal stejný.

Za předpokladu, že obecné doménové jméno není klamavé a proces registrace domén je transparentní a zajišťuje rovné šance na registraci doménových jmen, mám pak za to, že obecná doménová jména nezakládají ani jednání, které je proti dobrým mravům a ani nenarušují hospodářskou soutěž. Schopnost zaregistrovat si jako první atraktivní doménové jméno, ať už druhové či nikoli, svědčí dle mého názoru o předvídavosti registranta a umění využít situace.

²²³ Adamcová K.: Dějiny pornografie skončily, říká její znalec Vladimír Poštulka, 7.3.2013, citováno 8.3.2013, dostupné na: http://xman.idnes.cz/dejiny-pornografie-0o1-/xman-styl.aspx?c=A130306_092339_xman-styl_fro

²²⁴ Např. rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 4.8.2006 č. 00597 ve věci „restaurant.eu“.

²²⁵ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 24.7.2006 č. 00910.

Pokud je toto doménové jméno zaregistrováno v dobré víře, nepředstavuje, dle mého názoru jednání právně závadné.

IV. Proces řešení sporů o domény „.eu“

Spory o doménová jména „.eu“ lze řešit buď v rámci soudního řízení, nebo ADR řízení (viz níže), přičemž podle množství dostupné judikatury lze soudit, že většina sporů se řeší v rámci ADR řízení.

V případě soudního řízení je třeba nejprve určit věcně a místně příslušný soud. Věcně příslušným soudem v ČR bude Krajský soud.²²⁶ Místně příslušným je obecný soud účastníka, proti němuž návrh směřuje.²²⁷ Mimo to s účinností od 1.1.2008 je stanovena zvláštní věcná a místní příslušnost Městského soudu v Praze²²⁸ pro spory o práva z průmyslového vlastnictví.

Pokud by šlo o soudní spor mezi účastníky rozdílných jurisdikcí, potom by se příslušnost a pravomoc soudu řídila podle nařízení rady ES č. 44/2001 o soudní příslušnosti a uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních (tzv. nařízení Brusel I)²²⁹. Základní zásadou je, že místně příslušným je soud, v jehož jurisdikci má žalovaný - fyzická osoba - bydliště, nebo v případě právnické osoby sídlo. Pokud jde ale o platnost zápisu veřejných rejstříků²³⁰, potom je dána výlučná příslušnost soudu v zemi, kde je rejstřík veden, v případě rejstříku EURid by byly příslušné soudy v Belgii.

Pravidla ADR²³¹ stanoví, že v případě soudního řízení probíhají spory v tzv. vzájemné jurisdikci.²³² Toto ustanovení upravuje jurisdikci soudu pro

²²⁶ Podle ust. § 9, odst. 2 a), b), odst 3, písm. l), m), n), o) zák. č. 99/1963, občanský soudní řád v platném znění.

²²⁷ Ust. § 84 a násl. zák. č. 99/1963, občanský soudní řád v platném znění.

²²⁸ Ust. § 6 zák. č. 221/2006 Sb. o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví).

²²⁹ Nařízení rady (ES) č. 44/2001 o soudní příslušnosti a uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních, ze dne 22.12.2000.

²³⁰ Domnívám se, že EURid je veřejným rejstříkem, jelikož bylo vybráno Evropskou komisí, aby spravovalo internetovou doménu nejvyšší úrovně .eu.

²³¹ Pravidla ADR účinná od 1.2.2010, dostupná na:

http://eu.adr.eu/adr/adr_rules/index.php

případ, že po vynesení ADR rozhodnutí budou mít strany zájem na podání žaloby k soudu.²³³

Pokud jakákoliv třetí strana v souladu s částí 16 odst. 2 Podmínek registrace doménového jména „.eu“ podá žalobu a zahájí tím ADR řízení proti držiteli doménového jména „.eu“, je držitel doménového jména povinen se ADR řízení účastnit.

1. Srovnání sporů o domény „.eu“ a sporů o generické domény

Správu doménových jmen nejvyšší úrovně (tj. gTLDs i ccTLDs) zastřešuje nezisková organizace Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (dále jen „ICANN“) sídlící v Kalifornii. Pravomoce ICANN byly vymezeny na základě dokumentu Memorandum of Understanding²³⁴ uzavřeného s Ministerstvem obchodu Spojených států amerických v roce 1999.

ICANN k řešení sporů o generické domény nejvyššího stupně pověřila čtyři organizace, a to Světovou organizaci duševního vlastnictví (WIPO) v Ženevě, Národní arbitrážní fórum (NAF) v USA, Asijské centrum pro rozhodování sporů o doménová jména (ADNDRC) s pobočkami v Pekingu, Hongkongu a Soulu a od roku 2009 také Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.²³⁵ Pověřené organizace řeší spory na základě Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Jednotná

²³²Vzájemnou jurisdikcí (angl. Mutual Jurisdiction) se podle Pravidel ADR rozumí buď řádný soud místně příslušný podle podnikání registrátora, je-li tak ujednáno v registrační smlouvě a je-li takový řádný soud na území EU, nebo podle adresy žalované strany uvedené v databázi WHOIS nebo hlavního místa podnikání Rejstříku v případě ADR řízení proti Rejstříku.

²³³ Např. podle části 12 písm. a) Pravidel ADR.

²³⁴ Memorandum of understanding between the U.S. Department of Commerce and Internet Corporation For Assigned Names and Numbers [online]. 31. prosince 1999, citováno 22. února 2013. Dostupné z:

<<http://www.icann.org/en/general/icann-mou-25nov98.htm>>

²³⁵ Viz aktuální seznam o pověřených organizacích na webových stránkách ICANN: <www.icann.org/udrp/approved-providers.htm>

pravidla pro řešení sporů z doménových jmen, dále jen UDRP)²³⁶, která stanoví, že řízení musí být vedeno v souladu s prováděcími pravidly Rules for Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (Procesní pravidla) a vlastními Doplnkovými pravidly vytvořenými každým poskytovatelem. Pravidla UDRP byla vytvořena WIPO a schválena ICANN v říjnu 1999, účinnosti nabyla roku 2000 a formou odkazu by měla být včleněna do registračních smluv všech registrátorů akreditovaných u ICANN.²³⁷

Alternativní řešení sporů, jejichž předmětem jsou domény nejvyššího řádu, (ccTLD, gTLD) se nazývá UDRP (Uniform Dispute Resolution Policy and Rules). Spory o domény „.eu“ se řeší v ADR řízení. Řízení UDRP se od ADR liší zejména tím, že povinnost podrobit se rozhodčímu řízení pro držitele domény „.eu“ při řešení sporů o doménová jména „.eu“ je dána přímo na základě čl. 22 odst. 2 nařízení č. 874/2004, zatímco spory o generická doménová jména řeší rozhodčí soudy podle rozhodčí doložky ve smlouvách o registraci, popř. obecné soudy, pokud jedna ze stran s příslušností rozhodčího soudu nesouhlasí.²³⁸

Podle sdělení ICANN řízení UDRP slouží především k ochraně práv majitelů ochranných známek. Pokud dojde k porušení práv z ochranných známek, potom má majitel domény nebo ochranné známky následující možnosti:

- a) vyřešit věc dohodou
- b) obrátit se na věcně a místně příslušný soud žalobou proti narušiteli (popř. podat žalobu in rem ve Spojených státech amerických, viz výše)
- c) podat žalobu k jednomu z rozhodčích soudů.²³⁹

Řízení UDRP bylo vytvořeno především za účelem boje proti cybersquattingu, jak vyplývá z čl. 4 písm. a) Pravidel UDRP. Podle tohoto ustanovení se jedná o situaci, kdy

²³⁶ Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy, Jednotná pravidla pro řešení sporů z doménových jmen, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: <http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp/rules>

²³⁷ Maggs, P. B., Soma, J. T., Sprowl, J. A.: Internet and Computer law, West Group, St. Paul, Minn, USA, 2001, str. 399

²³⁸ Povinnost zúčastnit se rozhodčího řízení platí také pro rejstřík EURid.

²³⁹ UNDR General information, citované dne 28.2.2013, dostupné na: <http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp>

- 1) registrované doménové jméno je shodné nebo zaměnitelné s ochrannou známkou žalobce
- 2) držitel registrovaného doménového jména nemá žádné právo nebo oprávněný zájem k doméně
- 3) doménové jméno je registrováno a užíváno s nedostatkem dobré víry.²⁴⁰

V rámci UDRP řízení se tak řeší kolize doménových jmen s ochrannými známkami, zatímco v ADR řízení navíc také kolize se zeměpisnými označeními, označeními původu, neregistrovanými ochrannými známkami, obchodními firmami, obchodními identifikátory, jmény a názvy právnických či fyzických osob, názvy literárních děl a případně dalšími právy dle právních řádů členských států. Z uvedeného čl. 4 písm. a) dále vyplývá, že v řízení podle pravidel UDRP musí stěžovatel prokázat současné splnění všech tří podmínek.

Z článku B11(d)(1) Pravidel ADR a článku 21 odst. 1 nařízení č. 874/2004 vyplývá, že v ADR řízení je možné žalobnímu návrhu vyhovět za předpokladu, že

- a) doménové jméno je identické nebo zaměnitelné s označením, k němuž vnitrostátní právo členského státu a/nebo Komunitární právo uznává nebo zakotvuje právo; a buď
- b) doménové jméno bylo žalovanou stranou zaregistrováno bez existence oprávnění k doménovému jménu nebo bez existence oprávněného zájmu na doménovém jménu; nebo
- c) doménové jméno nebylo zaregistrováno nebo není užíváno v dobré víře.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že je dostačující, pokud žalobce prokáže pouze zaměnitelnost doménového jména s chráněným označením, ke kterému má práva, a dále jednu ze zbývajících dvou podmínek, které musí prokazovat žalobce v řízení podle pravidel UDRP. Pro žalobce jsou tedy v tomto směru výhodnější Pravidla ADR.

²⁴⁰ Taylor D. a kolektiv autorů: No room for approximation under the UDRP, článek ze dne 6.7.2011, World Trademark Review daily, citováno dne 2.3.2013, dostupné na: <http://www.hoganlovells.com/files/Publication/eb1c7b81-0f51-4ede-8ce5-830ae959b994/Presentation/PublicationAttachment/086694b0-bd3b-4991-8621-84c1043b4b1c/No%20room%20for%20approximation%20under%20the%20UDRP.pdf>

V obou řízeních je možné v žalobním návrhu požadovat zrušení či převedení sporného doménového jména, pro rozhodnutí o převodu doménového jména v ADR řízení ale musí být splněna podmínka všeobecných kritérií způsobilosti žalobce podle článku 4 odst. 2 písm. b) nařízení č. 733/2002. V ADR řízení lze navíc v rámci žaloby proti Rejstříku požadovat i zrušení jeho rozhodnutí, pokud je v rozporu s nařízením č. 733/2002 a č. 874/2004.

Strany si v obou řízeních volí, zda spor bude rozhodovat panelista či tříčlenný panel. V závislosti na počtu panelistů a počtu doménových jmen je také výše poplatků. Na rozdíl od řízení dle UDRP lze v ADR řízení vznést námitku proti jmenování panelisty (Challenge of Panelist). Stejně jako v ADR řízení i v řízení UDRP se zásadně ústní jednání nenařizuje a spor se rozhoduje na základě předložených dokumentů a prohlášení, které lze dodat elektronicky.

2. ADR řízení - Alternative Dispute Resolution

Na základě nařízení č. 733/2002 a č. 874/2004 byl rejstřík EURid pověřen, aby vybral poskytovatele služeb ADR a jejich seznam zveřejnil na svých webových stránkách. Podmínkou bylo, aby se jednalo o organizaci, která by byla schopna provádět řízení v co možná nejvíce jazycích EU a která má zkušenosti nejen v arbitrážním řízení, ale i v řízení prováděném elektronickou formou a také zkušenosti v rozhodování doménových sporů.

V současnosti jediným poskytovatelem ADR služeb je Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen Rozhodčí soud nebo RS HKAK ČR) se sídlem v Praze působící od dubna roku 2005.

ADR je označení pro mimosoudní řešení sporů. Působnost rozhodčího soudu se řídí zákonem č. 216/1994 Sb., zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Rozhodčí soud vydává Řád rozhodčího soudu a listinu rozhodců. V současné době platí Řád rozhodčího soudu účinný od 1.7.2012. Součástí tohoto řádu je nově také část určující pravidla pro náhradu nákladů řízení. Výslovně je zakotvena zásada, že úspěšné straně se přiznává náhrada nákladů rozhodčího řízení (v případě částečného úspěchu podle poměru přiznané a

zamítnuté části nároku), a pokud jde o náklady právního zastoupení, přiznávají se náhrady podle zvláštního předpisu, kterým je advokátní tarif, pokud se strany písemně nedohodly jinak.²⁴¹

Průběh sporů o doménová jména „.eu“ se řídí Pravidly pro řešení sporů o domény .eu (dále jen „Pravidla ADR“) a Doplnujícími pravidly poskytovatele zajišťujícího ADR řízení²⁴². Proces alternativního řešení sporů spadá pod článek 22 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 874/2004. Výklad pravidel se řídí právním rámcem Evropské unie, který je v případě sporu rozhodující.

Řízení je neveřejné a účelem je rychlé a hospodárné vyřešení sporu.

a) Jazyk řízení

ADR řízení je vedeno v souladu s Pravidly ADR v některém z úředních jazyků Evropské unie. Pokud se nedohodnou strany jinak nebo registrační smlouva nestanoví něco jiného, je jazykem řízení jazyk registrační smlouvy.

Žalobce má však možnost podat Rozhodčímu soudu žádost o změnu jazyka. Tato žádost musí být doručena před zahájením řízení. Rozhodce či senát rozhodců pak mohou s přihlédnutím k mimořádným okolnostem ADR řízení rozhodnout, že jazyk ADR řízení bude jiný než jazyk registrační smlouvy (čl. A 3 (a) Pravidel ADR). Za mimořádné okolnosti dle judikatury lze považovat okolnosti, když jazyk ADR, (který si zvolila žalovaná strana), řízení je odlišný od jazyka státní příslušnosti žalované strany a nikoli např. procesní ekonomie.²⁴³

b) Průběh řízení

Řízení se zahajuje žalobou, přičemž žalobcem může být jakákoliv osoba ve smyslu čl. 22 odst. 2 nařízení č. 874/2004 (viz výše), z tohoto důvodu není třeba

²⁴¹ Ust. § 45 - 47 Řádu rozhodčího soudu účinného od 1.7.2012, citováno dne 18.3.2013, dostupné na: <http://www.soud.cz/rady/rad-rozhodciho-soudu-01-07-2012>

²⁴² Dokumenty jsou přístupné z webových stránek ADR Centra pro řešení sporů týkajících se doménových jmen .eu (www.adr.eu).

²⁴³ Viz např. rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 28.2.2007 č. 02369, ze dne 4.9.2007 č. 04375, ze dne 26.10.2007 č. 04484, ze dne 22.10.2008 č. 05100.

zkoumat rozhodčí smlouvy či doložky. Rozhodčí řízení a veškerá komunikace probíhá elektronicky. Řízení je tedy výrazně kratší ve srovnání se soudním řízením. Délka řízení se pohybuje okolo 4 měsíců.

Žaloba může směřovat proti držiteli doménového jména nebo proti rejstříku EURid. Žalobu proti držiteli sporného doménového jména „.eu“ lze dle článku B 1 (a) Pravidel ADR podat až po aktivaci doménového jména rejstříkem.²⁴⁴

Žaloba musí obsahovat povinné náležitosti, jako identifikaci žalobce a žalovaného, identifikaci sporného doménového jména a registrátora, u kterého byla registrace provedena, dále žalobní důvod a čeho se žalobce domáhá. Tvrzení musí být doložena důkazy. Součástí žaloby musí být také prohlášení žalobce podle čl. B 1 (b) (15) Pravidel ADR. Současně s podáním žaloby je třeba uhradit poplatky řízení.²⁴⁵

Pokud je žalovanou stranou držitel sporného doménového jména, může být žalobou požadováno převedení doménového jména na žalobce nebo jeho zrušení. Pro rozhodnutí o převodu doménového jména musí žalobce splňovat obecná kritéria způsobilosti dle článku 4 odst. 2 písm. b) nařízení č. 733/2002.

Ve sporech, kdy žalovanou stranou je rejstřík EURid, lze požadovat zrušení jeho rozhodnutí.

Účastník bude pravděpodobně ve sporu úspěšný, pokud:

- je držitelem registrace doménového jména „.eu“, které je identické nebo zaměnitelné se jménem, k němuž má žalující oprávnění
- bylo toto doménové jméno zaregistrováno bez oprávněného zájmu nebo je doménové jméno zaregistrováno nebo užíváno s nedostatkem dobré víry

²⁴⁴ Žaloba by jinak byla předčasnou, jelikož žadatel o registraci by postrádal pasivní legitimaci (rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény „.eu“ při RS HKAK ČR ze dne 11.6.2006 č. 00520), v souladu s čl. 6 Pravidel registrace doménového jména „.eu“.

²⁴⁵ Poplatek se skládá z odměny pro panelisty (fee for panelist) a administrativního poplatku (CAC administrative fee). V řízení před Rozhodčím soudem HK AK ČR se stanoví podle přílohy A Doplnujících pravidel ADR Rozhodčího soudu HK AK ČR, aktuální sazebník poplatků je k dispozici na: <http://eu.adr.eu/adr/fees/index.php>

- rozhodnutí správce EURid bylo v rozporu s nařízením EU
- prokáže oprávněný zájem na doménovém jménu, pokud např. před sporem použil doménové jméno nebo odpovídající jméno v souvislosti se svou nabídkou nebo prokazatelně připravoval takový postup
- účastník je pod doménovým jménem obecně známý, i pokud nenexistuje zapsané nebo přiznané oprávnění
- využívá doménové jméno k nekomerčním účelům bez toho aniž by uváděl v omyl spotřebitele nebo poškozoval existující oprávnění k existujícím názvům.

Účastník sporu bude spíše neúspěšný, pokud zaregistroval nebo užívá doménové jméno s nedostatkem dobré víry²⁴⁶, tj.:

- doménové jméno je užíváno, či zaregistrováno za účelem pronájmu, prodeje nebo jiného převodu oprávněnému držiteli označení nebo veřejnému orgánu
- doménové jméno bylo zaregistrováno s cílem zabránit oprávněnému držiteli označení nebo veřejnému orgánu jej používat
- úmyslem registrace bylo poškodit jiného soutěžitele na trhu
- doménové jméno je zaměnitelné s označením užívaným po právu jinou osobou, vlastním jménem fyzické osoby nebo veřejným orgánem za účelem přilákání pozornosti uživatelů internetu a získání majetkového prospěchu z reklamy umístěné na webové stránky. Dále bude účastník sporu spíše neúspěšný, pokud doménové jméno nevyužívá dva roky od provedení registrace rejstříkem EURid.²⁴⁷

Po doručení žalobního návrhu a ověření jeho formálních náležitostí zablokuje EURid sporné doménové jméno, aby po dobu sporu nedošlo k jeho převedení na jiného držitele. V případě, že žaloba neobsahuje všechny formální

²⁴⁶ Odst. 2 a 3 článku 21 nařízení 874/2004 ze dne 28.4.2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně.eu a zásady, jimiž se řídí registrace, obsahuje demonstrativní výčet okolností, které mohou zakládat oprávněný zájem nebo nedostatek dobré víry, v návaznosti na ustanovení článku 21 odst. 1 písm a) nebo b).

²⁴⁷ Horáček, V.: IT spory, 16. symposium EDI Praha 15.4.2010, citované dne 16.3.2013, dostupné na:

http://www.komora.cz/Files/FITPRO/Prezentace/16_symposium/Horacek_IT_Spory_0406.pdf

náležitosti, je žalobci poskytnuta sedmidenní lhůta k doplnění podání, jinak nastává fikce zpětvzetí žaloby. V případě neúplnosti žaloby je žalovaný vyzván k doplnění do 30 dnů. Nevyjádří-li se žalovaný ve stanovené lhůtě, je žalovanému zaslán doporučený dopis, který obsahuje návod, jakým způsobem se přihlásit do online platformy a podat vyjádření k žalobě. Podle čl. 10 Pravidel ADR nesplnění povinnosti vyjádřit se ve lhůtě Senát přistoupí k rozhodnutí o žalobním návrhu a může nedodržení lhůty pokládat za důvod k uznání nároku druhé strany.

Po obdržení odpovědi žalované strany jmenuje Rozhodčí soud panelisty. Žalující nebo žalovaná strana zvolí tříčlenný panel a Rozhodčí soud pak postupuje podle čl. B 4 (d) Pravidel ADR. Nerozhodne-li se však ani jedna ze stran pro tříčlenný panel, jmenuje jediného panelistu ze svého seznamu Rozhodčí soud.²⁴⁸ Panelisté vedou řízení o sporu způsobem, který uznají za vhodný a který vede k objasnění věci, za tímto účelem jsou oprávněni provádět šetření. Podkladem pro rozhodnutí jsou vyjádření stran a dodané listinné důkazy. Ústní jednání se až na výjimky nekonají.

Je možné požádat soud o přerušování řízení. Řízení začne znovu probíhat v okamžiku, kdy Rozhodčí soud obdrží návrh jedné ze stran na pokračování v řízení.

c) Rozhodnutí v ADR řízení

Rozhodování v ADR řízení upravuje převážně část 4 Pravidel ADR. Meritorní rozhodnutí jsou vyhotovována v písemné formě, musí obsahovat odůvodnění, a pokud je výrokem zrušení nebo převod sporného doménového jména, musí být připojeno poučení, že jej má Rejstřík vykonat do 30 dnů od doručení oběma stranám, pokud žalovaná strana ne zahájí spor u soudu ve vzájemné jurisdikci. V případě rozhodnutí v neprospěch držitele sporného doménového jména je výrokem zrušení či převedení sporného jména na žalobce (za splnění obecných kritérií způsobilosti). Pokud byl spor veden proti Rejstříku, mohlo být v určitých případech rozhodnuto i o převodu, přidělení nebo zrušení

²⁴⁸ Rozhodčí soud vede svůj seznam rozhodců a jejich kvalifikací (list of panelists), který je veřejně přístupný z: <<http://eu.adr.eu/adr/panelists/index.php>>

příslušného doménového jména v případě, že žalobce byl nejbližší další v pořadí jako žadatel o přidělení předmětného doménového jména v období Sunrise.

Rozhodnutí rozhodců jsou konečná a pro obě strany závazná, není možné se proti nim odvolat. Nezakládají však překážku věci pravomocně rozhodnuté (*rei iudicatae*), neboť jak je uvedeno výše, lze zahájit řízení u příslušného soudu.

V rámci ADR řízení nejsou řešeny nároky z náhrady škody. Ohledně těchto nároků je třeba se obrátit na soud.

Jak je uvedeno výše, v ADR řízení je možné uložit neúspěšné straně povinnost k náhradě nákladů řízení.²⁴⁹

3. Judikatura a postup RS HKAK ve sporech o doménová jména „.eu“

Prvním typem sporů jsou spory z období Sunrise, ve kterých byl žalovanou stranou rejstřík EURid. Předmětem sporů byla doménová jména, která zahrnovala označení, jež byla již zaregistrována do oficiálních registrů. Jednalo se zejména o ochranné známky, nezapsané všeobecně známé známky, zeměpisná označení nebo označení původu, názvy právnických osob, veřejných orgánů, jména a příjmení fyzických osob, názvy chráněných literárních a uměleckých děl a další.

Rozhodčí soud v těchto typech sporů posuzoval, jedná-li se o doménové jméno identické nebo zcela zjevně zaměnitelné s chráněným označením žalující strany, zdali bylo předmětné doménové jméno registrováno, aniž by registrant měl právo či oprávněný zájem k tomuto označení, a dále zda bylo registrováno či užíváno s nedostatkem dobré víry²⁵⁰. Důkazní břemeno přitom leželo na straně žalující.

²⁴⁹ Ust. § 45 - 57 Řádu rozhodčího soudu účinného od 1.7.2012, citováno dne 2.3.2013, dostupné na: <http://www.soud.cz/rady/rad-rozhodciho-soudu-01-07-2012>

²⁵⁰ Podle čl. 21 odst. 1 nařízení č. 874/2004 ze dne 28.4.2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně.eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

3.1. ADR spory v období Sunrise

Zahájit ADR řízení proti Rejstříku bylo možné ve lhůtě 40-ti dnů od rozhodnutí Rejstříku o zapsání či nezapsání předmětného doménového jména.²⁵¹

V rámci ADR řízení proti Rejstříku byl posuzován soulad předmětných doménových jmen s nařízenými č. 733/2002 a č. 874/2004. V případě, že bylo zahájeno více ADR řízení proti Rejstříku, která se týkala posouzení stejného rozhodnutí ohledně zapsání nebo nezapsání doménového jména, bylo pokračováno v řízení pouze na základě toho žalobního návrhu, který byl podán nejdříve (čl. B 1 (17) (g) Pravidel ADR). Celkově bylo proti rozhodnutím Rejstříku podáno kolem 500 žalob.

Jedním z prvních sporů, které byly řešeny před rozhodčím soudem byl spor o domény *oskar.eu*.²⁵² Toto doménové jméno zaregistroval Jean-Baptiste PINEL pro společnost s názvem „SOCIETE COOPERATIVE AGRICOLE DES PRODUCTEURS DE KIWIFRUIT DE FRANCE“. V důsledku technického omezení formulářů Rejstříku však nebylo možné uvést celý název společnosti a žalobce mohl zapsat pouze: „SOCIETE COOPERATIVE AGRICOLE D“. Rejstřík poté odmítl žádost o zápis domény z důvodu neuvedení plného názvu registranta. Rozhodčí soud toto rozhodnutí zrušil a rozhodl, že doménové jméno *oskar.eu* má být registrováno ve prospěch žalobce.

Dalším příkladem je rozhodnutí ve věci *bingo.eu*.²⁵³ Žalobcem byla fyzická osoba zubař Dr. Volker Herrmann, který je držitelem německé ochranné známky bin GO, žalovaným byl Rejstřík, který předmětnou doménu zaregistroval ve prospěch společnosti Dentikon, která má zapsaných několik obrazových ochranných známek, z nichž jedna obsahovala slovo “bingo”. Žalobcovy hlavní argumenty byly dva, a to:

²⁵¹ Podle odst. 2 bodu 2, čl. 21 Pravidel pro období Sunrise týkajících se domén .eu, vydaných rejstříkem EURid, citované dne 28.2.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/sunrise_rules_cs.pdf

²⁵² Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 18.5.2006 č. 00181.

²⁵³ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 19.5.2006 č. 00210.

1. Nedostatek práv k předmětnému označení *bingo*. Žalobce tvrdil, že nebyly předloženy dostatečné písemné důkazy v rozporu s čl. 12 Pravidel pro období Sunrise. Žalobce navíc namítal, že výraz *bingo* je pouze vedlejší částí obrazové ochranné známky, přičemž hlavní motiv je jiný.

2. Druhým argumentem žalobce byl nedostatek dobré víry žalovaného, z důvodu vlastnictví více ochranných známek a podání žádosti o několik různých domén. Žalobce namítal, že se jedná o tzv. spekulativní registraci a Rejstřík, tudíž takovou registraci neměl provést.

Ohledně prvního argumentu soud došel k závěru, že výraz *bingo* byl v obrazové ochranné známce dominantní, dokonce natolik, že by mohl být oddělen a existovat samostatně. Rejstřík tedy postupoval v souladu s čl. 14 nařízení 484/2004 a zapsal doménu ve prospěch žadatele, kterému svědčilo právo k ochranné známce a zároveň o doménové jméno požádal jako první.

Pokud jde o druhý argument týkající se spekulativní registrace, potom soud tento argument shledal zavádějící, jelikož Rejstřík nemá pravomoc zkoumat spekulativnost registrací.

Žaloba byla nakonec zamítnuta zejm. s ohledem na skutečnost tj., že držiteli doménového jména svědčí k tomuto označení právo z ochranné známky a požádal o zapsání doménového jména jako první.

Některé případy byly řešeny také soudní cestou u Soudního dvora Evropské unie se sídlem v Lucemburku. Např. teprve nedávno bylo skončeno řízení o předběžné otázce ve věci C 376/11 - *Pie Optiek*²⁵⁴. V tomto sporu šlo o výklad čl. 12 odst. 2, 3. pododstavec nařízení č. 874/2004. Konkrétně se jednalo o to, zdali v první fázi registrace mohou zaregistrovat doménová jména také zmocněnci, kteří mají speciální zmocnění pouze k provedení registrace vlastním jménem na účet zmocnitele, který je majitelem ochranné známky. Soud došel k závěru, že oprávněné subjekty k registraci ve smyslu uvedeného ustanovení nařízení jsou pouze majitelé ochranných známek a čl. 12, odst. 2, 3. pododstavec

²⁵⁴ Rozhodnutí o předběžné otázce Soudního dvora Evropské unie ze dne 19.7.2012, C - 376/11 - *Pan Optiek*, citované dne 4.3.2013, dostupné na: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-376/11>

se nevztahuje na přednostní registraci osoby, které byly majitelem ochranné známky oprávněny pouze k registraci doménového jména totožného s ochrannou známkou. Konkrétně se v tomto případě řešilo zmocnění, kdy osoba jedná vlastním jménem, avšak na účet majitele ochranné známky, aniž je tato osoba oprávněna ochrannou známkou užívat.

3.2. ADR spory o ochranné známky

Kolize práv z ochranných známek a domén “.eu” se v rozhodčím řízení projednávají poměrně často. Z nejnovějších rozhodnutí se sporu o ochrannou známku týkal např. spor o doménu *barclaycorporatefunding.eu* z roku 2011.²⁵⁵ Žalobu podala velká mezinárodní banka Barclays Bank, Plc., která byla původně založena kolem roku 1690 ve Velké Británii. Tato banka má zaregistrovanou doménu *barclayscorporate.com*.

V průběhu roku 2011 žalobce zaznamenal, že v Irské republice byla založena společnost s obchodní firmou Barclay Corporate Founding Limited. Žalobce namítal, že má zaregistrovaných několik ochranných známek včetně ochranné známky Společenství, která zní BARCLAYS CORPORATE. Žalovaný se k věci nevyjádřil.

Rozhodčí soud dospěl k závěru, že chybějící písmeno „s“ a přidání slova „founding“ není dostatečně rozlišující prvek, který by odlišil doménové jméno od zaregistrované ochranné známky. S ohledem na tuto skutečnost shledal rozhodčí soud následující:

- Doménové jméno *barclaycorporatefunding.eu* je podobné až zaměnitelné buď s ochrannou známkou a s obchodní firmou žalobce.
- Žalovaný nemá žádná práva k tomuto označení.
- Žalovaný se pokusil doménové jméno nabídnout k prodeji zájemci, který učinil nejvyšší nabídku, což dokazuje, že žalovaný si doménové jméno nezaregistroval

²⁵⁵ Rozhodnutí ADR centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 29.6.2011, č. 06071.

ani ho neužívá v dobré víře (ve smyslu čl. 21 odst. 1) písm b) nařízení č. 874/2004²⁵⁶).

Na základě výše uvedených skutečností rozhodčí soud dospěl k závěru, že žalovaný svým jednáním splnil předpoklad pro odebrání doménového jména v souladu s čl. 21 odst. 3 a) nařízení č. 874/2004 a rozhodl v souladu s bodem 11 písm. b) Pravidel o řešení sporů o domény .eu (dále jen „Pravidla ADR“)²⁵⁷ o převodu doménového jména na žalobce.

V jiném sporu šlo o doménu *vitana.eu*.²⁵⁸ Tento spor je zajímavý především tím, že obě strany sporu měly zapsanou ochrannou známku k předmětné doméně, avšak v rozdílných státech.

Žalobce společnost Vitana, a.s. žaloval rejstřík EURid. Žalobce uvedl, že má zaregistrovanou ochrannou známku v České republice s právem přednosti od 23.8. 1963, kdežto registrant má zaregistrovanou ochrannou známku ve Francii s právem přednosti až od roku 1989, kterou si registrant zaregistroval v období Sunrise.

Rozhočí soud zjistil z databáze WHOIS, že sporné doménové jméno bylo zaregistrováno dne 28.2.2006, tzn. že doménové jméno bylo zaregistrováno až po zahájení rozhodčího řízení. Z toho vyplývá, že žaloba byla podána předčasně. I přesto, vzhledem k tomu, že k registraci v průběhu řízení došlo, se rozhodl rozhodčí soud věc posoudit a vynést rozhodnutí.

Soud dospěl k závěru, že doménové jméno bylo zaregistrováno v souladu s čl. 14 nařízení č. 874/2004²⁵⁹, podle kterého rejstřík zaregistruje doménové jméno registranta, který o ně dříve požádá, pokud žadatel prokáže splnění dalších podmínek.

²⁵⁶ Čl. 21 odst. 1) písm b) nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28.4.2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně.eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

²⁵⁷ Pravidla řešení sporů o domény .eu („Pravidla ADR“) platné a účinné od 1.2.2010.

²⁵⁸ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 8.6.2006 č. 00143.

²⁵⁹ Čl. 14 nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28.4.2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně.eu a zásady, jimiž se řídí registrace.

Soud došel k závěru, že účelem nařízení č. 874/2004 není, aby rejstřík určoval, který subjekt nabyl ochrannou známku jako první. Účelem nařízení 874/2004 je mimo jiné umožnit registrantům, kteří mají odpovídající práva k označením, která jsou v doménových jménech, aby si předmětné doménové jméno zaregistrovali podle pravidla “first come, first served”. Z tohoto důvodu rozhodčí soud žalobu zamítl.

Na druhou stranu skutečnost, že rozhodci ani rejstřík při posuzování konfliktu dvou ochranných známek nemohou posuzovat kdy byla práva k ochranným známkám nabyta a posuzují registrace podle pravidla “first come, first served”, byla bohužel zneužita mnohými cybersquatterry. Tito cybersquatterři si zaregistrovali ochrannou známku pouze za účelem získání přednostního práva dle čl. 10 nařízení č. 874/2004. Někdy těmito spekulativním registrací předcházela registrace ochranné známky, (popř. několika ochranných známek) pár dní před začátkem období Sunrise u Úřadu pro ochranné známky Beneluxu, který umožňuje registraci ochranné známky ve zrychleném řízení.²⁶⁰ Z dosavadní judikatury však vyplývá, že v ADR řízení je v těchto případech posuzována dobrá víra držitele doménového jména a dále, zdali je předmětné doménové jméno od své registrace užíváno v souladu s účelem, pro který byla ochranná známka ve zrychleném řízení registrována.

3.3. ADR spory o všeobecně známé známky

Za všeobecně známou známku je považována taková známka, která se vžila v povědomí veřejnosti natolik, že získala rozlišovací způsobilost, aniž by byla zapsána do veřejnoprávního rejstříku.²⁶¹ Jejich úprava vychází z ust. § 2 písm. d) ZOZ, podle kterého na území České republiky požívají ochrany známky, které jsou na území České republiky všeobecně známé (dále jen "všeobecně známé známky") ve smyslu článku 6 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového

²⁶⁰ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 18.03.2008 č. 04681 ve věci prague.eu.

²⁶¹ Malý, J. Obchod nehmotnými statky, Patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky. Praha, C. H. Beck, 2002. str. 43.

vlastnictví a článku 16 Dohody o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví (TRIPS).²⁶² Při určování, zda se jedná o ochrannou známku všeobecně známou se podle článku 16 odst. 2 dohody TRIPS bude zjišťovat, zda je známka známá v příslušném okruhu veřejnosti, včetně známosti v dané členské zemi, získané jako důsledek propagace této ochranné známky. Dohoda TRIPS dále uvádí, že za splnění předpokladů uvedených v čl. 16 odst. 3 dohody nebude ochrana všeobecně známých známek vztahována pouze na zboží a služby podobné těm, pro které byla daná známka zapsána, z čehož vyplývá, že ochranu lze vztáhnout vůči všemu zboží a všem službám. Všeobecně známé známce právní řády poskytují obdobnou ochranu jako registrované ochranné známce.

V ADR řízení byl v nedávné době řešen spor, který zahrnoval mimo jiné všeobecně známou známku. Jednalo se o spor o doménu *yahooscan.eu*.²⁶³ Žalobci byly společnosti Yahoo! Inc. z USA a Yahoo! UK Limited z Velké Británie (která je pobočkou americké společnosti Yahoo!), žalovaným byl registrant Tom Cristian, podle databáze WHOIS s pobytem v Rumunsku. Žalovaný si spornou doménu zaregistroval a použil ji k přesměrování na webovou stránku *www.ydetector.org*. Na této stránce nabízel službu, pomocí které je možné zjistit, zda je konkrétní osoba právě online, konkrétně bylo na stránce uvedeno: „*Webová stránka pro kontrolu Yahoo! Messenger statusu. S Ydetector.org můžete nyní lehce obejít nastavení Yahoo!. Můžete zjistit, zdali je partner připojen k počítači, nebo zda-li pouze použil nastavení „neviditelný“*“.²⁶⁴

Soud zjistil, že žalobce má několik zapsaných ochranných známek, mimo jiné také ochrannou známku Společenství a také zapsanou doménu *yahoo.eu*. Dále soud došel k závěru, že Yahoo! je všeobecně celosvětově známá ochranná známka.

²⁶² Dohoda o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví (TRIPS), sdělení MZV č. 191/1995 Sb.

²⁶³ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 10.9.2012 č. 06281 ve věci *yahooscan.eu*.

²⁶⁴ Anglický text: „*Website for Yahoo! Messenger status checking. With Ydetector.org you can now bypass Yahoo! Messenger's Invisible Settings with ease. It's quick and intuitive interface, Ydetector.org offers you the ability to see if your friend is truly online or if they are invisible.*”

Žalobce použil všeobecně známou známku “*yahoo*” a doplnil ji obecným výrazem “*scan*”, což dle názoru soudu je matoucí pro uživatele a snadno zaměnitelné s webovou stránkou provozovanou společností Yahoo! Z výše uvedeného navíc vyplývá, že buď byla webová stránka žalovaného vyvinuta speciálně za účelem narušování funkcí aplikace vyvinuté žalobcem, nebo byl zneužit název žalobce k přilákání pozornosti uživatelů za účelem např. získání finančního prospěchu z reklamy.

Na základě okolností případu soud došel k závěru, že doménové jméno bylo zaregistrováno a je používáno s nedostatkem dobré víry ve smyslu článku 21 odst. 3 písm. a) nařízení č. 874/2004. Dále je doménové jméno zaměnitelné s označením žalobce, které je jednak jeho obchodní firmou, jednak zaregistrované jako ochranné známky a jednak představuje tzv. všeobecně známou ochrannou známku.

Rozhodčí soud tedy rozhodl v souladu s čl. 21 odst. 3 a) nařízení č. 874/2004 a s bodem 11 písm. b) Pravidel ADR o převodu doménového jména na žalobce.

Kromě sporů o ochranné známky obchodních společností řeší rozhodčí soud také případy porušení ochranných známek vztahujících se např. k názvům autorských děl či postav. V roce 2007 řešil rozhodčí soud spor o doménové jméno *silmarillion.eu* a *thesilmarillion.eu*.²⁶⁵ Žalovaný si zaregistroval doménové jméno, které bylo shodné s názvem literárního díla spisovatele Johna Ronalda Reuela Tolkiena. Žalobcem byla britská společnost JRR Tolkien Estate Limited, která se stará o správu autorských práv a práv duševního vlastnictví v souvislosti s dílem profesora JRR Tolkiena, autora knihy Pán prstenů (Lord of the Rings). Žalobce prokázal, že má k názvu díla zapsanou ochrannou známku, a mimo to uvedl, že dílo je celosvětově známé, a tudíž mu svědčí i práva z všeobecné ochranné známky, která zápis do oficiálního registru nevyžaduje.

Držitel doménového jména navíc na webových stránkách zveřejnil plné znění knihy a další literární díla autora podléhající autorskoprávní ochraně.

²⁶⁵ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 10.5.2007 č. 04158.

Rozhodčí soud shledal, že žalovaný je držitelem s nedostatkem dobré víry, jelikož registroval a využíval doménová jména zejména za účelem zveřejňování obsahu schopného vyvolat záměnu s oficiální prezentací autora, a rozhodl o převodu předmětných doménových jmen na žalobce.

3.4. ADR spory o obchodní firmy a obchodní jména

Obchodní firma je název, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku. Podnikatel je povinen činit právní úkony pod svou firmou.²⁶⁶ Výlučným právem osoby, která je oprávněna s firmou nakládat, je právo zapovědět neoprávněné užívání firmy a právo k užití firmy pro účely svého podnikání.

Obchodní jméno²⁶⁷ je chápáno širěji – spadá pod něj jak obchodní firma, tak i označení, pod kterým osoby nezapsané v obchodním rejstříku vyvíjejí svou podnikatelskou činnost. Obchodní jméno je chráněno ve všech zemích Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.²⁶⁸ Podle čl. 8 Pařížské úmluvy je obchodní jméno chráněno ve všech unijních zemích, aniž by bylo potřeba je přihlašovat či zapisovat.

Spory o obchodní firmy a obchodní jména jsou většinou v rámci ADR řízení rozhodovány na základě čl. 21 odst. 1 nařízení č. 874/2004, podle kterého:

„doménové jméno může být jeho držiteli odebráno v tomto řízení, pokud je totožné se jménem nebo zavádějícím způsobem podobné jménu, pro které existuje takové právo uznané nebo stanovené vnitrostátním právem nebo právem Společenství, jako jsou práva uvedená v čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení, a pokud toto doménové jméno:

(a) jeho držitel zaregistroval, aniž by měl na toto jméno právo nebo oprávněný zájem, nebo

(b) bylo zaregistrováno nebo užíváno nikoli v dobré víře.“

Ve sporech v ADR řízení, jejichž předmětem jsou obchodní jména či firmy

²⁶⁶ Ust. § 8 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění

²⁶⁷ Obchodním jménem byl před 1.1. 2001 ve smyslu obchodního zákoníku název, pod kterým podnikatel činil právní úkony v rámci své podnikatelské činnosti.

²⁶⁸ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví z r. 1883 (vyhl.č.64/1975 Sb.)

bývají často předmětem sporu také ochranné známky. Za určitých okolností by mohlo dojít i ke střetu ochranné známky a obchodní firmy, k okolnostem takového střetu se vyjádřil generální advokát A. Tizzara ve svém stanovisku ze dne 29.6.2004, věc sp.zn. C 245/02, ve kterém uvedl, že ke střetu může dojít za následujících předpokladů: *“Je-li obchodní jméno užíváno ve funkci vlastní ochranné známce, tedy k tomu, aby vytvořilo spojení mezi výrobkem a podnikem, který jej vyrábí (nebo distribuuje), a je-li schopno vyvolat záměnu v mysli spotřebitelů tím, že jim zabrání snadno pochopit, zda má dané zboží vztah k majiteli obchodního jména, nebo k majiteli zapsané ochranné známky.”*

Příkladem sporu o obchodní firmu, ve kterém jde také o práva k ochranné známce, je spor o doménu *globalways.eu*.²⁶⁹ Německá společnost Globalways AG podala v roce 2012 žalobu k rozhodčímu soudu ohledně domény *globalways.eu*. Tato doména byla shodná s několika ochrannými známkami, jejichž byla společnost majitelem, a také s obchodní firmou společnosti. Rozhodčí soud shledal, že registrace domény byla učiněna v rozporu s čl. 21 odst. 1 nařízení 874/2004, tj. šlo o spekulativní registraci, *„jelikož doménové jméno je totožné se jménem, pro které existuje takové právo uznané nebo stanovené vnitrostátním právem nebo právem Společenství.“*

Zajímavé na tomto sporu bylo, že žalovaný použil jako obranu soudní smír ve formě notářského zápisu, který byl schválen Okresním soudem ve Stuttgartu v roce 2011. Námitka žalovaného se týkala zejm. následujícího ujednání: *„...veškeré nároky mezi stranami v souvislosti s předmětem této dohody jsou plně vyrovnány...“* Doména *globalways.eu* však předmětem smíru nebyla, tudíž se rozhodčí soud nezabýval ani vztahem vnitrostátního rozhodnutí a komunitárních předpisů. Jelikož byla popřena existence práva či oprávněného zájmu žalujícího, nebylo potřeba přistupovat ke zkoumání dobré víry žalovaného. Soud nakonec tedy rozhodl, že žalovanému k předmětné doméně žádná práva nespovídají, a proto nařídil převod domény na žalobce.

Rozhodčí soud řešil dva případy konfliktu doménového jména a obchodní

²⁶⁹ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 30.10.2012 č. 06302.

firmy, které se týkaly registrace doménových jmen stejné žalované, a to Evy Povýšilové.

V první případě šlo o spor o doménové jméno *sonyericson.eu*²⁷⁰. Žalobce byla společnost Sony Ericsson Mobile Communications AB. Rozhodčí soud uznal za prokázanou existenci práva žalující společnosti Sony Ericsson Mobile Communications AB na označení „SONNY ERICSSON“, jelikož se jedná o obchodní firmu žalující strany obsahující dominantní a charakteristický prvek „SONNY ERICSSON“, zbylé části názvu obchodní firmy, tj. „MOBILE COMMUNICATION“ a „AB“, pak pouze označují druh podnikání, respektive právní formu společnosti.

Žalovaná se ve věci nevyjádřila. Z předložených důkazů navíc nepochybně vyplýval nárok žalobce k doménovému jménu a nic nenasvědčovalo tomu, že by k doménovému jménu měla právo žalovaná.

Vzhledem k této skutečnosti označil rozhodce sporné doménové jméno za zaměnitelné s obchodní firmou žalobce.

Soud proto rozhodl s souladu s čl. 21 odst. 2 písm. a) nařízení č. 874/2004 a odst. B 11 (e) (1) Pravidel ADR o převodu doménového jména *sonyericson.eu* na žalobce.

Druhým sporem, ve kterém vystupovala paní Eva Povýšilová, byl o doménu *baumax.eu*. Žalobcem byla rakouská společnost BAUMAX AKTIENGESELLSCHAFT. Tato společnost je majitelem několika ochranných známek zapsaných v Rakousku a také mezinárodní ochranné známky.

V tomto sporu se žalovaná vyjádřila a uvedla, že její právo k předmětnému doménovému jménu je opřeno o existenci sdružení „BAUMAX.EU – sdružení zahrádkářů a přátel přírody“. Toto sdružení v době registrace doménového jména ještě neexistovalo, avšak žalovaná uvedla, že již podnikla příslušné právní kroky k jeho založení a předložila jako důkaz stanovy sdružení, (datované z doby po zahájení řízení).

²⁷⁰ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 19.11.2007 č. 04539.

Cílem sdružení byla podle stanov mimo jiné podpora a pomoc fyzickým osobám, které jsou zahrádkáři a nakupují v hypermarketech Baumax či jiných hypermarketech s obdobným sortimentem zboží. Soud však uvedl, že toto není legitimní ani spravedlivým důvodem pro užívání doménového jména žalovanou. Navíc z cílů sdružení je zřejmé, že se bude zaměřovat nejen na osoby nakupující výrobky žalující strany, ale i zboží jiných, tj. vůči žalující straně konkurenčních hypermarketů. Není zde tedy dán oprávněný důvod k tomu, aby sdružení prezentovalo své cíle na doménovém jménu, které je zcela identické se jménem, k němuž má žalující strana právo. Žalovaná svého záměru mohla docílit jiným způsobem, například registrací takového doménového jména, které by lépe odpovídalo účelu založení daného sdružení.

Senát tedy i v tomto případě rozhodl v souladu s čl. 21 odst. 2 písm. a) nařízení č. 874/2004 promítnutého v odst. B 11 (e) (1) Pravidel ADR. Žalovaná proto i v tomto případě spor prohrála a soud nařídil převod doménového jména na žalobce.²⁷¹

Senát se ve shora popsaném případě vyjádřil také k tvrzení žalující strany, která označila jednání žalované za jednání nekalosoutěžní podle rakouského práva. Senát zdůraznil, že vnitrostátní právní předpisy upravující nekalou soutěž nejsou relevantní pro určení oprávněnosti či neoprávněnosti registrace doménového jména. Jak bylo uvedeno výše, záležitosti týkající se doménových jmen v doméně „.eu“ spadají výlučně do právního rámce vymezeného evropským právem, tj. konkrétně nařízením č. 733/2002 a nařízením č. 874/2004.

Posledním příkladem sporu o doménové jméno a obchodní firmu je spor z roku 2007 o doménu *ctpinvest.eu*²⁷². Žalobcem byla developerská společnost CTP Invest, spol. s r.o. a žalovaným společnost GEMARE AGENCY, s.r.o. Žalobce namítal, že k předmětné doméně má právo zejm. z titulu obchodní firmy, se kterou je doménové jméno plně identické. Žalovaná strana namítala, že si předmětné doménové jméno zaregistrovala v rámci období volné registrace, a to

²⁷¹ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 4.10.2006 č. 01676.

²⁷² Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 28.11.2007 č. 04685.

z důvodu budoucího investičního záměru v oblasti cestovní turistiky. Žalovaný uvedl, že doménové jméno je určeno pro zahraniční investory a tvoří jej zkratka - první písmena názvu „czech travel project invest“. Soud se s těmito tvrzeními neztotožnil a došel k závěru, že žalovaný si zaregistroval doménové jméno spekulativně s nedostatkem dobré víry, a rozhodl proto o odebrání doménového jména v souladu s čl. 21 odst. 1 písm. b) nařízení 874/2004 a čl. B11 (d)(1)(iii) Pravidel ADR a převodem na žalobce.

3.5. ADR spory o názvy veřejných subjektů

Veřejné subjekty jsou definovány v čl. 10 bodě 1 odst. 3 nařízení č. 874/2004, podle kterého se veřejným subjektem rozumí instituce Evropské unie, celostátní, regionální a místní vlády, orgány veřejné moci, samosprávné celky, veřejnoprávní organizace a orgány, mezinárodní a mezivládní organizace. Veřejné subjekty mohly podávat žádosti o registraci doménových jmen v rámci období Sunrise.

Doménové jméno mohlo být názvem veřejného subjektu nebo obecně používaného akronymu a v případě registrace veřejnými subjekty vykonávajícími správu nad konkrétně vymezeným zeměpisným územím také celý název tohoto území nebo název běžně pro území používaný.

V případě z roku 2009 řešil rozhodčí soud rozsah čl. 10 a to konkrétně, zda-li žalobce - Ústřední svaz měst a obcí v Řecku, pod tuto definici spadá.²⁷³ Žalobce - užívající zkratku KEDKE (KEΔKE v řečtině) byl Ústřední svaz měst a obcí v Řecku, právnická osoba založená podle řeckého práva (jedná se o ustálený akronym dlouhodobě v Řecku užívaný). Žalobce tvrdil, že je veřejným subjektem podle čl. 10 odst. 1, 2, 3 nařízení č. 874/2004 a navrhoval zrušení doménového jména *kedke.eu* v souladu s čl. 21 odst. 1 nařízení č. 874/2004. Žalovaný nepopíral, že předmětné doménové jméno žalobci nabídnul ke koupi.

Rozhodce při řešení otázky, zdali je žalobce skutečně veřejným subjektem, zjistil, že podle vnitrostátního práva se jedná o subjekt soukromého práva, což by

²⁷³ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 22.2.2009 č. 05282.

nasvědčovalo tomu, že čl. 10 nařízení 874/2004, které stanoví úpravu veřejného subjektu, se na případ nevztahuje. Rozhodce však v odůvodnění nálezu uvedl, že „i přesto, že je povinností žalobce specifikovat druh nároků, příslušné zákony vnitrostátního práva, jakož i podmínky uznání a/nebo zakotvení práva; může rozhodce v souladu s čl. B 7 (a) Pravidel ADR vést vyšetřování podle okolností případu podle vlastního uvážení.“ Rozhodce nakonec došel k názoru, že ať už se jedná o název právnické osoby veřejného nebo soukromého práva, jsou splněny požadavky pro to, aby žalobci svěřila přednostní práva podle čl. 10 odst. 1, 2 nařízení č. 874/2004. K výše uvedenému závěru přispěly i další okolnosti případu, a to předmětné doménové jméno bylo žalovanou stranou zaregistrováno s nedostatkem dobré víry, za účelem úplatného převodu, subjektu, který je nositelem tohoto označení. Mimo tyto skutečnosti rozhodce došel také k závěru, že neexistuje vazba mezi doménovým jménem a držitelem doménového jména (čl. 21 odst. 3 písm. a, e)) a nařídil převod doménového jména *kedke.eu* na žalobce.

3.6. ADR spory o zeměpisná označení původu

Ochrana zeměpisných označení a označení původu vychází na úrovni komunitárních předpisů z následujících nařízení:

- nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin a prováděcího nařízení Komise (ES) č. 1898/2006 ze dne 14. prosince 2006 (upravuje podrobnosti řízení, příslušné formuláře a používané symboly).

Podle nařízení č. 510/2006 je označením původu název oblasti, určitého místa nebo země používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území, jestliže toto zboží má určitou kvalitu, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu, a jestliže výroba, zpracování a příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území. Rozdíl mezi označením původu a chráněným zeměpisným označením je v tom, že pro zeměpisné označení postačí, aby jen jedno stadium (produkce, zpracování nebo příprava) probíhalo ve vymezené zeměpisné oblasti. Zapsaná označení jsou chráněná proti všem praktikám

způsobilým klamat veřejnost ohledně skutečného původu produktů, na které se zápis nevztahuje.²⁷⁴

V ČR jsou zeměpisná označení chráněna zákonem č. 452/2001 Sb., zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele.

Ve sporu o doménové jméno *zivania.eu*²⁷⁵ byl úspěšný žalobce WINE PRODUCTS COUNCIL, který prokázal přednostní práva k označení „ZIVANIA“ na základě Nařízení Rady (EHS) č. 1576/1989 ze dne 29. května 1989, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu lihovin. „ZIVANIA“ je podle článku 1 odst. 4 písm. f) 3 tohoto nařízení označením, které je možno používat pouze pro matolinové lihoviny vyráběné na Kypru.²⁷⁶ Soud proto rozhodl o převodu předmětného doménového jména na žalobce.

3.7. ADR spory o osobnostní práva fyzických osob

Doménové jméno se může dostat do konfliktu s osobnostními právy fyzických osob zejm. v případě, kdy doménové jméno obsahuje jméno a příjmení fyzické osoby. Doménová jména obsahují vlastní jména fyzických osob např. v případě webových stránek fanklubů nebo anti-fanklubů. V případě známých osobností mohou být doménová jména využita také k přilákání návštěvníků na webové stránky, což může být využito např. k získání finančního prospěchu

²⁷⁴ Databázi českých označení původu a zeměpisných označení spravuje Úřad průmyslového vlastnictví.

Databáze zeměpisných označení a chráněných označení původu Evropské komise DOOR je dostupná z: <<http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html>> ,

databáze Lisbon Express je dostupná z:

<<http://www.wipo.int/ipdl/en/search/lisbon/search-struct.jsp>>

Dále existuje také databáze: E-Bacchus - zeměpisná označení a označení původu vína chráněná v souladu s nařízením 1234/2007 nebo dvoustrannými dohodami mezi EU a třetími zeměmi.

²⁷⁵ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 5.9.2008 č. 04419.

²⁷⁶ Nařízení Rady (EHS) č. 1576/1989 bylo zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin.

z inzerce. Příkladem doménového jména, které obsahovalo jméno známé osobnosti je *paroubek.eu*.²⁷⁷ Spor o toto doménové jméno se řešil soudní cestou u Městského soudu v Praze a nakonec skončil v březnu roku 2010 dohodou zúčastněných stran.

V ADR řízení bylo řešeno několik sporů o doménová jména fyzických osob. Nejčastěji šlo však o případy osob, které nejsou veřejně známé. Spory vznikají často z důvodu shody s příjmením fyzické osoby s obchodní firmou obchodní společnosti, popř. obchodní známkou.

I když každý případ je specifický a nedá se řešení těchto případů zcela zobecnit, z rozhodovací praxe rozhodčího soudu lze shrnout, že soud v těchto případech zkoumá především podmínky podle čl. 21 odst. 1 a čl. 22 odst. 11 nařízení č. 874/2004, tj. zdali žalobce prokáže, že

- doménové jméno je identické nebo zaměnitelné s jménem fyzické osoby, které je chráněno podle práva členského státu nebo podle práva Společenství, a nebo
- doménové jméno bylo zaregistrováno nebo užíváno s nedostatkem dobré víry.

Jedním ze sporů, které byly řešeny před rozhodčím soudem, byl spor o doménové jméno *haug.eu*, registrované Winfriedem Haugem.²⁷⁸ Žalobcem byla v tomto případě německá společnost HAUG GmbH & Co. Žaloba byla založena na tvrzení, že žalovaný nemá dostatek dobré víry, jelikož předmětné doménové jméno nepoužívá a registrace byla zřejmě za účelem narušení obchodní činnosti žalobce, vzhledem k použití žalobcovy obchodní firmy a označení chráněné ochrannou známkou. Žalovaný neprokázal skutečné či plánované využití webových stránek (nebyla zde umístěna žádná prezentace, jen oznámení „Vítejte na *haug.eu* – více přijde brzy“). Žalovaný prokázal využití webových stránek pro

²⁷⁷ Doménové jméno *paroubek.eu* si zaregistrovala společnost DEREDES s.r.o. a umísťovala na něj například výzvy k házení vajec na tehdejšího předsedu politické strany ČSSD. Jiří Paroubek se domáhal prostřednictvím obecného soudu nejdříve zrušení předmětného doménového jména, následně změnil žalobní nárok na převedení doménového jména *paroubek.eu* na jeho osobu. Spor nakonec skončil mimosoudní dohodou. Žalovaná společnost předmětné doménové jméno převedla na žalobce a ten souhlasil se zpětvzetím žaloby.

²⁷⁸ Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 12.1.2009 č. 05208.

účely elektronické pošty, avšak jediný email, jehož doručení byl žalobce schopen prokázat, byl spam, což rozhodce neshledal jako dostačující k využití doménového jména za uplynulé dvouleté období ode dne registrace, a vzhledem k čl. 21 odst. 3) b) ii) nařízení č. 874/2004 žalobě vyhověl a nařídil převod doménového jména na žalobce.

Naopak v případě sporu o doménové jménu *koudsi.eu*²⁷⁹ rozhodce došel k závěru, že z předložených důkazů žalující strany není zřejmé, zda právo na příjmení lze považovat za právo, které je uznané nebo stanovené vnitrostátním právem členského státu (v tomto případě Nizozemí).

Závěr

I když doménová jména nejsou úplně novým institutem, přesto nejsou upravena zvláštními zákony. Při analýze právní úpravy domény „.eu“ jsem tedy nejprve zkoumala, jaká je obecná právní povaha doménových jmen a jaké právní vztahy mohou v souvislosti s nimi vznikat. Zjistila jsem, že mezi odbornou veřejností se stále vedou diskuse ohledně právní povahy doménových jmen a také zdali doménová jména mohou být předmětem práva vlastnického či jiných práv, např. práva zástavního. Řešení začala přinášet judikatura Nejvyššího soudu ČR, která se již k otázce právní povahy doménových jmen vyjádřila, a to v tom směru, že doménová jména jsou tzv. jinou majetkovou hodnotou a nemohou být předmětem vlastnického práva.²⁸⁰

V důsledku toho může vznikat otázka, komu domény tedy „patří“? Ve své práci jsem se přiklonila k teorii, že doménová jména mohou být součástí majetku za předpokladu, že součástí majetku mohou být i nehmotné věci.

²⁷⁹ Žalobce nakonec převodu doménového jména dosáhl na základě jiných předložených důkazů týkajících se registrované ochranné známky a obchodního jména žalobce (Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 3.12.2011 č. 05818).

²⁸⁰ Viz. výše zmíněný rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010.

Podle stanoviska správce nejvyšších domén ICANN doménová jména nejsou způsobilá být předmětem vlastnictví.²⁸¹ ICANN uvádí, že veškerá práva k doménovým jménům jsou nabytá smluvně na základě adhezních smluv mezi registrátory a registranty.

Podle nového občanského zákoníku, zák. č. 89/2012 Sb., budou v našem právním řádu doménová jména způsobilá být předmětem vlastnictví a také zástavou zajišťující pohledávku.²⁸²

Pokud jde o možnosti nakládání s doménovými jmény, dospěla jsem k závěru, že doménová jména mohou být převáděna na nového držitele, zajišťovat pohledávku, přecházet na nového držitele na základě zákonné sukcese a nevylučuji, že jsou způsobilá být i předmětem dalších právních vztahů. Domnívám se, že smlouvy, týkající se těchto právních vztahů, budou většinou smlouvy inominátní, které vyžadují přesný popis všech aspektů těchto právních vztahů.

Svou práci jsem dále zaměřila na právní úpravu domény „.eu“. Zjistila jsem, že doména „.eu“ je jedinou doménou, která je právně upravena. Tato právní úprava se snažila předejít narušování práv držitelů domén několika způsoby, a to především umožněním osobám s přednostními právy k označení, aby si doménová jména zaregistrovaly přednostně v rámci Sunrise period, a jednak stanovením povinné účasti v ADR řízení pro všechny držitele domén a také pro rejstřík.

Internetové prostředí není v současnosti zákonem definované. Tuto tendenci lze předpokládat i do budoucna v důsledku rychlejšího vývoje technologií ve srovnání se zákonodárným procesem. Mám za to, že je velkou výhodou, že ohledně domén „.eu“ se lze obrátit na poskytovatele ADR řízení, a to Rozhodčí soud při Hospodářské komoře a Agrární komoře České republiky. Vzhledem k tomu, že řízení probíhá prostřednictvím elektronické platformy rychle bez zbytečných formalit, je tak snadno dostupné pro každého. Svou stabilní

²⁸¹ Email list archives: Ownership of domain names: some hard questions, 10.12.2009, citováno dne 16.3.2012, dostupné na: <http://forum.icann.org/lists/gnso-pednr-dt/msg00219.html>.

²⁸² Ust. § 489 a § 496 zák. č. 89/2012 Sb., nový občanský zákoník.

judikaturou Rozhodčí soud dotváří a vykládá právní normy upravující doménu „.eu“.

Domnívám se, že internetové prostředí, jehož jsou doménová jména součástí, je prostředí, kde platí právní normy a spravedlnost stejně jako v jiných prostředích. Myslím, že současná úprava neobsahuje mezery v zákoně a lze ji aplikovat na vztahy vznikající v souvislosti s doménovými jmény. Vzhledem k chybějícím zvláštním zákonům mohou v souvislosti s doménami někdy vznikat problémy při aplikaci a interpretaci práva. Zvláště když právní vztahy držitelů ostatních domén jsou definovány z velké části na základě „soft law“, tj. podzákonými normami vydanými správcem domén. V tomto směru jsou držitelé doménových jmen „.eu“ ve výhodě, jelikož jejich práva jsou definována kogentními normami, dotvářenými judikaturou Rozhodčího soudu.

Summary

In my thesis I analyse the law surrounding the “.eu” domain and I compare the legal regime of the “.eu” domain with the other TLDs.

My thesis is divided into four parts. The first part is devoted to the technical structure and general legal nature of domains. I analyze further, which legal relationships can arise with connection to domains. I found out that there are no special laws regulating domains in Czech republic and in the majority of European countries. I analysed court decision and expert opinions about this subject matter and my main conclusion is that domain names should be included in the category of “*another monetary values*”. I agree with the theory that “*another monetary values*” should be included in a personal property.

In the second part I focus on the domain “.eu”, particularly on its legal regulation, the registration process and related legal relationships. The “.eu” domain is the only TLD, which is regulated by law, whereas “soft law” regulates the other TLD. The “.eu” domain law was created to prevent problems, which arose in connection with registration of other TLD. The main way how to prevent future collisions is the rule, which allowed people with exclusive rights to trade

marks and other names to register their domain names in Sunrise period, before the free registration process, Land Rush started.

In the last two parts I concentrate mainly on domain disputes. In the third part I focus on the relationship and collision of domain names with trademarks and unfair competition. I also analyze the connection between general domains and unfair competition.

The fourth part is devoted to alternative dispute resolution of the domain ".eu", i.e. ADR proceeding and decisions of Arbitration Court attached to the Economic Chamber of the Czech Republic and Agricultural Chamber of the Czech Republic.

The main difference of “.eu” domain disputes compared to disputes of other domains is that there is duty for all “.eu” domain holders to solve disputes via arbitration proceeding (ADR proceeding). This duty is stated in the regulation of European Commission num. 874/2004. Disputes are held at the Arbitration Court attached to the Economical Chamber of Czech republic Agricultural Chamber of Czech republic in Prague.

The main conclusion, which I have made, is that the “.eu” domain is the only domain which is regulated by law and by ADR decisions. That provides for “.eu” domain holders more secure and steady regime compared to the other TLDs. Beside that the “.eu” domain has other advantages, e.g. it signalises that the holder is opened to the business outside his country, can speak English and is bound by EU laws. Because of reasons above stated I suppose that the “.eu” domain has a good potential to become as popular as the domain “.com” in the future.

Prameny

I. Monografická a časopisecká literatura

- 1) Badgley, R. A. Domain Name Disputes, Aspen Law & Business Publishers, New York, 2002
- 2) Blaho, P. in Rebro K.: Římské právo, 3. vydání, Bratislava: Iura edition 2003
- 3) Boguszak, J., Čapek, J., Gerloch, A.: Teorie práva, (Eurolex Bohemia), 2001
- 4) Disman, M. Právní úprava domény "EU", : Linde Praha a.s., 2011
- 5) Eliáš, K. a kol. Kurs obchodního práva : Obecná část, soutěžní právo. Praha : C.H. Beck, 2004
- 6) Eliáš, K. a kolektiv: Občanský zákoník, velký akademický komentář, 1. svazek, Linde Praha, a.s., 2008
- 7) Frimmel, M.: Elektronický obchod : právní úprava. Praha : Prospektum, 2002
- 8) Gerloch, A.: Teorie práva, Aleš Čeněk s.r.o. 2004
- 9) JUDr. Frimmel M., PhD., článek: Mýty o druhových doménových jménech, Bulletin Advokacie č. 5. 2004, str. 48 – 51
- 10) Knappová, M., Švestka, J. a kol.: Občanské právo hmotné, 1. díl, Aspi 2002
- 11) Knappová, M., Švestka, J., a kol.: Občanské právo hmotné, 3. díl, Praha : ASPI, 2002
- 12) Madara Z., kolektiv autorů: Právní slovník, 2. díl, Panorama 1998
- 13) Maggs, P. B., Soma J. T., Sprowl, J. A.: Internet and Computer law, West Group, St. Paul, Minn, USA, 2001
- 14) Malý, J., Obchod nehmotnými statky: patenty, vynálezy, know how, ochranné známky, Praha, C.H. Beck, 2002
- 15) Malý, J.: Oceňování průmyslového vlastnictví - nové přístupy, Praha, C. H. Beck, 2007

- 16) Merges, R. P., Menell, P. S., Lemly, M. A.: Intellectual Property in the New Technological Age, Wolter Cluver, Law & Business, 2009
- 17) Pelikánová, R., Čermák, K. Jr.: Právní aspekty doménových jmen, Linde, Praha, a.s., 2000
- 18) Smejkal, V. Internet a §§§. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha, Grada Publishing, 2001
- 19) Smejkal, V., a kol.: Právo informačních technologií, C.H.Beck, 2004
- 20) Svoboda, P., Kroft, M., Beran, K. In Svoboda, P., Kroft, M., Beran, K., Emr, D., Frýzek, L., Váňa, R., Vít, M. Právní a daňové aspekty e-obchodu, Praha, Linde Praha, a. s., 2001
- 21) William, H. Browne: Treaties on the Law of Trademarks, London, 1885

II. Elektronické zdroje

- 1) Adamcová K.: Dějiny pornografie skončily, říká její znalec Vladimír Poštulka, 7.3.2013, citováno 8.3.2013, dostupné na:
http://xman.idnes.cz/dejiny-pornografie-0o1-/xman-styl.aspx?c=A130306_092339_xman-styl_fro
- 2) Akční plán Evropa 2002, vypracovaný Evropskou komisí, ze dne 14.6.2000, citováno dne 20.12.2012 dostupný na:
http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/2002/documents/archiv_europe2002/actionplan_en.pdf
- 3) Andrew Alleman: WallStreet.com: panel rules reverse domain name hijacking, ze dne 17.12.2012 publikované v časopise Policy & Law, dostupné na <http://domainnamewire.com/2012/09/17/wallstreet-com-panel-rules-reverse-domain-name-hijacking/>
- 4) Aujezdský J.: Rozsudek ohledně domény ceskapojistovna.cz. Co je špatně?, 2005, citováno 22.2.2013, Dostupný na:
<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=220507>
- 5) Bill Hartzler: Reverse Domain Name Hijacking: Why UDRP Reform is Needed, ze dne 3.11.2012, citováno dne 18.3.2013, dostupné na

- <http://www.billhartzler.com/pages/reverse-domain-name-hijacking-why-udrp-reform-is-needed/>
- 6) Často kladané dotazy, CZ.NIC: Je možné zastavit doménové jméno?, citováno dne 20.11.2012, dostupné na: <http://www.nic.cz/page/383/>
 - 7) Černý, M.: Doménová jména versus ochranné známky, článek ze dne 29.10.2001, citovaný dne 22.2.2013, dostupný na: http://www.epravo.cz/html/index.php3?s1=3&s2=4&s3=6&s4=0&s5=0&s6=0&limit=15&od=15&m=1&typ=clanky&back%5Bs1%5D=3&back%5Bs2%5D=4&back%5Bs3%5D=6&back%5Bs4%5D=0&back%5Bs5%5D=0&back%5Bs6%5D=0&back%5Blimit%5D=15&back%5Bod%5D=15&recid_cl=15291
 - 8) Článek Court decides on sex.eu ze dne 12.12.2011, citováno dne 27.11.2012, dostupné na: <http://www.eurid.eu/cs/content/court-decides-sexeu>
 - 9) Durajová, Z.: Doménové jméno jako předmět zástavního práva ze dne 25.11. 2010, citováno dne 20.11.2012, dostupné na: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=2267365>, nebo
 - 10) Emr, D. a Kroft, M.: Přejete si zastavit doménové jméno? ze dne 22.10.2001, citováno dne 20.11.2012, dostupné na: http://www.epravo.cz/html/index.php3?s1=3&s2=4&s3=6&s4=0&s5=0&s6=0&limit=15&od=15&m=1&typ=clanky&back%5Bs1%5D=3&back%5Bs2%5D=4&back%5Bs3%5D=6&back%5Bs4%5D=0&back%5Bs5%5D=0&back%5Bs6%5D=0&back%5Blimit%5D=15&back%5Bod%5D=15&recid_cl=15260
 - 11) EURid RURid's Quarterly Progress Report, Fourth Quarter 2010, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: http://www.eurid.eu/files/Q4_2010.pdf
 - 12) Free Domain names appraisals, citováno dne 20.11.2012, dostupné na: <http://www.valuate.com/>
 - 13) Havránek, B. a kolektiv: Slovník spisovného jazyka českého, Ústav pro jazyk český Akademie věd České republiky, v.v.i., (2011), citováno dne 20.11.2012, dostupné na: <http://ssjc.ujc.cas.cz/>

- 14) Horáček, V.: IT spory, 16. symposium EDI Praha 15.4.2010, citováno dne 16.3.2013, dostupné na:
http://www.komora.cz/Files/FITPRO/Prezentace/16_symposium/Horacek_IT_Spory_0406
- 15) How to value a domain name, buying and selling domains Jennifer Kyrnin, datum aktualizace: 2013, citováno dne 20.11.2012
<http://webdesign.about.com/od/domains/a/value-a-domain-name.htm>
- 16) Internet Corporation for Assigned Names and Numbers, citováno dne 24.11.2012, dostupné na:
<http://www.icann.org/en/groups/board/documents/minutes-21mar05-en.htm>
- 17) Irvine, CH: Top 10 most expensive domain names, 10.3.2010,
<http://www.telegraph.co.uk/technology/news/7412544/Top-10-most-expensive-domain-names.html>
- 18) Jansa, L. Cybersquatting a jeho podoby. Právo IT (online). 22. září 2008, citováno 12. 12. 2012., dostupné na:
<<http://www.pravoit.cz/article/cybersquatting-a-jeho-podoby>>
- 19) Kania J.: O smlouvě o převodu doménového jména, 19.1.2011, citované dne 5.2.2013, <http://www.elaw.cz/cs/pravo-it/360-k-smlouve-o-prevodu-domenoveho-jmena.html>
- 20) Kupka, P., Doménová jména a poskytování právních služeb na internetu, Bulletin Advokacie. 2004. č. 3. s. 18 – 26, obdobně např. Pelikánová, R. K novým rozhodnutím ohledně doménových jmen, Právní rozhledy, 1/2002
- 21) Loebel Z., Central European advisory group: Doménová jména a ochranné známky, článek ze dne 6.12.2002, citováno dne 20.2.2013, dostupné na:
<http://www.epravo.cz/top/clanky/domenova-jmena-a-ochranne-znamky-20197.html?mail>
- 22) Memorandum of understanding between the U.S. Department of Commerce and Internet Corporation For Assigned Names and Numbers

- [online]. 31. prosince 1999, citováno 22. února 2013, dostupné na:
<<http://www.icann.org/en/general/icann-mou-25nov98.htm>>
- 23) Polčák R.: EU - Aktuálně k problematice evropské domény, článek ze dne 24.4.2002, citováno dne 20.2.2013, dostupné na:
<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=88639>
- 24) Polčák, R., Nekalosoutěžní agrese na internetu. Právní rozhledy, Praha, C.H.Beck, 13, citováno 22.2.2013, dostupné také na:
http://www.ipravnik.cz/cz/clanky/obchodni-pravo/art_3791/nekalosoutezni-agrese-na-internetu.aspx
- 25) Polčák, R.: Doménová autorita - pojem, význam, kritika, 2002, citováno 2.1.2012, dostupné na: <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=62618>>
- 26) Průlom do osobního vlastnictví reakce na článek v Hospodářských novinách ze dne 19.11.2003, dostupné na:
<http://www.lupa.cz/clanky/domeny-vs-ochranne-znamky/nazory/78796/>
- 27) Sehnálek, D. Právní povaha doménového jména. IT Právo : Server o internetovém a počítačovém právu. 20. května 2003, citováno 4.12.2012, dostupné na: <<http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115>>
- 28) Sehnálek, D.: Právní povaha doménového jména, 2003, citováno dne 22.11.2012, dostupné na: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=132115>
- 29) Sloan P.: The man who owns the Internet 22.5.2007, Business 2.0 Magazine, citováno dne 18.3.2013, dostupné na:
http://money.cnn.com/magazines/business2/business2_archive/2007/06/01/100050989/index.htm?postversion=2007052214
- 30) Smluvní podmínky doménových služeb WEDOS, citované dne 4.2.2012, dostupné na: <http://hosting.wedos.com/cs/podminky/domeny.html>
- 31) Taylor D. a kolektiv autorů: No room for approximation under the UDRP, článek ze dne 6.7.2011, World Trademark Review daily, citováno dne 2.3.2013, dostupné na:
<http://www.hoganlovells.com/files/Publication/eb1c7b81-0f51-4ede-8ce5-830ae959b994/Presentation/PublicationAttachment/086694b0-bd3b-4991-8621->

84c1043b4b1c/No%20room%20for%20approximation%20under%20the%
20UDRP.pdf

- 32) Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy vydaná organizací ICANN, dostupné na: <http://www.icann.org/en/help/dndr/udrp>
- 33) Vlákno názorů k článku Rozsudek ohledně domény ceskapojistovna.cz, citováno 22.2.2013, dostupné na: <http://www.lupa.cz/clanky/rozsudek-ohledne-domeny-ceskapojistovna-cz-co-je-spatne/nazory/106222/vlakno/>
- 34) Všeobecné obchodních podmínek registrací domén společnosti THINline interaktive, s.r.o., platné od 27.11.2005, citované dne 3.2.2013 dostupné na: <http://www.registrace-domeny-eu.cz/obchodni-podminky.html>
- 35) Vzorová smlouva sdružení EURid, citováno dne 20.11.2012, dostupné online na: http://www.eurid.eu/files/EG_RA_CS.pdf
- 36) Wikipedia, datum aktualizace: 21.8.2012 , citováno dne 25.11.2012, dostupné na:
- 37) Wikipedia: Anticybersquatting Consumer Protection Act, 14.12.2012, citováno dne 15.3.2013, dostupné na: http://en.wikipedia.org/wiki/Anticybersquatting_Consumer_Protection_Act
- 38) Wikipedia: Reverse domain name hijacking, datum aktualizace 9.1.2013, citováno dne 20.2.2013, dostupné na: http://en.wikipedia.org/wiki/Reverse_domain_hijacking
- 39) Wikipedia: WHOIS, stránka aktualizována 16.12.2012, citováno dne 4.2.2013, dostupná na: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Whois>
- 40) Zápis z konference ICANN konané dne 21.3.2005, citováno dne 20.12.2012, dostupné na: <http://www.icann.org/en/groups/board/documents/minutes-21mar05-en.htm>
- 41) Zoner software, a.s.: Doména .eu s diakritikou IDN, citované dne 23.2.2012, dostupné na <http://www.doména.eu/inpage/doména-eu-s-diakritikou-idn/>

III. Judikatura

- 1) Rozsudek „Bally total fitness v. Faber“, č. j. 29 F Supp. 2d 1161, C.D.Cal., Nov. 23, 1998
- 2) Rozhodnutí o předběžné otázce Soudního dvora Evropské unie ze dne 19.7.2012, C - 376/11 - Pan Optiek, citované dne 4.3.2013, dostupné na: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-376/11>
- 3) Rozsudek Hanzovního vrchního zemského soudu v Hamburgu ze dne 2. 5. 2002, sp. zn. 3 U 303/01, „rechtsan-walt.com“
- 4) Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7.5.2003, č.j. 11 Cm 8/2003-45
- 5) Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29.11.2005, sp.zn. 7 To 419/2005
- 6) Rozsudek Městského soudu ze dne 12.4.2001, sp.zn. Nc 1072/2001-7
- 7) Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13.1.2011, sp.zn. sp.zn. 23 Cdo 2667/2008
- 8) Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010
- 9) Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp.zn. 23 Cdo 3407/2010
- 10) Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.4.2012, sp.zn. 23 Cdo 3407/2010
- 11) Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25.3 2009, sp.zn. 5 Tdo 45/2009
- 12) Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3.5.2006, sp.zn. 32 Odo 447/2006
- 13) Rozsudek Okresního soudu v Kalifornii ze dne 18.12.2000, č. CV 00-03292 ABC (RNBx), věc eCash Technologies Inc. v. Guagliardo d/b/a ecash.com, C.D.Cal., citováno dne 22.2.2013, dostupné na: <http://court.cacd.uscourts.gov/cacd/recentpubop.nsf/0/964acc8107f2f31988256b48007a0489?OpenDocument>
- 14) Rozsudek Okresního soudu ve Virginii ze dne 8.7.200, Porshe Cars North America, Inc., et al. v. Porsch.com, et al. 51 F. Supp. 2nd 707
- 15) Rozsudek Spolkového soudního dvora ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. I ZR 216/99 „Mitwohnzentrale.de“
- 16) Rozsudek Spolkového soudního dvora ze dne 17. 5. 2001, sp. zn. I ZR 216/99 „Mitwohnzentrale.de“

- 17) rozsudek ve věci Zurakov v. Register.com, N.Y. Sup. Ct., New York Cty., No. 600703/01, 7/25/01
- 18) Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10.8.2004, dostupný na <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=218427>
- 19) Rozsudek Vrchního zemského soudu v Celle ze dne 29. 3. 2001, sp. zn. 13 U 309/00. Právní Rozhledy, 2002, č. 1, str. 54
- 20) Rozsudek Vrchního zemského soudu v Celle ze dne 29. 3. 2001, sp. zn. 13 U 309/00. Právní Rozhledy, 2002, č. 1, str. 54
- 21) Rozsudek Vrchního zemského soudu v Hamm, ze dne 18. 3. 2003, sp. zn. 4 U 14/03, „tauchschule-dortmund.de“
- 22) Rozsudek Vrchního zemského soudu v Mnichově ze dne 18. 4. 2002, sp. zn. 29 U 1573/02, „rechtsanwa-elte-dachau.de“
- 23) Rozsudek Vrchního zemského soudu v Mnichově ze dne 22. 11. 2001, sp. zn. 6 U 5611/00 ve věci „rechtsanwaelte.de“
- 24) Rozsudek Zemského soudu v Mnichově ze dne 16. 11. 2000, sp. zn. 7 O 5570/00. Právní Rozhledy, 2002, č. 7, str. 347 - str. 349
- 25) Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9.6.2000, sp.zn. 21 Cdo 2587-99

IV. Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu

- 1) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 10.5.2007 č. 04158
- 2) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 10.9.2012 č. 06281
- 3) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 12.1.2009 č. 05208
- 4) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 18.03.2008 č. 04681
- 5) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 18.5.2006 č. 00181
- 6) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 19.11.2007 č. 04539

- 7) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 19.5.2006 č. 00210
- 8) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 22.2.2009 č. 05282
- 9) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 24.7.2006 č. 00910
- 10) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 28.11.2007 č. 04685
- 11) Rozhodnutí ADR centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 29.6.2011, č. 06071
- 12) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 3.12.2011 č. 05818
- 13) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 30.10.2012 č. 06302
- 14) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 4.10.2006 č. 01676
- 15) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 4.8.2006 č. 00597 ve věci „restaurant.eu“
- 16) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 5.9.2008 č. 04419
- 17) Rozhodnutí ADR Centra pro řešení sporů o domény .eu při RS HKAK ČR ze dne 8.6.2006 č. 00143

Klíčové pojmy

doménová jména, ochranné známky, doménové spory

domain names, trade marks, domain disputes